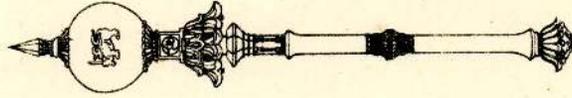

34 වන කාණ්ඩය
5 වන කලාපය

මුහස්සතින්ද
1985 මාර්තු 7

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

(අශෝධිත පිටපත)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වර්ත පිළිතුරු

ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු පනත් කෙටුම්පත :

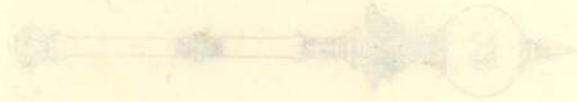
දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන සභා මැතිවරණ : අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ ප්‍රකාශය

දෙවන වර හා තුන්වන වර කියවා සංශෝධිතාකාරයෙන් සම්මත කරන ලදී

1982-83

1982-83

മുൻപ് ഉപയോഗിച്ചവ

(നോട്ടീസ്)

നോട്ടീസ് ൧൯

(നോട്ടീസ് നമ്പർ)

പുസ്തക സമിതി അലഹാബാദ്

പുസ്തക സമിതി അലഹാബാദ്

പുസ്തക സമിതി അലഹാബാദ്

പുസ്തക സമിതി അലഹാബാദ്

പുസ്തക സമിതി അലഹാബാദ്

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைத் தேர்தல்கள் : பிரதம அமைச்சரது அறிக்கை

பிராந்திய கிராமிய அபிவிருத்தி வங்கிகள் சட்டமூலம் :

இரண்டாம் மூன்றாம் மதிப்புக்களிடம்பெற்று திருத்தப்பட்டவாறு நிறைவேற்றப்பட்டது

Volume 34

No. 5

Thursday

7th March 1985

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

DISTRICT DEVELOPMENT COUNCILS ELECTIONS :
STATEMENT BY PRIME MINISTER

2-A 082478-2,800 (85/03)

REGIONAL RURAL DEVELOPMENT BANKS BILL :

Read a Second, and the Third time, and passed as amended

LEGISLATIVE ASSEMBLY

(continued)

1982-83

(Page 2 of 2)

1982-83

1982-83

1982-83

1982-83

1982-83

1982-83

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(continued)

PRINCIPAL CONTENTS

REGIONAL RURAL DEVELOPMENT BANKS BILL

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

DISTRICT DEVELOPMENT COUNCILS ELECTIONS

STATEMENT BY PRIME MINISTER

1-7-82 (2-20)

පාර්ලිමේන්තුව
பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

1985 මාර්තු 7 වන මුහුදුපතින්ද
வியாழக்கிழமை, 7 மார்ச் 1985
Thursday, 7th March 1985.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු
வினாக்களுக்கு வாய்ப்புல விடைகள்
ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

කාර්ය නියුතු විදහල්පතිවරු : සේවා ස්ඵරත්වය
பதிற் கடமையாற்றும் அதிகாரிகள் : நிரந்தரமாகக்கல்
PERFORMING PRINCIPALS : PERMANENCY

පු. හා. 10 ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය. නියෝජ්‍ය කථනායකතුමා (නෝමන් වොයිට්ස් මහතා) මූලාසනාපති විය.

பாராளுமன்றம் மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் [திரு. நோமன் வைத்யரத்னா] தலைமை வகித்தார்கள்.

The Parliament met at 10 a.m. MR. DEPUTY SPEAKER (MR. NORMA WAIDYARATNA) in the Chair.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම
சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்
PAPERS PRESENTED

- (1) Annual Report of the National Lotteries Board for 1982.
- (2) Annual Report and Statement of Accounts of the State Distilleries Corporation for 1981.
- (3) Report of the Board of Directors of the Bank of Ceylon for the year ended 31st December, 1983
- (4) Annual Report of the People's Bank for 1982.
- (5) Regulation made under section 69 of the Stamps Duty Act, No. 43 of 1982.

(Mr. M. Vincent Perera on behalf of the Minister of Finance and Planning.)

Annual Report and Accounts of the Sri Lanka Tyre Corporation for 1982. (Mr. Vincent Perera on behalf of the Minister of Industries and Scientific Affairs.)

සහමේතය මත එබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சமர்ப்பிடத்தில் இருக்கக் கூட்டினையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

පෙත්සම්
மனுக்கள்
PETITIONS

The hon. Member for Nawalapitiya - (Pause) He is not here.

පරිසර සමරවීර මහතා (නියෝජ්‍ය ස්වදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා)
[திரு. பேஸி சமரவீர - உள்நாட்டலுவலர்கள் பிரதி அமைச்சர்]
(Mr. Percy Samaraweera-Deputy Minister of Home Affairs)
බොරලැස්ගමුවේ, රත්තමපිටියේ, අංක 301/4 දරන ස්ථානයේ එන්. ඒ. ජේ. ඩී. ලියනගේ මහතාගෙන් ලැබුණු පෙත්සමක් මම ඉදිරිපත් කරනවා.

The hon. Member for Agalawatte - (Pause) He is not here.

The hon. Member for Wellawaya - (Pause) He is not here.

ඉදිරිපත් කරන ලද පෙත්සම මහජන පෙත්සම් කාරක සභාවට පැවරිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

மனுக்களைப் பொதுமனுக் குழுவுக்குச் சாட்டக் கூட்டினையிடப்பட்டது.
Petition ordered to be referred to the Public Petitions Committee.

- 3. ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා (ගාල්ල)
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க - காலி)
(Dr. W. Dahanayake-Galle)
යොවන කටයුතු හා රැකීමේ ඇමතිතුමා සහ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :
(අ) (i) 1978.01.01 සිට මේ දක්වා කාර්ය නියුතු විදහල්පතින් වශයෙන් කොපමණ සංඛ්‍යාවක් පත්කර ඇදද යනු එතුමා සඳහන් කරන්නේද?
(ii) එම පත්වීම් කොපමණ සංඛ්‍යාවක් ස්ඵර කර තිබේද?
(iii) මෙම පත්වීම් ස්ඵර කිරීමට අනුගමනය කර තිබෙන පදනම කුමක්ද?
(iv) ස්ඵර නොකරන ලද පත්වීම් ස්ඵර කිරීමට පියවර ගන්නේද?
(ආ) 1 වැනි ශ්‍රේණියේ සිට 5 වැනි ශ්‍රේණිය දක්වා පාඨ පැවැත්වෙන විද්‍යාල කොපමණ සංඛ්‍යාවකට අධ්‍යාපන සේවයෙහි පස්වන පාඨයේ තනතුරු හා තුන්වන ශ්‍රේණියේ විදහල්පති තනතුරු ලබාදී තිබේද? යනුවෙන් වෙන්ව සඳහන් කරන්නේද?
(ඇ) මෙම කාර්ය නියුතු විදහල්පති පත්වීම් ස්ඵර කිරීමේදී විශාල පිරිසකට අසාධාරණයක් සිදුවී තිබෙන බව එතුමා දන්නේද?
(ඈ) 1 වැනි ශ්‍රේණියේ සිට 5 වැනි ශ්‍රේණිය දක්වා පාඨ පැවැත්වෙන සමහර විද්‍යාලවලට අධ්‍යාපන සේවයෙහි පස්වන පාඨයේ තනතුරු දී තිබෙන බැවින් දැනට ඉතිරිව සිටින කාර්ය නියුතු විදහල්පති පිරිසට අධ්‍යාපන සේවයෙහි පස්වන පාඨයේ තනතුරු ලබාදීමට කටයුතු කරන්නේද?
(ඊ) එසේ නොකරන්නේ නම් ඒ මන්ද?

இளைஞர் அலுவலர்கள், தொழில் வாய்ப்பு அமைச்சரும் கல்வி அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா :

- (அ) (i) 1.1.1978 ஆந் தேதி முதல் இதுவரை பதில் கடமையாற்றும் கல்லூரி அதிபர்களாக எத்தனை பேர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை அவர் குறிப்பிடுவாரா ?
(ii) இந் நியமனங்களில் எத்தனை நிரந்தரமாக்கப்பட்டுள்ளன ?
(iii) இந் நியமனங்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு பின்பற்றியுள்ள அடிப்படை யாது ?
(iv) நிரந்தரமாக்கப்படாத நியமனங்களை நிரந்தரமாக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?
(ஆ) 1 ஆந் தரத்திலிருந்து 5 ஆந் தரம் வரையிலான வகுப்புகள் நடைபெறும் எத்தனை கல்லூரிகளுக்கு கல்விச் சேவையின் 5 ஆந் தர, 3 ஆந் தர கல்லூரி அதிபர் பதவிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பதை அவர் தனித்தனியாகக் குறிப்பிடுவாரா ?
(இ) இப்பதவியில் கடமை பார்க்கும் கல்லூரி அதிபர் பதவிகளை நிரந்தரமாக்கும் போது அனேகமானோருக்கு அநீதி விளைவிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அவர் அறிவாரா ?
(ஈ) 1 ஆந் தரத்திலிருந்து 5 ஆந் தரம் வரையிலான வகுப்புகள் நடைபெறும் சில கல்லூரிகளில் கல்விச் சேவையின் 5 ஆந் தரப் பதவிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளமையால் தற்போது எஞ்சியுள்ள பதில் கடமை பார்க்கும் கல்லூரி அதிபர்களுக்குக் கல்விச் சேவையின் 5 ஆந் தரப் பதவிகள் வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?
(உ) இன்றேல், ஏன் ?

[අමරසිරි දෙවිත්තෝව මහතා]

- (d) (i) Is he aware that those who did not receive land have appealed to the Govt. Agent Vavuniya ?
- (ii) Will he state the course of action taken in respect of those appeals ?
- (e) If not, why ?

ඒ. එම්. එස්. අධිකාරී මහතා (නියෝජ්‍ය ඉඩම් හා ඉඩම් සංවර්ධන ඇමතිතුමා)

(திரு. எ. எம். எஸ். அதிகாரி — காணி, காணி அபிவிருத்திப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. A. M. S. Adikari Deputy Minister of Lands & Land Development)

(a) Yes.

On 11.09.1984 and 12.09.1984.

(b) Vide list attached*

Extent Highland	—	One acre
Paddyland	—	Two acres

(The unit of Paddyland allotments will get reduced if field channels are to be constructed.)

(c) Selection not yet finalised.

(d) (i) Does not arise.

(ii) Does not arise.

(e) Does not arise.

එල්. ඩී. පබ්ලිස් : විශ්‍රාම වැටුප
 திரு. எல். டி. பப்ளிஸ் : ஓய்வூதியம்
 MR. L. D. PUBLIS : PENSION

7/85

5. අමරසිරි දෙවිත්තෝව මහතා (ලක්ෂ්මන් ජයකෝඩි මහතා - වෙනුවට)

(திரு. அமரசிரி தொடங்கொட—பத்தேகம—திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—அத்தனகல்வ—சார்பாக)

(Mr. Amarasiri Dodangoda on behalf Mr. Laksman Jayakody - Attanagalla)

ජාතික ආරක්ෂාව පිළිබඳ ඇමතිතුමා සහ රාජ්‍ය ආරක්ෂක නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

- (අ) 1949 සිට 1970.6.31 දක්වා වූ කාලය තුළදී රාජකීය ලංකා ගුවන් හමුදාවේ ශ්‍රී ලංකා ගුවන් හමුදාවේ 4 ශ්‍රේණියේ නම්කරු වශයෙන් කටයුතු කළ සිදුව අමන්දෙලවේ ඇල්. ඩී. පබ්ලිස් මහතාට අද වනතුරු විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවා තැබී බව එතුමා දන්වයිද?
- (ආ) මොහුට වහාම විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීමට කටයුතු කරනවාද? එසේ නොවේ නම් ඒ මන්ද?

தேசிய பாதுகாப்பு அமைச்சரும் பிரதிப் பாதுகாப்பு அமைச்சுமானவரைக் கேட்ட வினா :

- (அ) 1949 முதல் 1970. 6. 31 வரையிலான காலப்பகுதியில் இலங்கை ரேயல் வான்ப்படையிலும், இலங்கை வான் படையிலும் IV ஆந் தர தொழிலாளியாகப் பணிபுரிந்த சேதுவா, அமன் தொலுவவைச் சேர்ந்த திரு. எல். டி. பப்ளிஸுக்கு இந்நேரவரை இளைப்பாற்றுச் சம்பளம் செலுத்தப் படவில்லையென்பதை அவர் அறிவாரா ?
- (ஆ) இவருக்கு உடனடியாக இளைப்பாற்றுச் சம்பளம் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ? இன்றேல், ஏன் ?

* ප්‍රස්තාවයක් නො ඇත.
 * இவ்வியத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.
 Placed in the Library.

asked the Minister of National Security and Deputy Minister of Defence :

- (a) Is he aware that Mr. L. D. Publis of Amandoluwa, Seeduwa, who had worked as a Grade IV labourer in the Royal Air Force and the Sri Lanka Air Force in the period 1949 to 31.6.1970 has not been paid his pension up to date ?
- (b) Will he take action to pay him the pension immediately ? If not, why ?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
 (திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
 (Mr. M. Vincent Perera)

I answer on behalf of the Minister of National Security and Deputy Minister of Defence.

- (a) Mr. L. D. Publis Appuhamy had served in the Sri Lanka Air Force from 11.11.1959 to 31.7.70. As the post held by him was not a pensionable one, he was not entitled to a pension. He had however, been paid Provident Fund benefits under the Public Service Provident Fund, on his retirement with effect from 31.07.1970. Particulars of his service in the Royal Air Force are not available in the S.L.A.F. Headquarters.
- (b) If Mr. Publis Appuhamy can furnish particulars of his service from 1949-1959, his case can be re-examined and any additional benefits that may accrue on account of prior service, can be granted to him.

1983 - 85 අධ්‍යාපන දර්ශනපති දැවුරුදු පාඨමාලාව : වැටුප් සහිත අධ්‍යයන නිවාඩු
 கல்வி முதுமாணிப் பயிற்சி நெறி, 1983-85 : முழுச்சம்பளப் படிப்பு விடுதலை
 MASTER OF PHILOSOPHY COURSE IN EDUCATION
 1983-85 : STUDY LEAVE WITH FULL PAY

28/85

9. අමරසිරි දෙවිත්තෝව මහතා (සරත් මුත්තේවෙටුවේ මහතා - කලවාන - වෙනුවට)

(திரு. அமரசிரி தொடங்கொட—திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம—கலவான—சார்பாக)

Mr. Amarasiri Dodangoda-on behalf of Mr. Sarath Muttetuwegama-Kalawanna)

උසස් අධ්‍යාපන නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

- (අ) ශ්‍රී ලංකා කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ, 1983/85 අධ්‍යාපන දර්ශනපති දැවුරුදු පාඨමාලාව සඳහා තෝරාගනු ලබන ශිෂ්‍යයින්ට "අනුමත විෂය ක්ෂේත්‍රයක් සඳහා" වැටුප් සහිත අධ්‍යයන නිවාඩු අනුමත කරන බව 1983.07.22 දිනැති රජයේ තැපෑල පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කර තිබූ බව එතුමා දන්වයිද?
- (ආ) ඒ අනුව, 1984.01.02 සිට කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය මගින් ආරම්භ කරන ලද එකී අධ්‍යාපන දර්ශනපති පාඨමාලාව සඳහා ගුරු ශිෂ්‍යයින් 18 දෙනෙක් තෝරා ගන්නා ලදුව ඔවුන් නියමිත ලියාපදිංචි විමේ ගාස්තු සහ අනෙකුත් අධ්‍යයන ගාස්තු ගෙවා දෙකවැනි සහතික පි ඇති මුත් අධ්‍යාපන ලේකම්තුමාගේ අංක ස. ප./17/83/84 හා 1984.02.21 දිනැති ලිපියෙන් එම ශිෂ්‍යයින්ට වැටුප් සහිත අධ්‍යයන නිවාඩු අනුමත කළ නොහැකි බව කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපන පීඨාධිපතිතුමාට දන්වා තිබේද?

(ඇ) ඉහත සඳහන් ගැටලු තිවේදනයට අනුව, එම පාඨමාලාව හඳුරණ ශිෂ්‍යයින්ට, වැටුප් සහිත අවුරුදු දෙකක අධ්‍යයන නිවාඩු අනුමත කිරීමට එතුමා කොපමාව පියවර ගත්තේද?

(ඈ) එසේ නම් ඒ කවදද; නො එසේ නම් ඒ මන්ද?

உயர் கல்விப் பிரதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா:

(அ) கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1983/85 கல்வி முதுமானி ஈராண்டுப் பயிற்சி நெறிக்களைத் தெரிவு செய்யப்படும் மாணவர்களுக்கு "அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாடத்துறைக்கு" சம்பளத்துடனான படிப்பு விடுதலை அங்கீகரிக்கப்படுமென 22.7.1983 ஆம் தேதிய அரசாங்க வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்ததை அவர் அறிவாரா?

(ஆ) இதன் பிரகாரம் 2.1.1984 முதல் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மேற்படி கல்வி முதுமானி ஈராண்டுப் பயிற்சியொன்றுக்கு 18 ஆசிரிய மாணவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டு, உரிய பதிவுக் கட்டணமூலம் ஏனைய கல்விக்க கட்டணங்களும் செலுத்தி இவர்கள் விரிவுரைகளில் கலந்துகொண்டபோதிலும், கல்வி அமைச்சின் செயலாளரினது /17/83/84 ஆம் இலக்க 21.2.1984 ஆம் தேதிய கடிதமூலம் இம்மாணவர்களுக்குச் சம்பளத்துடனான படிப்பு வீவு அங்கீகரிக்கப்பட முடியாதென கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்விப்பீடத் தலைவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டுள்ளதா?

(இ) மேற்படி வர்த்தமானி அறிவித்தலின் பிரகாரம் இப்பயிற்சி நெறியில் கலந்துகொள்ளும் மாணவர்களுக்குச் சம்பளத்துடனான இரண்டு வருட படிப்பு விடுதலை அங்கீகரிக்கக் காலந்தாழ்த்தாமல் அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா?

(ஈ) ஆமெனில், அது எப்போது? இன்றேல், ஏன்?

asked the Deputy Minister of Higher Education :

(a) Is he aware that it was published in the Government Gazette of 22.7.1983 that study leave with full pay will be approved "for approved curriculum" for students selected for the two-year Master of Philosophy course in Education 1983-85 at the University of Colombo, Sri Lanka ?

(b) Has the Dean of the Faculty of Education of the Colombo University been informed by letter No. 17/83/84 of 21.2.1984 of the Secretary to the Ministry of Education that paid study leave cannot be approved for the students concerned although 18 teacher-students had been selected for the above course commenced by the University of Colombo on 2.1.1984 and they had followed the lectures having paid the prescribed registration fees and other academic fees ?

(c) Will he take immediate steps to approve paid study leave for 2 years in terms of the Gazette notice referred to above for the students following this course ?

(d) If so, when ; and if not, why ?

ජී. එම්. ආර්. බී. අත්තනායක මහතා
(திரு. ஏ. எம். ஆர். பி. அத்தநாயக்க)
(Mr. A. M. R. B. Attanayake)

මෙ ප්‍රශ්නයේ (අ) කොටසට පිළිතුරු 'මිටි' යන්නයි. නමුත් (ආ) (ඇ) සහ (ඈ) යන කොටස් තුනම මෙහි අමාත්‍යාංශයට අදාළ නැහැ. එය අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම්තුමාට සම්බන්ධ කොටසක්. ඒ නිසා එම කොටස එතෙක් අහන්න මිනු.

ජී. සිරිපාල මහතා : වන්දි

திரு. ஏ. சிறிபால : நட்பு

MR. A. SIRIPALA : COMPENSATION

29/85

10. අමරසිරි දොඩන්ගොඩ මහතා (සරත් මුත්තේටුවේගම මහතා - වෙනුවට)

(திரு. அமரசிரி தொடங்கொட—திரு. சரத் முத்தேட்டுவெகம)

Mr. Amarasiri Dodangoda—on behalf of Mr. Sarath Muttetuwegama)

කමිකරු කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය :

(අ) (i) කලවානේ දංගල එච්. ඇසිලින් මහත්මිය විසින්, ඇගේ පුත් ජී. සිරිසේන මහතාට සිදු වූ මාරක අනතුර සම්බන්ධයෙන් කළ ඉල්ලීමක් සම්බන්ධයෙන් කමිකරු වන්දි කොමසාරිස් විසින් පරීක්ෂණයක් පවත්වන ලද බවත් ;

(ii) ඇය වෙනුවෙන් ප්‍රදානයක් කරන ලද බවත්, ප්‍රදානය කරන ලද මුදලක් රු. 1750.00 ක මුදලක් මිය ගිය අයගේ සහෝදරයකු වන ජී. සිරිපාල යන අයගේ නමින් ජාතික ඉතිරිකිරීමේ බැංකුවේ තැන්පත් කරන ලද බවත් ;

(iii) ඉහත සඳහන් මුදල රත්තපුර ජාතික ඉතිරිකිරීමේ බැංකුවේ තැන්පත් කර ඇති බව කමිකරු වන්දි කොමසාරිස් විසින් ඔහුගේ අංක සී3/6/147/73 හා 79.11.16 හා 79.11.16 දිකුළු ලිපියෙන් එච්. ඇසිලින් මහත්මියට දන්වන ලද බවත්,

එතුමා දන්නේද?

(ආ) වයස අවුරුදු 21 පිරිමෙක් පසු ජී. සිරිපාල මහතා විසින්, 81.5.25., 81.11.20 හා 83.7.2 යන දිනටද, ලියාපදිංචි කළ ලිපි කමිකරු වන්දි කොමසාරිස් වෙත යවා ඇති නමුත්, එකදු ලිපියකටවත් ඔහුට පිළිතුරු ලැබී තැබී බව එතුමා දන්නේද?

(ඇ) මෙම මුදල සහ පොලිය ජී. සිරිපාල මහතාට ගෙවන ලෙස එතුමා තීරණය කරන්නේද?

(ඈ) එසේ නම් ඒ කවදද? එසේ කො කරන්නේ නම් ඒ මන්ද?

தொழிலமைச்சரைக் கேட்ட வினா :

(அ) (i) தங்கலை, கல்வானை என்ற முகவரியினராகிய திருமதி எச். அசிலின் என்பவரது மகன் ஏ. சிறிசேன என்பாருக்கு ஏற்பட்ட மரண விபத்தொன்று தொடர்பான அவரது உரிமைக் கோரிக்கை ஒன்றின்மீது வேலையாட்கள் நட்புடன் ஆணையாளர் விசாரணை நடத்தினார் என்பதையும் ;

(ii) அவருக்குச் சார்பாக வழங்கப்பட்ட நடுவர் தீர்ப்பு ஒன்றின் மீதான தொகையில் 1,750 ரூபா தேசிய சேமிப்பு வங்கியில் காலஞ்சென்றவரின் சகோதரராகிய ஏ. சிறிபாலா என்பவரின் பெயரில் வைப்பிலிடப்பட்டது என்பதையும் ;

(iii) ஆணையாளர் C 3/6/147/73 என்ற இலக்கங்கொண்ட 16.11.79 ஆம் தேதிக் கடிதம் மூலம் இப்பணம் இரத்தினபுரத் தேசிய சேமிப்பு வங்கியில் வைப்பிலிடப்பட்டுள்ளது எனத் திருமதி எச். அசிலினுக்கு அறிவித்தார் என்பதையும் ;

அறிவாரா ?

(ஆ) 21 வயதை அடைந்ததும் ஏ. சிறிபாலா 25.5.81, 20.11.81, 2.7.83 ஆகிய தேதிகளில் நட்புடன் ஆணையாளருக்கு பதிவுத் தபால்கள் அனுப்பியும் அவருக்கு ஒரு பதிலும் கிடைத்ததில்லை என்பதை அறிவாரா ?

(இ) இந்தப் பணத்தையும் வட்டியையும் இப்பொழுது ஏ. சிறிபாலாவுக்குக் கொடுக்கும் படி கட்டளையிடுவாரா ?

(ஈ) அவ்வாறாயின், எப்பொழுது ? அவ்வாறில்லையெனில், ஏன் ?

[ප්‍රධාන මහත්මා]

asked the Minister of Labour :

- (a) Is he aware that—
 - (i) the Commissioner for Workmen's Compensation inquired into a claim by Mrs. H. Asilin of Dangala, Kalawana, regarding a fatal accident caused to her son Mr. A. Sirisena ;
 - (ii) an award was made in her favour and a sum of Rs. 1,750 of the money awarded was deposited in the National Savings Bank in favour of another brother of the deceased by the name of Mr. A. Siripala ;
 - (iii) the Commissioner for Workmen's Compensation by his letter bearing No. C3/6/147/73 dated 16.11.79, informed Mrs. H. Asilin that the above-mentioned sum lay in deposit at the National Savings Bank Ratnapura ?

(b) Is he aware that since attaining the age of 21 years Mr. A. Siripala has sent registered letters to the commissioner for workmen's compensation on 25.05.81, 20.11.81 and on 02.07.83, to none of which has he received a reply.

(c) Will he order that this money and interest be now paid to Mr. A. Siripala ?

(d) If so, when ; and if not, why ?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Minister of Labour, I answer the Question.

(a) The Department of the Commissioner for Workmen's Compensation falls within the purview of the Ministry of Justice. This question may therefore be referred to the Ministry of Justice.

(b) Does not arise, in view of above.

(c) Does not arise.

(d) Does not arise.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Question No. 11.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Minister of Labour, I ask for four weeks' time.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.
வினாவுக்கு மறுபதிலளிக்கும் கட்டணமிடப்பட்டது.
Question ordered to stand down.

දිස්ත්‍රික් සංවර්ධන සභා මැතිවරණ :

අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ ප්‍රකාශය

மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் தேர்தல்கள் :
பிரதம அமைச்சரது அறிக்கை

DISTRICT DEVELOPMENT COUNCILS
ELECTIONS: STATEMENT BY PRIME
MINISTER

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා (අග්‍රාමාත්‍යතුමා, පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම්
ඇමතිතුමා, මහාමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා, හදිසි අවස්ථා මහජන
පරිපාලන ඇමතිතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)

(திரு. ஆர். பிரமதாசு—பிரதம அமைச்சரும் உள்ளூராட்சி,
வீடமைப்பு, நிர்மாண அமைச்சரும் நெடுஞ்சாலைகள் அமைச்சரும்
பாராளுமன்றச் சபை முதல்வரும் அவசரகால சிவில் நிர்வாக
அமைச்சரும்)

(Mr. R. Premadasa - Prime Minister, Minister of Local Government, Housing & Construction, Minister of Highways and Minister of Emergency Civil Administration and Leader of the House of Parliament)

Mr. Deputy Speaker, I am thankful to you for giving me this opportunity to make a short statement. In my capacity as Minister of Local Government, Housing and Construction, I have submitted a proposal for broadbasing the democratic process and for the assignment of powers and functions to an elected body at the grassroots level.

You will recall, Mr. Deputy Speaker, that it has been pointed out, since we abolished the system of town councils and village councils - that there was a desirability of having an elected organisation at grassroots level where the people can participate in government. In point of fact, the proposals I have made cover not only local government functions but also to a large extent some development functions which are to be diffused and assigned to these new elected bodies.

This unit in a great way will be coterminous with the AGA divisions. We now have, I think, about 240 AGA divisions. We will be setting up a very large number of elected bodies, bodies elected by the people, for the people and of the people. These bodies will be unique in that respect. They will be assigned powers and functions not only in regard to civic amenities but also in regard to certain development aspects where the people will get an opportunity of participating not only in decision-making but also in the implementation of projects that will benefit them in their own areas.

The Government attaches very great importance to these proposals and the Cabinet has appointed a Cabinet sub-committee, chaired by His Excellency the President, to examine these proposals with a view to submitting the principles and the necessary draft legislation to the Cabinet. Once the Cabinet approves the legislation, it will be submitted to the House for deliberation and approval. The Cabinet sub-committee informed the Cabinet that these proposals contemplate

certain structural changes affecting the present District Development Councils system. The Cabinet sub-committee which is examining these proposals was of the view that during the pendency of the consideration by the sub-committee and thereafter by the Government of the recommendations of the sub-committee, very little purpose would be served by holding elections to the District Development Councils which are due in June.

This recommendation was accepted by the Cabinet yesterday and I have decided to postpone elections to these District Development Councils by one year. But, I want to give the assurance to this House that the moment it approves the legislation on the baiss of the recommendations that the Government will be making in regard to broadbasing the democratic process to the grassroots level, we need not even wait for the expiry of one year. We can have elections before that but we thought, on the basis of the recommendations of the Cabinet sub-committee, that it would be more meaningful to hold the elections once this new system comes into operation.

I thought, Mr. Deputy Speaker that I should keep the House informed of this decision. Thank you.

පාර්ලිමේන්තුවේ කටයුතු

பாராளுமன்ற அலுவல்

BUSINESS OF THE PARLIAMENT

මම, විත්සන්ට පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I move,

“That the proceedings on Item I of Public Business appearing on the Paper be exempted at this day’s sitting from the provisions of Standing Order No. 7.”

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பெற்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු පනත් කෙටුම්පත
பிராந்திய கிராமிய அபிவிருத்தி வங்கிகள் சட்டமூலம்
REGIONAL RURAL DEVELOPMENT BANKS
BILL

දෙවන වර කියවීමේ නියෝගය කියවන ලදී.
இரண்டாம் மதிப்பிற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.
Order for Second Reading read.

පූ. න. 10.20

ආර්. ජේ. ජී. ජී. මැලි මහතා (මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන ඇමතිතුමා)
(திரு. ஆர். ஜி. ஜி. த மெல் — நிதி, அமைப்புத்திட்ட அமைச்சர்)
(Mr. R. J. G. de Mel—Minister of Finance and Planning)

ගරු නියෝජ්‍ය කථාකරුතුමා, අද දින මේ ගරු සභාවට ඉතාමත් වැදගත් පනතක් ඉදිරිපත් කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබීම මගේ විශේෂ ප්‍රීතියට හේතුවක්. මගේ කල්පනාවේ හැටියට ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු පනත

ඉදිරිපත් කරන දිනය මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉතාම වැදගත්, ඓතිහාසික දිනයක් වෙතවා. මෙය ඓතිහාසික සිද්ධියක්. මෙම පනතින් අපේ ආර්ථිකයේ ඓතිහාසික පරිවර්තනයක් බලාපොරොත්තු වෙතවා. ආර්ථිකයේ පමණක් නොව අපේ බැංකු ක්‍රමයේත් ඓතිහාසික වෙනස්වීමක් අපි මෙයින් බලාපොරොත්තු වෙතවා. එපමණක් නොවෙයි. මේ රටේ ග්‍රාමීය සංවර්ධනයට තැත්වීම ගම් දියුණු කිරීමේ වැඩපිළිවෙලට ඇත්තවශයෙන්ම මෙම පනත ඉදිරිපත් කිරීම ඉතාම වැදගත් සිද්ධියක් වෙතවා. මේ පනතින් අපි බලාපොරොත්තු වන ප්‍රයෝජන ලැබුණොත්, මෙය ගම්බද ජනතාවගේ සුඛසිද්ධිය පිණිස ඉදිරිපත් කළ වැදගත් පනතක් වශයෙන් මේ රටේ ඉතිහාසයේ සඳහන් වෙතවාට කිසිම අක්‍රමාකාරයක් නැත. ඇත්තවශයෙන්ම මෙම පනත හරියට ක්‍රියාත්මක වී අපි බලාපොරොත්තු වන ප්‍රතිඵල ලැබුණොත් මේ රටේ ගම්බද ජනතාවගේ සමාජ තත්ත්වයේ හා ආර්ථික තත්ත්වයේ විප්ලවීය පරිවර්තනයක් මේ පනත තුළින්ම අපට ඇති කරන්න පුළුවන් වෙත බව මම මේ අවස්ථාවේදී සන්තෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරතවා.

Today is, I think, a historic day in the history of this Parliament. One of the most important bills to be introduced by this Government is being introduced today in the shape of the Regional Rural Development Bank Bill which I have great pleasure in bringing before this House. It is a historic day I think, in the economic development of our land, if our hopes are fulfilled, if this Bill is properly implemented to meet our hopes and aspirations. It will be a historic day in the development of banking also in this country. It will, no doubt, be a historic day in the history of the development of rural credit in this land. It will, in short, be a historic day for the rural masses, when through the implementation of this Bill, if it is done properly, a social and economic revolution can result in the rural life and in the rural areas. This is our hope and aspiration, Sir, in introducing the Bill.

At the outset, I would like to stress that the proposed new bank will not supplant the existing banks in promoting rural financing. Instead, the proposed Regional Rural Development Banks will supplement the other banks and credit institutions in the field of rural development and strengthen the existing structures and the existing rural activities without impinging in anyway or treading on their corns. The new banking insitutions would aim at developing a new breed of bankers, I hope, a new breed of barefoot bankers who will feel the pulse of the rural people and devote their services to the enrichment of rural life and the rural economy.

Therefore, Sir, I think, if our hopes and aspirations are fulfilled, this Bill should turn out to be a watershed in the history of the development of our economy. It will be a land mark in the evolution of the banking system of our contry. This Bill intends to fulfil the need to evolve a down to earth approach to rural credit and to rural banking thereby paving the way for a new era of rural development in Sri Lanka, a new era in the development of our country.

ගරු නියෝජ්‍ය කථාකරුතුමා, මේ මතකොම ප්‍රතිඵල ලැබෙන්නේ මේ පනත නියම පිළිවෙලට ක්‍රියාත්මක වූණොත් පමණයි. පනත් මිනූ තරම් ඉදිරිපත් වෙතවා. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ පමණක් නොවෙයි. මීට පෙර තිබුණු

[ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා]

පාර්ලිමේන්තුවලත් ඉදිරිපත්වුණු සමහර පනත් සමහරට වටහා මාතෘකාව පමණක් සීමා වෙලා තිබෙනවා. ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී නොයෙක් අමාරුකම් ඇති වෙනවා. සමහරට ඒවා ක්‍රියාත්මක කරන්න අවශ්‍ය ගැහිම් ඇති නිලධාරීන් පිරිසක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එම නිසා සමහර අවස්ථාවල පනත් නිකම් තීරණ පොතට පමණක් සීමාවෙනවා. අපේ මතභේද ගැන මන්ත්‍රීතුමාත් (අතිල් මුණසිංහ මහතා) මෙය පිළිගන්නවා ඇති. මම මේ පාර්ලිමේන්තුවට ආවට පසුව පනත් සිය ගණනක් ඉදිරිපත් වෙන්නට ඇති. නමුත් සමහර ඒවා තවමත් තිබෙනවා, තීරණ පොතේ පමණක්. ඒවා ක්‍රියාත්මක වෙලා නම් නැහැ ; නීති පොතට පමණක් සීමා වෙලා තිබෙනවා. ඒ වගේම ඉදිරිපත් වුණු සමහර පනත් ක්‍රියාත්මක වීමේදී අවපණවෙනවා. නොයෙක් අඩුපාඩුකම් බාධා ඇති වෙනවා. ඒකට එක හේතුවක් තමයි. ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී තිබුණු පරමාර්ථ, ක්‍රියාත්මක වීමේදී ඇති වන නොයෙකුත් අඩුපාඩුකම් නිසා වෙනස් වී යාම.

ගරු තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ගරු සභාවේ ආණ්ඩු පක්ෂයේත්, විරුද්ධ පක්ෂයේත් සියලුම ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සහයෝගය ඇතුළුව, ඒ වගේම මේ රටේ තිබෙන සියලුම සමුපකාර සම්බන්ධ, ග්‍රාම සංවර්ධන සම්බන්ධ, ගම්වල තිබෙන නොයෙකුත් සමීක සමාගම්වල සහ සංවිධානවල සහයෝගය ඇතුළුව, අපේ ගම්බද ජනතාවගෙන් සම්පූර්ණ සහයෝගය ඇතුළුව මේ පනත නියම ගැහීමෙන් යුතුව නිසියාකාර ක්‍රියාත්මක වෙයි කියා මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. හරි පරමාර්ථය ඇතුළුව අපි මේ පනත ක්‍රියාත්මක කළොත්, හරි ගැහීමෙන් යුතුව, අපි මේ පනත ක්‍රියාත්මක කළොත්, සුදුසු නිලධාරීන් පිරිසක් මේ පනත ක්‍රියාත්මක කරවීමට අපට පත්කරගන්න පුළුවන් වුණොත් නියම ගම්බද ගැහීමෙන් යුතු පිරිසක් පත් කර ගන්නට පුළුවන් වුණොත්, මම භීතනවා අපේ බලාපොරොත්තුව ඉෂ්ට වෙයි කියා.

ගරු තියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නමුත්තාන්සේ දත්තවා ශ්‍රී ලංකාව ගම්බද රටක්; ගැමි රටක්. මේක කෘෂිකාර්මික රටක්. තවමත් අපේ ජනතාවගෙන් සියයට අසූවක් ඒවත් වන්නේ ගම්වල. තහරවල නොවෙයි. සියයට අසූවක් යෙදෙන්නේ කෘෂිකාර්මාන්තයේත් ගම්බද ව්‍යාපාරවලත්. ධීවර කර්මාන්තයේත්. සමහරට ගම්බදව සුළු වෙලදාම්වල නිරත වුණු අයත් ඉන්නවා. අපේ ජනතාවගෙන් සියයට අසූවක් ඒවත් වෙන්නේ තහරවල නොවෙයි. ගම්වලයි. අපේ ආර්ථිකයෙන් සියයට හැටක් පමණ ඇති වෙන්නේ ගම්බද පළාත්වල. තහරවල නොවෙයි. අපේ අපනයන ආදායමෙන් තවමත් සියයට පනහකටත් වඩා බිහි වෙන්නේ නිෂ්පාදනය වෙන්නේ ගම්බද පළාත්වල.

1947 ත් පසුව තුන්වැනි ලෝකයේ අනෙක් රටවල් සමග සාපේක්ෂව කළාම අපේ රටේ කැපී පෙනෙන එක ලක්ෂණයක් තමයි ගම්වල සිටින ජනතාව තහරවලට ඇදී ඒම තිබෙන අඩු වටය. ගම්වල සිටින ජනතාව තහරවලට ඇදී ඒම සැහෙන දුරට අඩු රටක්, ශ්‍රී ලංකාව. අපේ ප්‍රධාන තහරය වන කොළඹ සම්පූර්ණ ජනගහණය තවමත් ලක්ෂ ගණනක් පමණයි. ඒක තහරයක් වශයෙන් ගත්තාම ඉතා සුළු ජනගහණයක්. මහනුවර, ගාල්ල වැනි අනෙක් ලොකු තහරවල ජනගහණය සාමාන්‍යයෙන් ලක්ෂ දෙකකට අඩුයි. ඇත්තවශයෙන්ම මේක තහරබද ජනගහණ රටාවක් ඇති රටක් නොවෙයි. ගම්බද ජනගහණ රටාවක් ඇති රටක්. ඒක විශේෂ ලක්ෂණයක්. ඒකට මූලික හේතුව 1947 සිට මේ රටේ සෑම ආණ්ඩුවකම නායකත්වය යටතේ මේ රටේ මුදල් වැය කිරීමේදී, තැන්පාම් අයවැය ලේඛනවලින් මුදල් වෙන් කිරීමේදී, විශාල ප්‍රමාණයක් ගම් දියුණු කිරීමට වෙන් කිරීමය කියා මම භීතනවා. විශේෂයෙන් මා මුදල් ඇමති වුණොත් පසුව විමර්ශන අයවැය යටතේ කෘෂි කර්මාන්තය දියුණු කිරීමට, වාර්මාර්ග අංශය දියුණු කිරීමට, ග්‍රාම සංවර්ධන කටයුතු දියුණු කිරීමට, ගම් අධ්‍යාපනය හා ඥාන දියුණු කිරීමට, ගම් පාරවල් ඇති කිරීමට විශාල මුදලක් වෙන් කර දුන්නා.

දත් එක් ජනද කොට්ඨාශයක් සඳහා අවුරුද්දකට රුපියල් ලක්ෂ 50 ක් ලැබෙනවා. නමුත් මතභේද ගැන මන්ත්‍රීතුමා (අතිල් මුණසිංහ මහතා) හා මාත් පාර්ලිමේන්තුවට පත් වී ආ මුල් කාලවලදී තම තමන්ගේ ජනද කොට්ඨාශයේ වැඩ කටයුතු සඳහා මන්ත්‍රීවරයකුට අවුරුද්දකට රු. 10,000 ක් වත් ලබා ගන්න පුළුවන් වුණේ රජනියාද වෙලා, ඇමතිතුමන්ලාට පත්වීම අල්ලවයි. ඒ විධියට අවුරුද්දකට රු. 10,000 ක් වත් ලබා ගන්න පුළුවන් වුණේත් සමහර අවුරුද්දවල පමණයි. ඒ ලැබුණු මුදලින් ඉස්කෝලයක් හැදවෙන්න වෙන වැඩක් කරන්න බැහැ; පාරක් හැදවෙන්න ඉස්කෝලයක් හදන්න බැහැ; ඒ දෙකෙන්

එකක් කළොත් වාර්මාර්ග වැඩක් කරන්න බැහැ. ඒ වගේ තත්ත්වයක් තමයි. ඒ කාලයේ තිබුණේ. අපි ඒ තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කළා. ඒ නිසා ජනතාව තහරබදට සාමුහිකව වීම සැහෙන දුරට අඩු වුණා. එය මේ රටේ විශේෂ ලක්ෂණයක්.

අද සෝල් තහරය දිනා බැලුවාම, ජාකර්තා තහරය දිනා බැලුවාම, මැතිලා තහරය දිනා බැලුවාම, රියෝ ද ජනෙයිරෝ තහරය දිනා බැලුවාම, කයිරෝ තහරය දිනා බැලුවාම, ලාහෝස් තහරය දිනා බැලුවාම පෙනෙන්නේ මොකක්ද? නිදහසින් පස්සේ ඒ තහරවල ජනගහණය සිය ගුණයකින් නොවෙයි දහස් ගුණයකින් වැඩි වී තිබෙනවා. නමුත් මේ රට සම්බන්ධයෙන් ඒ තත්ත්වය අද වන තුරු ඇති වී නැහැ. මක්නිසාද කියන්නේ මේ රටේ සෑම ආණ්ඩුවකම ගම්බද ප්‍රදේශ දියුණු කිරීම සඳහා විශාල වශයෙන් මුදල් වැය කළ නිසයි.

මේ රටේ බැංකු ක්‍රමය ගැනත් මේ ගරු සභාවේ අවධානය මඳක් යොමු කරවීම, වචනයක් දෙකක් කීම මගේ යුතුකමක් සේ මම කල්පනා කරනවා. මේ රටේ බැංකු ක්‍රමයට අවුරුදු 150 ක පමණ දීර්ඝ ඉතිහාසයක් තිබෙනවා. මේ රටේ බැංකු ඇති වුණේ අද - ඒසේ නොවෙයි. මේ රටේ පළමු වැනි බැංකුව ඇති වුණේ 1828 දීයි ; බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් මේ රට අල්ලාගෙන අවුරුදු 13 කට පසුවයි. එය හැදින්වුණේ 'Bank of Kandy' හෙවත් 'මහනුවර බැංකුව' යනුවෙනුයි. එය පොද්ගලික බැංකුවක්. ගැබැයි, පැවතුණේ අවුරුදු දෙකක් පමණයි. බංකොලොත් වීම නිසා 1830 දී ඒ බැංකුව වසා දමමා. 1841 දී Bank of Ceylon - දත් තිබෙන ලංකා බැංකුව නොවෙයි. - නමින් පොද්ගලික බැංකුවක් ඇති වුණා. 1843 දී Bank of Western India ' නමින් ඉන්දියාවේ බැංකුවක ශාඛාවක් මේ රටේ බිහි වුණා. ඒ බැංකුව පසුව නම වෙනස් කළා. 'Oriental Bank' යනුවෙන් පසුව 'Bank of Ceylon' එකක් අරගෙන ඒ බැංකුව ටික කාලයක් මේ රටේ ක්‍රියාත්මක වුණා. 1864 දී Bank of Hindustan ' නමින් ඉන්දියාවේ බැංකු ශාඛාවක් මේ රටේ බිහි වුණා. 1865 දී 'Asiatic Bank ' නමැති විදේශීය බැංකුවක ශාඛාවක් මේ රටේ බිහි වුණා. නමුත් Bank of Hindustan ' සහ 'Asiatic Bank ' යන ඒ බැංකු ශාඛා දෙකම වැඩි කල් යත්ත පෙර වසා දමමා. පාඩුවට ගිය නිසා. 1860 සිට 1895 දක්වා මේ රටේ බැංකු ක්‍රමය ටිකක් දියුණු වුණා. ඒ අතර Bank of Madras ' හෙවත් මදුරාසි බැංකුවේ ශාඛාවකුත්, "National Bank of India ' නමැති බැංකුවේ ශාඛාවකුත් මේ රටේ බිහි වුණා. 1892 දී Chartered Bank ' එකේ ශාඛාවක් හා "Hongkong and Shanghai Bank ' එකේ ශාඛාවක් පිහිටෙව්වා. ඒ බැංකු ශාඛා තවමත් මේ රටේ තිබෙනවා.

ජලභට 1917 දී වැදගත් සිද්ධියක් වුණා. පළමු වැනි වරට මේ රටේ බැංකුවක් හෙවත් Bank of Colombo ' ඇති වුණේ ඒ අවුරුද්දේදීයි. එයත් පොද්ගලික බැංකුවක්. ගැබැයි, එය තිබුණේ අවුරුදු හතරක් පමණයි. බංකොලොත් වීම නිසා ඒ බැංකුව 1921 දී වසා දමමා. 1921 දී 'Eastern Bank ' නමින් බැංකුවක් මේ රටේ ඇතිවුණා. ඒ 'Eastern Bank ' එක ක්‍රමයෙන් 'Commercial Bank ' එක බවට පත්වුණා. අද ලද්දේ මම පාර්ලිමේන්තුවට ආවේත් ඒ 'Commercial Bank ' එකේ නව ගොඩනැගිල්ල විවෘත කරලයි. ඒ වගේම 1922 දී 'P and O Bank ' නමින් අලුත් බැංකුවක් මේ රටේ ඇති වුණා. බංකොලොත්වීම නිසා වැඩි කල් යත්ත පෙර 'Chartered Bank ' එකට එය සම්බන්ධ වුණා. සමහර බැංකු බංකොලොත් වීම ස්වභාව ධර්මයෙන්ම සෑම රටකම සිදුවෙන දෙයක්. ලෝකයේ ධනවතුන්ගේ කේන්ද්‍රස්ථානය වන ඇමරිකාවේ පවා පසුගිය අවුරුද්දේ බැංකු 101 කට වඩා බංකොලොත් වුණා.

ඒ කාලයේදී මේ රටේ බැංකු යොමු වී තිබුණේ වතු අධිරාජ්‍ය කටයුතුන් ඒ වගේම ඔවුන්ගේ ආනයන අපනයන වෙළඳ කටයුතුන් යන අංශ දෙක සඳහා පමණයි. ඒ කියන්නේ ඒ කාලයේදී තිබුණු බැංකු ක්‍රමය සකස් වුණේ විදේශ අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ සුභසිද්ධිය පිණිස හා ඒ අයගේ ආර්ථික දියුණුව පිණිස පමණයි. මේ බැංකු සියල්ලම වාගේ තිබුණේ කොළඹ තහරයේ. සමහර බැංකු මහනුවර තිබුණා. සමහර බැංකු තුවරුම්පේ තිබුණා. එක බැංකුවක් හැටින් තහරයේ පිහිටා තිබුණා. ඒ කාලයේදී තිබුණ මේ සියලුම බැංකු වතු අධිරාජ්‍යයට ගැනි වූ බැංකුයි ; ආනයන අපනයන කටයුතුවලට කැපවුණු බැංකුයි. එමනිසා මේ බැංකු සම්පූර්ණයෙන්ම සීමාවෙලා තිබුණේ. මේ රටේ සීමි පොහොසත් පන්තියට තැනගොත් ධනපති පන්තියට පමණයි. මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාව මේ බැංකුවලින් ඇත් වී සිටියා. ශ්‍රී ලංකාවේ සිටි වෙළඳ ව්‍යාපාරකයින් පවා වැඩි වශයෙන් මේ බැංකුවලට ගියේ නැහැ.

හෙට්ටි විදේසි සිටි තෙට්ටිත්තේ ගිණි පොළියටයි. එද මේ රටේ සිටි බොහෝ දෙනෙක් ණය ලබා ගත්තේ. එවැනි තත්ත්වයකදී, එද මේ රටේ තිබුණේ, එම නිසා මේ රටේ සිටි වෙළඳ ව්‍යාපාරකයන්, විශේෂයෙන් 1929 සිට 31 දක්වා තිබුණු මහා ආර්ථික පරිහානියෙන් පසුව—after the great depression—විශේෂයෙන්ම මේ රටේ ශ්‍රී ලාංකිකයින්ගේ සුභසිද්ධිය සඳහා රජයේ සහයෝගය ඇතිව විශේෂ බැංකු ක්‍රමයක් ආරම්භ කරන්න ඕනෑය කියා. රජයේ ණයක් ඇති කලා. ඒ අනුව 1932 දී පළමුවෙනි බැංකුව ඇති කලා. එනම් රාජ්‍ය උකස් බැංකුවයි. State Mortgage Bank. විශේෂයෙන්ම, ආර්ථික පරිහානියේදී ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ විකිණිනු වතු හෙට්ටිත්තෙන් ආපසු ලබා ගැනීම සඳහා අඩු පොලියට ණය ලබා ගැනීම පිණිස මේ බැංකුව පාවිච්චි කලා.

ඊළඟට 1932 දී තවත් වැදගත් ඓතිහාසික සිද්ධියක් ඇති වුණා. එනම්, ශ්‍රී ලංකාවේ සුභසිද්ධියටත්, ශ්‍රී ලාංකිකයින්ගේ සුභසිද්ධියටත් අලුත් බැංකුවක් පිහිටුවීම පිණිස මේ රටේ බැංකු කොමිෂන් සභාවක් ඇති කරන්න ඕනෑය කියා ශ්‍රීමත් ජේ. ජේ. ඩබ්ලිව් මැතිතුමා රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේදී යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කිරීමයි. මෙය මේ රටේ ආර්ථික ඉතිහාසයේ ඉතා වැදගත් යෝජනාවක්. මා හිතන්නේ මේ රටේ ආර්ථික ඉතිහාසයේම වැදගත් යෝජනා බොහොම ස්වල්පයයි ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙන්නේ. මේ යෝජනාව සහ සම්මත වුණා. තමුත්තාත්තේ බැංකු ක්‍රමය ගැන, බැංකු ඉතිහාසය ගැන දැනට විශේෂඥයෙක්. ඒ පිළිබඳව තමුත්තාත්තේගේ තිබෙන සම්බන්ධකම ගැන මම පසුව කියන්නම්. ඒ යෝජනාවේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මේ රටේ බැංකු ක්‍රමය පිළිබඳව පරීක්ෂා කිරීමට විශේෂ කොමිෂන් සභාවක් පත් කලා. ඒ කොමිෂන් සභාවේ නම පොච්චනාවලා කොමිෂන් සභාව. එය 1934 දීයි, ඇති කලේ. එහි සාමාජිකයන් තුන් දෙනෙක් සිටියා. ඉන්දියාවේ සුප්‍රසිද්ධ බැංකුකරුවෙක් වන ශ්‍රීමත් සොරාබ්ජී පොච්චනාවලා ඒ කොමිෂන් සභාවේ සභාපති වශයෙන් පත් කලා. අතින් දෙදෙනා ලාංකිකයින් දෙදෙනෙක්. ඉන් එක්කෙනෙක් නම් මේ රටේ දේශපාලන අංශයේ මෙන්ම වෛද්‍ය අංශයක් විශේෂ ප්‍රසිද්ධියක් දරා ශ්‍රීමත් මාකස් ප්‍රනාන්දු මහතායි. අතින් තැනැත්තා මේ රටේ විශේෂඥ වෛද්‍යවරයෙක් හැටියට සේවය කල දෙස්තර එස්. ඩී. පෝල් මහතායි. ඒ මහත්වරුන් තුන්දෙනාට - ඒ කොමිෂන් සභාවට - විශේෂ වැඩ කටයුතු කිහිපයක් - Terms of Reference - හර දුන්නා විශාල කර ඒ පිළිබඳ වාර්තාවක් රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවට ඉදිරිපත් කිරීම පිණිස.

The Terms of Reference of the Pochkanawala Commission were :

“to inquire into and report upon the existing conditions of Banking and Credit in Ceylon and to consider steps, if any, that are feasible and are desirable in respect of the provision of Banking and Credit facilities for - (a) Agriculture (b) Industry (c) Trade, and also make recommendations regarding the desirability of establishing a State aided Bank and sound local Banks”.

Among the major findings and conclusions of the Pochkanawala Banking Commission was that the institutions that existed at the time were not able to render appreciable service to agriculturists and agricultural land-owners. Then they were only interested in the big land-owners and agriculturists. The most urgent problem of agricultural finance, according to the commission, even at this early date of 1934, was agricultural indebtedness. That is not the indebtedness of the farmer but the indebtedness of the big agricultural landlord after the depression.

මේ කොමිෂන් සභාව ඒ කොන්දේසි අනුව වැඩ කටයුතු කලා. එසේ වැඩ කටයුතු කර, බොහොම විශිෂ්ට වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කලා. මේ රටේ බැංකු ක්‍රමය ගැන ඉදිරිපත් කල හොඳම වාර්තාවක් හැටියට පොච්චනාවලා කොමිෂන් සභා වාර්තාව හදුන්වන්න පුළුවන්.

මේ වාර්තාවේ විශේෂ අංග කිහිපයක් ගැන මම මේ ගරු සභාවට කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට කැමතියි. මේවා ඉතිහාස ගත වුණු දේවල් බව කියන්නට

මිනා. එම නිසා මේවා ගැන දැක්වෙන සියලුම කරුණු මේ රටේ ආර්ථික ඉතිහාසයේ හොඳ විස්තරයක් හැටියට, අනාගත යහපත සඳහා ගැන්කඩි වාර්තා ගත වන්නට මිනා.

Hence, suggestions were made with a view to offer assistance to the local business and agricultural community through a state-aided banking institution. The proposed scheme was to combine exchange business and investment banking and act as an agent of the Government. In this context, re-financing of agricultural credit and promotion of industrial and economic development of the Island through a state-aided banking institution was emphasized. These proposals of the commission were not quite well received by the British rulers or by the British bankers of businessmen in this country.

කෙසේ වෙතත් මේ පොච්චනාවලා කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 1939 වර්ෂයේදී මේ රටේ ලංකා බැංකුව පිහිටුවිලා. ගරු නියෝජ්‍ය කඩානායකතුමා, මට මතක හැටියට ලංකා බැංකුවේ සේවය සඳහා පළමුවෙන්ම බඳවා ගන්නා ලද නිලධාරී පිරිස අතර තමුත්තාත්තේදේ එක්කෙනෙක්. බොහොම දක්ෂ නිලධාරී පිරිසක් තමයි, ඒ කාලයේ ඒ බැංකු සේවයට බැඳුණේ. මට මතක හැටියට තමුත්තාත්තේගේ සමග විලියම් තෙන්නකෝන් මහත්මයා, මොහිඩි මහත්මයා, අමරසිංහ මහත්මයා ආදීන්. අළු පාසැල් යන කාලයේ මේවා ගැන කියවා තිබෙනවා. ඒ විධියටයි, 1939 වර්ෂයේදී ලංකා බැංකුව පිහිටුවිලා. ඒවාගේම පොච්චනාවලා කොමිෂන් සභා වාර්තාව අනුව. ‘අශ්‍රිතල්වරල් ඇතිව ඉන්ඩස්ට්‍රියල් ක්‍රෙඩිට් කෝපරේෂන්’ තැන්නම් කෘෂිකර්මාන්ත සහ කර්මාන්ත ණය දෙන ආයතනය කියලා 1943 වර්ෂයේදී තවත් ආයතනයක් මේ රටේ පිහිටුවිලා. එම ආයතනයේ තරුණ සිවිල් නිලධාරියෙක් වශයෙන් අධ්‍යක්ෂවරයෙක් හැටියට - කටයුතු කිරීමේ වාසනාව මට එද ලැබුණා. අවුරුදු 23 ක පමණ තරුණ වයසකදී මෙවැනි ආයතනයක අධ්‍යක්ෂවරයෙක් හැටියට කටයුතු කිරීමට ලැබීම විකක් බරපතල වැඩක්. මම එතෙක්ම යහකොට හිසේ බොහොම බසෙත්. ගරු ඩබ්ලිව් සේනානායක මැතිතුමායි, ඒ කාලයේ කෘෂිකර්මාන්ත හා ඉඩම් ඇමතිතුමා වශයෙන් හිටියේ. එද එතුමාගේ නියෝජිතයෙක් හැටියට හිස මම, මෙම ආයතනයේ අධ්‍යක්ෂකවරයෙක් වශයෙන් අවුරුදු 3 ක් පමණ වැඩ කටයුතු කලා. මේ ලංකා බැංකුව පිහිටුවීම මේ රටේ බැංකු ඉතිහාසයේ හා ආර්ථික ඉතිහාසයේ විශාල වාර්තාවක් පිහිටුවීමක් ඒ වාගේම විශේෂයෙන් ශ්‍රී ලංකාවේ වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයන්ගේත් මේ රටේ සුබ සිද්ධිය සඳහා පිහිටුවීම පළමුවන බැංකුව හැටියට අපට එය නම් කරන්න පුළුවනි. තමුත්තා, ලංකා බැංකුවෙන් සැහෙන ප්‍රතිඵල ලැබුණත්, ලංකා බැංකුව පිහිටුවා තිබුණු ක්‍රමය අනුව මුල් කාලයේදී මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවට ඒවාගේම දුප්පත් ගම්බද පලාත්වල ජනතාවට, සුළු මිනිහට, එතරම් විශාල සේවයක් සිදුවුණාය කියා අපට පිළිගන්නට බැහැ.

1949 දී මේ රටේ මූල්‍ය නීති පනත - Monetary Law Act - ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා මුදල් ඇමති හැටියට සේවය කරද්දී ඉදිරිපත් කලා. ඒකෙන් මේ රටේ මහා බැංකුව ඇති වුණා. ඒ වාගේම ඊට පසුව මේ රටේ සංවර්ධන මූල්‍ය ආයතනය - Development Finance Corporation - ඇති වුණා. ඒ වාගේම විශේෂයෙන් මේ රටේ සමුපකාර ව්‍යාපාරයට සහයෝගය දීම සඳහා මට මතක හැටියට 1947 දී සමුපකාර ෆෙඩරල් බැංකුව - Co-operative Federal Bank - ඇති වුණා. එයින් කෘෂිකර්මාන්තය හුඟක් දියුණු වෙයි කියා බලාපොරොත්තු වුණා. ඒ වාගේම ඒ සමුපකාර ෆෙඩරල් බැංකුවෙන් ගම්බද ණය දීමේ අංශයක් දියුණු වෙයි කියා බලාපොරොත්තු වුණා. යාපනය ප්‍රදේශයේ හැරෙන්නට අනෙක් ප්‍රදේශවල ඒ මූලික පරමාර්ථය ඉෂ්ට කොටු බව මම සමුපකාර මහ කොමසාරිස් හැටියට සේවය කල කාලයේදී මට පෙනී ගියා. ඒ නිසා ඒ කාරණය මම හොඳට දන්නවා. විශේෂයෙන් ඒ බැංකුවට හොඳ දක්ෂ නිලධාරීන් බඳවා ගන්නට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ.

අතිර් මුණසිංහ මහතා
(ශ්‍රී. ආ. අනිල් මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonasinghe)
යාපනයේ විතරක් එහෙම වුණේ ඇයි?

ආර්. ජේ. ජී. ජී. මැල් මහතා
 (කිරු. ඡු. ජී. ජී. ජී. ජී. මෙල්)
 (Mr. R. J. G. de Mel)

ඒ කාලයේ යාපනය ප්‍රදේශයේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය බොහෝමාශයක් වන තිබුණි. එක් දහස් නවසිය පණස් ගණන්වල, හැට ගණන්වල මේ රටේ ප්‍රදේශ තුනක සමුපකාර ව්‍යාපාරය බොහෝමාශයක් වන තිබුණි. යාපනය එයින් එක් ප්‍රදේශයක් වන්නට සුභසිංහ මැතිතුමාගේ නායකත්වය යටතේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය ගෙන ගිය සඳහා වන ප්‍රදේශයක්, කැපපෙට්පොල-වැලිමඩ් අතින් ප්‍රදේශය. ඒ ප්‍රදේශ තුන ආදර්ශමත් ලෙස සමුපකාර ව්‍යාපාරය ගෙන ගියා. ඒ වාගේ සමුපකාර දැන් මේ රටේ කොතැනකවත් නැහැ. ඒ කාලයේ විත්සන්ට් සුභසිංහ මහත්මයාගේ නායකත්වය වගේ ආදර්ශමත් සමුපකාර නායකත්වයක් දැන් නැහැ. ඒ කෙසේ වෙතත් ඒ කාලයේ එම ප්‍රදේශ තුනේ ආදර්ශමත් සමුපකාර ව්‍යාපාරයක් ගෙන ගියා. ඒ කාලයේ මේ රටේ සමුපකාර සමිතිවලින් පැහැන ප්‍රමාණයක්-සියයට අනූ අවක් පමණ-අවංක ලෙස වැඩ කලා. වැරදි පිළිවෙලට, වංචනික පිළිවෙලට වැඩ කල සමුපකාර සමිති සියයට දෙකක් පමණයි තිබුණේ. දැන් ඒකේ අතින් පැත්තයි තිබෙන්නේ. සමුපකාරය සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශ වෙලා තිබෙනවා. ඒ ගැන කතා කරන්නට වුවමනා නැහැ.

ඊට පසුව 1958 ගරු පීලිප් ගුණවර්ධන මැතිතුමා කෘෂිකර්මාන්ත ඇමතිතුමා වශයෙන් සිටි කාලයේදී ඉදිරිපත් කල කෘෂිකර්මාන්ත සැලැස්ම මේ රටේ ගම්බද ණය දීමේ ක්‍රමවල, ගම්බද බැංකු ක්‍රමවල ව්‍යාප්තියේ ආරම්භය හැටියටත් එය මේ රටේ කෘෂිකර්මාන්ත ක්‍ෂේත්‍රයේ ඓතිහාසික සිද්ධියක් හැටියටත් මම සලකනවා මේ රටේ කෘෂිකර්මාන්තය දැන් වුණත් දියුණු වෙන්නේ ඒ සැලැස්ම අනුවයි.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
 (කිරු. අනිල් මුණසිංහ)
 (Mr. Anil Moonesinghe)
 ඒකේ කණිටරයා ඔබතුමායි.

ආර්. ජේ. ජී. ජී. මැල් මහතා
 (කිරු. ඡු. ජී. ජී. ජී. මෙල්)
 (Mr. R. J. G. de Mel)

මම විතරක් නොවෙයි, තව කීප දෙනෙක් සිටියා. ඒ සැලැස්ම අනුව තමයි, අද වුණත් කෘෂිකර්මාන්තය දියුණු වෙන්නේ. එද අපි 1958 කෘෂිකර්මාන්ත සැලැස්මෙන් ඉදිරිපත් කල දෙනස් සමහර අංශවල තවමත් සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාත්මක වී නැහැ. මේ රටේ ගම්බද ණය දීමේ ක්‍රම ගැන ඒ කෘෂිකර්මාන්ත සැලැස්ම සැකැසීමේදී විශේෂ සමීක්ෂණයක් කලා. මේ රට කෘෂිකර්මාන්ත අතින් ස්වයංපෝෂිත කරන්නට ඒ සැලැස්ම ඉදිරිපත් කරන අතර, - වි වගාව, උක් වගාව, කෝපි වගාව, කුරුඳු වගාව, සීනි නිපදවීම, අර්නාපල් වගාව, මිරිස් වගාව, එ.ණු වගාව ආදිය දියුණු කරන අතර - පශු සම්පත් දියුණු කිරීම, ගව සම්පත දියුණු කිරීම, කිරි නිෂ්පාදනය දියුණු කිරීම හා වතු ජනසතු කිරීම, වැනි කටයුතු ගැනත් එහි කරුණු දක්වා තිබුණි. එපමණක් නොවෙයි, කුඹුරු පනතක් ඉදිරිපත් කර, මේ රටේ නියම ග්‍රාමීය බැංකුවක් පිහිටුවන්නට ඕනෑය කියාත් විශේෂ කොටසක්, විශේෂ පරිච්ඡේදයක් එහි ඇතුළත් කර තිබුණි. මේ රටේ විවිධ සේවා සමුපකාර ව්‍යාපාරයට සහයෝගයක් වශයෙන් ඒ පිළිබඳව විශේෂ ඉල්ලීමක් කලා. කුඹුරු පනත ක්‍රියාත්මක කිරීමට සහයෝගයක්, වශයෙන්, මේ රටේ කෘෂිකර්මක විප්ලවයක් ඇති කිරීම වශයෙන්, ගම්බද සංවර්ධනය පිණිස විශේෂ බැංකුවක් මේ රටේ ඇති කරන්නට ඕනෑය කියා ඒ වාර්තාව ඒ වැදගත් යෝජනාව ඉදිරිපත් කලා.

ඔය අනුව මට සිද්ධ වුණා 1958 දී සමුපකාර සංවර්ධන බැංකු පනත කෙටුම්පත් කරන්න. ඒ සමුපකාර සංවර්ධන පනත් කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කෙළේ ගරු පීලිප් ගුණවර්ධන ඇමතිතුමායි. මේ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කලා විතරයි. මතුගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අනිල් මුණසිංහ මහතා) දන්නවා ඒ පනත් කෙටුම්පත උඩ මේ රටේ විශාල දේශපාලන අර්බුදයක් ඇති වුණේ බව. විශාල ව්‍යාපාරයක් මේ රටේ ගෙන ගියා පීලිප් ගුණවර්ධන මහතා මේ පනත ඉදිරිපත් කෙළේ මේ රටේ බලය අල්ලාගන්නය කියා. මේ පනත අනුව රටේ බලය පීලිප් ගුණවර්ධන මහතා අතට යනවාය, මේ පනත කෙසේ හෝ ඉවත් කරන්න ඕනෑය, කඩාකප්පල් කරන්න ඕනෑය කියා සමහරුන් මීට විරුද්ධ ව්‍යාපාරයක් මේ රටේ ගෙන ගියා.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
 (කිරු. අනිල් මුණසිංහ)
 (Mr. Anil Moonesinghe)
 මහජන එක්සත් පෙරමුණේ දක්ෂිණාංශයේ ඩී. පී. ජී. ජී. මහතා වගේ අය.

ආර්. ජේ. ජී. ජී. මැල් මහතා
 (කිරු. ඡු. ජී. ජී. ජී. මෙල්)
 (Mr. R. J. G. de Mel)

මේ දේශපාලන අර්බුදයේදී අපට මතකයි බොහෝමා වැදගත් සිද්ධියක් වුණේ බව. මේ නරුණ මන්ත්‍රීවරුන් ඒ සිද්ධිය මොකක්ද කියා දනගන්න ඕනැ. එනම් කැබිනට් මණ්ඩලයේ වර්ජනයක් ඇති වුණි. ඇතුළු ඇමතිවරු කැබිනට් මණ්ඩලය වර්ජනය කර තුන් මාසයක් කැබිනට් මණ්ඩලයට එක්වෙ නැතිව සිටියා. අගමැතිතුමා ඇතුළු තුන් දෙනයි කැබිනට් රැස්වීම්වලට සහභාගි වුණේ. අතින් අය ආවේ නැහැ. හැම සුමානෙම කැබිනට් මණ්ඩල රැස්වීම් පවත්වනවා, තමුත් අගමැති ඇතුළු තුන් දෙනයි ඉන්නේ. මම හිතන්නේ ඒ හුඟාක් අය අද අප අතර නැහැ. කෙසේ හෝ මෙය මේ රටේ දේශපාලන ඉතිහාසයේ විශේෂ සිද්ධියක්, කැබිනට් මණ්ඩලයේ රැස්වීම් පවත්වනවා, අගමැති ඇතුළු තුන් දෙනයි රැස්වීම්වලට එන්නේ. අතින් අය වර්ජනය කරනවා. ඔය විධියට මාස තුනක්ම ගියා. විශාල දේශපාලන අර්බුදයක් ඇති වුණි. සමුපකාර බැංකු පනතයි වෝදකාව හැටියට ඉදිරිපත් වුණේ. කෙසේ හෝ පනත කඩාකප්පල් වුණි. පීලිප් ගුණවර්ධන ඇමතිතුමා ඉල්ලා අස් වුණි. එහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් තමයි, කෙළින්ම ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් තමයි, එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා ඝාතනය වුණේ.

ඊට පස්සේ ඒ සමුපකාර සංවර්ධන බැංකු පනතම බොහෝමා සුළු සංශෝධන ඇතිව මහජන බැංකු පනත හැටියට ගරු ඩී. ඩී. ඉලංගරත්න මහතා ඉදිරිපත් කලා. මහජන බැංකු පනතේ මූලික පරමාර්ථ ගැන විමසා බැලුවොත් මම මේ ගරු සභාවට කියන්න කැමතියි, ඒ මූලික පරමාර්ථ ඉටු වුණි නම් අද මේ පනත ඉදිරිපත් කරන්නට මට අවශ්‍යකමක් ඇතිවන එකක් නැහැ කියා. මහජන බැංකු පනතේ පරමාර්ථ වශයෙන් තිබුණේ මොනවාද ?

The main purpose of the Bank was to develop the Co-operative Movement of Sri Lanka, rural banking and agricultural credit, by providing financial and other assistance to co-operative societies. The bank was initially permitted to grant loans and overdrafts for the following purposes and I would like hon. Members to mark these purposes.

- (a) to individuals who intend to carry on or are carrying on small-scale agricultural undertakings and animal husbandry ;
- (b) to individuals who intend to carry on small-scale industrial undertakings ;
- (c) to individuals who intend to carry on or are carrying on small-scale business undertakings for commerce and trade ;
- (d) to residents in rural areas for the purpose of articles necessary for their personal or domestic requirements.

All for the benefit of the small man-small agriculture, small industry, small trade, and particularly for the rural areas.

I think these are the main aims of the Bill which I am introducing today. I am introducing this Bill today because the main aims of the People's Bank Act were never really fulfilled in the true interest of the small man or the rural sector in this land.

මෙය ඇත්තවශයෙන්ම සුළු මිනිසාගේ බැංකුවක් හැටියටයි. ඉදිරිපත් වුණේ, විශේෂයෙන් ගම්බද ණය පහසුකම් ඇති කිරීම පිණිස, ග්‍රාමීය සංවර්ධනය පිණිස, සමුපකාර ව්‍යාපාරයට අත හිත දීම පිණිස සුළු කර්මාන්ත ඇති කිරීම පිණිස, සුළු වෙළඳ ව්‍යාපාර ඇති කිරීම පිණිස, වගා වැඩ කිරීම පිණිස සුළු මිනිසාගේ බැංකුවක් හැටියටයි.

මම කියන්නේ තැනැ, මහජන බැංකුව සම්පූර්ණයෙන්ම අසාර්ථක වුණය කියා. එක පැත්තකින් බලන විට මහජන බැංකුවෙන් සැහෙන දුරට සේවයක් මේ රටට සිදු වී තිබෙනවා. එහෙත් පහත ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී එය ඉදිරිපත් කිරීමෙන් බලාපොරොත්තු වුණු මූලික පරමාර්ථවලින් සමහරක් ඉෂට තොවුණු බවක් මේ ගරු සභාවට මතක් කර දිය යුතුයි. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙම මහජන බැංකුව ඇත්තවශයෙන්ම ගොවි ජනතාවට විශාල සේවයක් කර තිබෙනවා. වගා ණය, ගොවි ණය ග්‍රහණයට දුන්නේ මේ මහජන බැංකුවෙන්. ඒ වාගේම අපට නිතර නිතරම සිදු වුණා, ගොවි ජනතාවට, ධීවර කාර්මික ජනතාවට දුන් ණය මුදල්වලින් ඒ අය නිදහස් කරන්නට. ඒ ගොවි ජනතාවගේ වගාවක් නියතයෙන් හෝ ජලගැල්මෙන් විනාශ වුණු නිසා, 1978-79 කාලයේදී ණය වශයෙන් ඒ අයට ලබා දුන් රුපියල් දස ලක්ෂ පත් සියයක පමණ මුදලක් ආපසු අය කර නොගෙන, ඒ අය නිදහස් කරන්නට සිදු වුණා.

We had to waive those Loans

සමහර අංශ ගැන කල්පනා කර බැලුවාම, මහජන බැංකුව අසාර්ථක වී තිබෙනවා. මූලික පරමාර්ථ ඉෂට කරන්නට බැරි වුණා. ඒ අනුව මහජන බැංකුවක් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ලංකා බැංකුව වාගේම තවත් විශාල වාහිර බැංකුවක් වුණා. ඒ අතරතුර ලංකා බැංකුව 1961 දී ජනසතු කලා, එම ජනසතු කිරීමෙන් සැහෙන යහපත් ප්‍රතිඵල ඇති වුණා, සැහෙන මෙතක්කම් ඇති වුණා. එසේ වුණත් එයින්ම විශේෂයෙන්ම ගම්බද ප්‍රදේශවලට, සුළු මිනිසාට ඇති තරම් ප්‍රයෝජනයක් ලැබුණේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1977 සිට අපේ ආණ්ඩු කාල සීමාව දිනා බලන විට මේ අවුරුදු අට තරම් බැංකු ක්‍රමයේ විශාල දියුණුවක් බැංකු ඉතිහාසයේ ඇති වුණේ නැහැයි මම හිතනවා. අපේ ආණ්ඩුව පිහිටුවන අවස්ථාවේදී මේ රටේ බැංකු ශාඛා ඔක්කොම තිබුණේ තුන් සියයක් පමණයි. නමුත් මේ අවුරුදු අට තුළ බැංකු ශාඛා එක් දහසකටත් වඩා මේ රටේ පිහිටුවා ඇති බව මා සත්කෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා. විශේෂයෙන්ම ජවා පිහිටුවා තිබෙන්නේ ගම්බද ප්‍රදේශවල, කෘෂිකාර්මික ප්‍රදේශවල, අත පිටසර ප්‍රදේශවල, මේ රටේ ගොවි ජනතාවගේ, සුළු මිනිසාගේ, ධීවර කාර්මික ජනතාවගේ, සුළු වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයාගේ, සුළු කර්මාන්තකරුවාගේ සුගසිද්ධිය පිණිසයි. ඇත්තෙන්ම අපි මේ රටේ පාලන බලය අල්ලා ගන්නා විට, 1977 දී මේ රටේ ජනගහනයෙන් ලක්ෂයකට එක බැංකුව බැගින්ම තිබුණේ, දැන් හය දහසකට හත් දහසකට පමණ එක බැංකුව බැගින් තිබෙනවා. ඒ තරමට මේ අවුරුදු හත තුළදී බැංකු ක්‍රමය ව්‍යාප්ත වී තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ බැංකු ශාඛා තුන් සියයේ සිට එක් දහසකට වැඩි සංඛ්‍යාවක් ඇති වී තිබෙනවා. වැඩි හරියක් ලංකා බැංකුවේ හා මහජන බැංකුවේ ශාඛා. ස්වල්පයක් ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුව, හැටත් තැනැල් බැංකුව වාගේ මේ රටේ ලාංකික බැංකුවල ශාඛා.

I think, Sir, that there has been a most unprecedented expansion in the banking sector in this country from 1977 up-to-date, chiefly as a result of the liberalisation of our economy which I undertook in 1977 and 1978. In fact, banking has been one of our biggest growth sectors in the economy in the last seven years, one of the big pluses in our economy.

දැන් මේ රටේ බැංකු ක්‍රමය ඇත්තවශයෙන්ම තුන් වන ලෝකයේ රටක දියුණු වුණු බැංකු ක්‍රමයක් කියා, ව්‍යාප්ත වුණු බැංකු ක්‍රමයක් කියා, අපිට කියන්නට පුළුවනි. අද ධනවතුන්ට පමණක් නොවෙයි, මේ රටේ ඕනෑම කෙනෙකුට බැංකුවකට ගිහින් ගිණුමක් අරින්නට පුළුවන් බව, සැහෙන දුරට බැංකු ණය ලබා ගන්නට පුළුවන් බව සත්කෝෂයෙන් කියන්නට පුළුවනි. එසේ වුණත් තවමත් අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා. ඒ විටියේ අඩුපාඩුකම් තිබෙන නිසා තමයි අද මේ පහත මා ඉදිරිපත් කරන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1979 දී මම මේ රටේ ජාතික සංවර්ධන බැංකුව ඇති කලා. මෙය විශේෂයෙන්ම කෘෂිකර්මාන්ත සංවර්ධනය, කර්මාන්ත සංවර්ධනය සඳහා කැපවුණු බැංකුවකි. ඒ වාගේම රාජ්‍ය උකස් බැංකුවක්, කෘෂිකර්මාන්ත හා කර්මාන්ත සඳහා ණය දෙන ආයතනයක් යන ආයතන දෙක සම්බන්ධ කර රාජ්‍ය උකස් සහ ආයෝජන බැංකුවක් මේ රටේ පිහිටව්වා. දැන් ඒ බැංකුව විශේෂයෙන්ම නිවාස තැනීම සඳහා ණය දෙන බැංකුවක් හැටියට අප පරිවර්තනය කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම "මරවස්ට්" බැංකු දෙකක් සුළු වශයෙන් හෝ මේ රටේ ආරම්භ වී තිබෙනවා. merchant banks ක්‍රමය මේ රටේ තවම නියම පිළිවෙලට දියුණු වී තිබෙනවා යයි මම හිතන්නේ නැහැ. ආරම්භ කර තවම ගතවී තිබෙන්නේ සුළු කාලයයි. එය තවමත් තිබෙන්නේ ලදරු අවස්ථාවේ—

— in their infancy, going through their birth pangs, teething pains. But two merchant banks have been started and we hope that merchant banks will also develop in time to come. In off-shore banking, foreign currency banking units, non-residents foreign currency accounts, many innovations have taken place in this country —

කොපමණ දියුණුවක් ඇති වුණත් මගේ හැඟීමක් රජයේ හැඟීමත් අනුව අපේ ආර්ථිකය දියුණු කිරීමට—විශේෂයෙන් ගම්බද ආර්ථිකය දියුණු කිරීමට තැත්වී සුළු මනුෂ්‍යයා ආර්ථික වශයෙන් සංවර්ධනය කිරීමට—වර්තමාන බැංකු ක්‍රමයේ තවමත් අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා යයි අපි හිතනවා. විශේෂයෙන්ම ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල කෘෂිකර්මය, ගහ කර්මාන්ත සහ සුළු පර්මානයේ කර්මාන්ත, වාණිජ්‍යය සහ වෙනත් සංවර්ධන කටයුතු සංවර්ධනය කිරීම පිණිසයි මේ පහත ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. ග්‍රාමීය ආර්ථිකය සංවර්ධනය කිරීමේ අරමුණ ඇතිව ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු පිහිටුවීමට මහ බැංකුවේ මූල්‍ය මණ්ඩලයට හැකිවනු පිණිස විධිවිධාන අපි මේ පනතින් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම සුළු මිනිසාගේ අවශ්‍යතාවයන් සඳහායි, මෙය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ, ගම්බද ප්‍රදේශවල වැඩි වැඩියෙන් රැකියා සහ විවිධීකරණයට, ස්වයං රැකියාවලට සහයෝගය දීමට, ග්‍රාම සංවර්ධන කටයුතුවලට, ග්‍රාමීය ණය දීමට, සුළු කෘෂි කර්මාන්තවලට, සුළු කර්මාන්තවලට, ධීවර කර්මාන්තයට, සුළු වෙළඳ ව්‍යාපාරවලට ආදී වශයෙන් විශේෂයෙන්ම ස්වයං රැකියා ඇති කිරීමටයි, අපි මේ පහත ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ.

මම මේ පනතට මූලික සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කරනවා. හොඳි ප්‍රමාද දෝෂයකින් තැත්වී වැරදීමකින් ධීවර කර්මාන්තය මේ පනතේ විශේෂයෙන් සඳහන් වී නැහැ. ඒ නිසා මේ පනතේ අවශ්‍ය වන සෑම වගන්තියකටම ධීවර කර්මාන්තයත් මම ඇතුළත් කරනවා. තවත් සුළු සංශෝධන කීපයක් ඉදිරිපත් කරන අතර ධීවර කර්මාන්තය මෙයට ඇතුළත් කිරීමයි, මූලික සංශෝධනය වශයෙන් මම විශේෂයෙන්ම ඉදිරිපත් කරන්නේ, "සංවර්ධන කටයුතු" යනුවෙන් සඳහන් වන නිසා ධීවර කර්මාන්තය එයටත් ඇතුළත් කරන්න පුළුවන්. එහෙත් එය නමින්ම ඇතුළත් කරන්නට ඕනෑ යයි මම කල්පනා කලා. කෘෂි කර්මාන්තය, කර්මාන්ත, ධීවර කර්මාන්තය, ග්‍රාම සංවර්ධන කටයුතු ආදිය නමින්ම ඇතුළත් කරන්නට ඕනෑ යයි මම කල්පනා කලා.

Mr. Deputy Speaker, the proposed legislation which I am bringing forward today would enable the Monetary Board of the Central Bank to establish from time to time, by Incorporation Order, Regional Rural Development Banks in various parts of Sri Lanka. Each such bank will cover a designated area of operation. It will have a specific area of operation which for the moment, we think, should be confined to a District. Such banks will be bodies corporate with perpetual succession.

The authorised capital of each bank would be Rs. 50 million divided into 500,000 fully paid-up shares of Rs. 100 each. The issued capital for a start will be

[ආර්. ඩී. ජී. මැලි මහතා]

Rs. 10 million. We are going to start small. I think it is very good to start small. The Central Bank for a start will be the sole shareholder of each bank. There was no other way of starting these banks because the commercial sector did not want to get into this high-risk field. They would always like to go into the most profitable low-risk areas. So to go into this high-risk field the Central Bank had to take the initiative and it will invest all the capital and it will be the sole shareholder of each bank to start with. But in course of time, Sir, we hope that the Central Bank will be able to divest its shareholding up to 49 per cent of the shares by sale to co-operative societies if they are willing to buy the shares and also -

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(A Member)

Only up to 10 per cent.

ආර්. ඩී. ජී. මැලි මහතා

(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)

(Mr. R. J. G. de Mel)

Yes. And also by sale to the four indigenous commercial banks, that is, the Bank of Ceylon, the People's Bank, the Commercial Bank and the Hatton National Bank. We will not allow any foreign bank to take a shareholding in these banks. The shareholdings of co-operative societies in the aggregate will not exceed 10 per cent of the issued capital of each bank.

Then, Sir, the board of directors of each bank will consist of five members, all of whom will be nominated by the Central Bank in the first instance, until the Central Bank divests itself of its shares. After the Central Bank divests itself of 49 per cent of its shares to co-operative societies and to the four Sri Lankan commercial banks, two of the five directors will be appointed by the general body of each bank consisting of nominees of shareholders, nominated by the co-operative societies and the four indigenous banks of Sri Lanka. The chairman of the board of directors of each bank will be a director appointed by the Central Bank, of course, with my concurrence. The objectives and purposes of these banks are :

Each bank will be empowered to carry on and transact banking business, other than foreign exchange business, and may, *inter alia* do the following :

(a) grant short-term, medium-term, long-term loans and other accommodation particularly to farmers, agricultural labourers, fishermen, small industrialists, small traders, whether individually or in groups and to co-operative societies, and marketing and processing societies for agricultural operations, fisheries and other purposes connected there with or incidental thereto ;

(b) grant short-term, medium-term and long-term loans and other accommodations to artisans and such other persons individually or in groups, who are engaged in cottage industries, trade, commerce or industry or other types of productive activities which are, in the opinion of the Bank's board of directors, of a small scale ;

We are really hoping to help only the small-man group -

(c) Open, maintain and manage current, deposit, savings and others ;

(d) discount, buy, sell and deal in bills of exchange, promissory notes, drafts, bills of lading, shares, debentures, certificates, scrips and other instruments and securities.

There are some other objectives. I will not deal with all of them. They are at Clause 6, page 2 of the Bill. but I will just deal with a few others :

to assist and promote the marketing and processing of agricultural produce and industrial products and fishery products ;

to undertake rural development projects which are of a small-scale, including pilot projects, in order to achieve the objectives of the Bank ;

to assist promoting the development of rural areas by promoting encouragement to such activities as tree planting as part of ecological reconstruction and the improvement of villages and generally to provide advisory assistance which serves the objectives of the Banks ;

to engage in and promote the construction of rural warehouses, godowns, stores and buildings required for agricultural, industrial and fisheries and other commercial activities ;

to enter into anything agreement with any banking institutions or co-operative society, subject to guidelines formulated by the board of directors, for taking over any undertaking or project which is being financed by such banking institution or co-operative society or which is being carried on by such banking institution co-operative society ;

to purchase or require shares in co-operative marketing and processing societies and other types of co-operative societies in order to provide infrastructural support to the lending operation of the Bank.

Then I would also draw the attention of hon. Members to one or two other salient matters. The Monetary Board has the power under Clause 44, to give special or general directions to the board in writing as to the policy and performance of the duties - only policy and performance of the duties - and the exercise of the powers of the banks and the board shall give effect to such directions.

The banks will really work under the direct guidance and leadership of the Central Bank. I think that is the only way this type of bank can be created and can function efficiently, because having learnt from our mistakes, from the People's Bank and Co-operative Federal Bank and other institutions which were inaugurated earlier to help the rural sector, we thought of avoiding these mistakes by having these banks directly under the supervision, control and leadership of the Central Bank.

We hope, Sir, to implement this Bill in the first instance in four Districts only. We must gauge the success of it before rushing headlong because this is a new concept, a novel concept of bare-foot banking in this land. We hope to start it in four Districts for a start - in the Districts of Anuradhapura, Kurunegala, Matara and Kalutara. If it proves successful, we will certainly extend it to all the 25 Districts in this island.

We have taken some steps to train the managers. We have selected four people, who we think have the necessary rural feel, have come from rural areas and have been trained in rural credit and rural banking for a long time, among the officers working now in the People's Bank, the Bank of Ceylon and the Central Bank. We have selected, hand-picked officers who we think have the necessary rural feel and rural orientation, and we have sent them for training to India where a certain amount of rural banking has been successfully carried out in some States. There were successes in some States and it had failed in others. We have also sent them for training to Egypt which has done some very useful work in rural banking particularly in the Nile Valley.

I think the success of this scheme will entirely depend on the dedication and the rural orientation of the staff working in these banks. We hope to recruit the staff mainly from the Districts themselves. We are not interested in graduates or in Sphisticated educational qualifications. We would particularly go for dedicated workers who are rural oriented with the necessary rural feel and who would even be prepared, shall we say, to work in sarongs, go to the rural areas, give loans, recover loans, work with the rural people and get the support of the rural people. So, we have to get the correct staff because the entire success of the scheme depends solely on whether we are able to get the correct type of staff or not.

We would particularly lay emphasis on self-employment, creation of self-employment and increasing rural household incomes. Sir, I hope that these new banks will perform a catalytic role in the development of the rural economy and provide a long-felt need in revitalizing our rural areas.

In this connection, I think, I will be failing in my duty if I do not thank all the officials in my own Ministry and in the Central Bank who have helped me in

presenting this very valuable Bill to Parliament, in particular the Governor of the Central Bank who has taken a keen interest in this matter. We have a Governor who is very oriented towards the rural areas, coming from the rural area himself, and he has been taking a leading role in helping me to bring forward this Bill. I also thank all the officials in the Legal Draftsman's Department and the Attorney-General's Department. I earnestly seek the co-operation of all hon. Members of Parliament, all Hon. District Ministers, the co-operation of all to make a success of this important Bill which I am placing before the House today.

Thank you very much.

අතිල් මුණසිංහ මහතා
(திரு. அனில் முனிசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

ගරු නියෝජ්‍ය කථනායකතුමා -

නියෝජ්‍ය කථනායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

How long will you take ?

අතිල් මුණසිංහ මහතා
(திரு. அனில் முனிசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

About an hour and a quarter.

නියෝජ්‍ය කථනායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Because two other hon. Members also want to speak.

අතිල් මුණසිංහ මහතා
(திரு. அனில் முனிசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

All right, I will try to be as short as possible. Sir, it is a very important Bill, and you yourself are aware -

ආචාර්ය විමල් වික්‍රමසිංහ මහතා (ඇතුළුපතෙහි)
(கலாநிதி விமல் விக்ரமசிங்ஹ—எஹெலியாகொட)
(Dr. Wimal Wickremasinghe - Eheliyagoda)

Sir, may I be permitted to speak before the hon. Member for Matugama as I have to attend a -

ආර්. ජේ. ජී. ඩී. මැල් මහතා
(திரு. ஆர். ஜி. ஜி. த மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

We have suspended the Standing Orders, Sir.

නියෝජ්‍ය කථනායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

I think the hon. Member for Matugama will have to speak first.

ආර්. ජේ. ජී. ජී. ජී. මහතා
 (ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ නීතිඥයෙක්)
 (Mr. R. J. G. de Mel)

එතුමා එක්සත් ජාතික පක්ෂයට බැඳුණේ නැහැ.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
 (ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ නීතිඥයෙක්)
 (Mr. Anil Moonesinghe)

මම පිළිගන්නවා. එය පමණයි එක්සත් ජාතික පක්ෂයට බැඳුණේ නැත්තේ. අතින් අය හුන දෙකෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට බැඳුණා. නමුත් මම පෙන්නුම් කරන්න හදන්න මේ දක්ෂිණාංගික විධියට—

ආර්. ජේ. ජී. ජී. මහතා
 (ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ නීතිඥයෙක්)
 (Mr. R. J. G. de Mel)

නමුත් නාන්දේශ්‍රයේ නියෝජ්‍ය නායක මොහොමඩ් සේනානායක මහත්මයා තමයි කැබිනට් වර්ජනයේ ලොකුම නායකයා.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
 (ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ නීතිඥයෙක්)
 (Mr. Anil Moonesinghe)

මම දන්නේ නැහැ. මම මහජන එක්සත් පෙරමුණේ නොසිටි නිසා. මය අභ්‍යන්තර ඒවා මම දන්නේ නැහැ. මම දන්න තරමට තමයි මම කිව්වේ.

ආර්. ජේ. ජී. ජී. මහතා
 (ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ නීතිඥයෙක්)
 (Mr. R. J. G. de Mel)

නමුත් නාන්දේශ්‍රයේ ඉදිරිපත් කළ තර්කය වැරදියි. ඒකයි මම කිව්වේ. මොහොමඩ් සේනානායක මහත්මයා—නමුත් නාන්දේශ්‍රයේ නියෝජ්‍ය නායකයා—ඒ කැබිනට් වර්ජනයේ ලොකුම නායකයෙක් තමයි. ඊළඟට ආර්. ජී. සේනානායක මහත්මයා. ආර්. ජී. සේනානායක මහත්මයා ඊට පසුවත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ඇමතිවරයෙකු හැටියට සිටියා, දීර්ඝ කාලයක්. මැරෙනතුරුම වාගේ සිටියා. අන්තිම වකවානුවේ පමණක් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් අස්වෙලා වෙනම පක්ෂයක් ඇතිකරගත්තා. තවත් කිහිප දෙනෙක් ඉන්නවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ තවමත් ඉන්නවා, කැබිනට් වර්ජනය කළ මිනිස්සු.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
 (ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ නීතිඥයෙක්)
 (Mr. Anil Moonesinghe)

මමතුමා කී ඒවා මක්කොම හරි. නමුත් මම පෙන්නුම් කරන්නට හදන්නේ ඒ දක්ෂිණාංගික බලවේගයේ දැනෙන කොටසක් අවසන් වූණේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන්ය කියන එකයි. ඒකයි මම පෙන්නුම් කරන්නට හදන්නේ.

මේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ප්‍රගතිශීලී අදහස් දරන උදවිය සිටින බව මම පිළිගන්නවා. මම හිතනවා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා තුළ ඒ කාලයේ තිබුණු රැකියාලේ අදහස් තවමත් තිබෙනවාය කියා. ඒවායින් පිටුවක් තමයි දැන් මේ මොනද මතුවෙලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසයි අද මේ විධියට කටයුතු කරන්න පුළුවන්වෙලා තිබෙන්නේ. එම නිසා අපි කල්පනා කර බලන්නට මිනි කොහොමද මේ දැන් ගෙනැවිත් තිබෙන පහත අපි ක්‍රියාත්මක කරන්නේ කියා. එය ක්‍රියාත්මක කරන්නට යෑමේදී එක පැත්තකින් මට පෙනෙනවා ලංකාවේ කෘෂිකර්ම ක්‍රමයේ යම් අඩුපාඩුවක් තිබෙන බව. ඒ අඩුපාඩුව තමයි ලංකාවේ වි ගොවිතැන් කරන ගොවීන්ගේ සාමාන්‍ය ඉඩම් ප්‍රමාණය. ඔවුන්ට අද සාමාන්‍ය වශයෙන් තිබෙන්නේ ඉඩම් අක්කර තුන්කාලයි. ඒක කොහොම ප්‍රමාණවත් නැහැ. අද නියම විධියට ගොවිතැන් කර ආපසු ණයක් ගෙවන්න එහෙම වූණොත් ඔවුන් අමාරුවේ වැටෙනවා. මම කියන්නම් ඇයි එහෙම වෙන්නේ කියා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, පළමුවැන්න තමයි අද කෘෂිකර්ම ක්‍ෂේත්‍රයේ රක්ෂණ ක්‍රමය නිසියාකාරව ක්‍රියාත්මක නොවීම. අන්න, ඒ හේතුව උඩයි හුනක් ගොවීන් අමාරුවේ වැටී තිබෙන්නේ. මට කියන්න අද කුඹුරු ගොවිතැන් කරන උදවියගෙන් කී දෙකක්. සියයට කොපමණ ප්‍රමාණයක්. මේ කෘෂි රක්ෂණ ක්‍රමයට ඇතුළත් වෙලා ඉන්නවාද කියා මම දන්නා හැටියට ඉතාමත්ම ස්ඵල ප්‍රමාණයකුයි ඇතුළත් වෙලා තිබෙන්නේ. එම නිසා හරියාකාරව මේ පහත ක්‍රියාත්මක කරන්න නම් රක්ෂණ ක්‍රමයක් මේකත්

එක්කම යන්නට මිනිසු කියා මම නමුත් නාන්දේශ්‍ර මතක් කරනවා. නමුත් නාන්දේශ්‍ර ඒක ගොදගැටී දන්නවා. ඇත්තවශයෙන්ම දැන් වූණේ රක්ෂණ ක්‍රමයක් නැතිනම් විශාල බැංකු ණය දෙන්නේ නැහැ. යම්කිසි රක්ෂණයක්, යම්කිසි ආරක්ෂාවක් බලාපොරොත්තුවෙන් තමයි ලොකු උදවියට පවා ණය දෙන්නේ. එනිසා සුළු පරමාණයේ ගොවියාට, අක්කර තුන්කාල අක්කර බාගය අක්කර කාල ගොවිතැන් කරන මිනිසාට, ඒ රක්ෂණය දෙන්නේ නැත්නම් ඒ ගොවියා අමාරුවේ වැටුණොම මුදල් ආපසු ගෙවන්න බැරි වෙනවා. අන්න ඒ නිසා මම කියනවා මේ පහත ක්‍රියාත්මක කරන්න නම් ඒ රක්ෂණ ක්‍රමයක් මේකට කිට්ටු සම්බන්ධයක් ඇතුළු පවත්වාගෙන යන්නට මිනිසු කියා.

දෙවනුව, අයර්ලන්තයේ ජර්මනියේ ප්‍රංශයේ ඉතාලියේ ගොවීන් දිහා බලන්න. මම කියන්නට මිනිසු, ඒ රටවල ලැන්ඩ් බැංකු, කෘෂිකර්මක බැංකු ඇතිවෙලා ඒවායින් වැඩිය ප්‍රයෝජන ගත්තේ පොහොසත් ගොවීන්ය කියන එක. අවසානයේදී පොඩි ගොවියා කියන මිනිසා සුදුසුපයෙන් නැතිවෙලා ගියා. අවසානයේදී පොඩි ගොවියා කියන මිනිසා ඇමරිකාවෙන් නැතිවෙලා ගියා. අද වූණේ ඇමරිකාවේ සිට එන ආර්ථික වාර්තා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියවනවානම්. පෙනෙයි, සුළු ගොවියා බොහොමයක් අද නැතිවෙගන යන බව. අද ඇමරිකාවේ කෘෂිකර්මක ඉඩම් වැඩි ප්‍රමාණයක් තිබෙන්නේ විශාල කොමර්ෂියල්වලටයි. ඒ නිසා නමුත් නාන්දේශ්‍රයට පෙනෙයි ඇමරිකාව වාගේ කෘෂිකර්මය දියුණු බවත් ඊට ක සුළු ගොවියා අද නැතිවෙගන යන බව.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, මෙතන මේ නිසා, අපේ රටේ දුප්පත් ගොවියා නගා සිටුවීමට අපි ක්‍රමයක් ඇති කරන්න මිනිසු. මම කියනවා මේ කෘෂිකර්ම ක්‍ෂේත්‍රයේ මොකක්හරි වෙනසක් ඇති කරන්න මිනිසු කියා. පළමුවෙන්ම අපි පිළිගන්න මිනිසු අද තිබෙන අක්කර කාල වූණේ කොයෙක් කොයෙක් ආකාරවලින් කැබලිවලට කැඩී තිබෙන බව. එම නිසා අපි බලන්නට මිනිසු මේ අළුතෙන් ඇති කරන ග්‍රාමීය බැංකු මාර්ගයෙන්, මේ කොයෙක් කැබලිවලට කැඩී විහිදී තිබෙන කුඹුරු එකතු කරන්න අපට පුළුවන්ද කියා.

ඊළඟට, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කීවා. ග්‍රාමීය මට්ටමේ බැංකු මගින්, 'බොහෝ සුළු බැන්කර්ස්ලා' ගිහිල්ලා මේ ණය ගනුදෙනු හරියාකාර ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන් වේවිය කියා. නමුත් ඒ උදවියට ක්‍රියාත්මක වෙන්න වූණේ නමුත් නාන්දේශ්‍රයේ කෘෂිකර්ම ක්‍ෂේත්‍රය හරියාකාර තිබෙන්න මිනිසු, නැත්නම් තව එක්කෙනෙක් වැඩිවීම පමණයි වෙන්නේ.

මම එක උදහරණයක් දෙන්නම්. නමුත් නාන්දේශ්‍රය පත් කර තිබෙනවා වගා නිලධාරීන්. මගේ ආසනයේ අත් දැකීම අනුව, ප්‍රධාන කෘෂිකර්ම පරිපාලක නිලධාරියා සමඟ මම කථා කර බලන විට ඒ වගා නිලධාරීන් කෘෂිකර්ම ක්‍ෂේත්‍රයේ වැඩ කරන්නේ නැති බව මට කියන්න පුළුවන්. ඒ උදවිය කියා තිබෙනවා අපට පත් කර තිබෙන්නේ දේශපාලනය කරන්නය, කෘෂිකර්මය කරන්න නොවේය කියා.

ආර්යාරත්න ජයතිලක මහතා (ගම්පහ දිසා ඇමතිතුමා)
 (ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ නීතිඥයෙක් — කථානායකයා)
 (Mr. Ariyaratne Jayatilleke District Minister, Gampaha)

ඒක නම් වැරදි කථාවක්. නමුත් නාන්දේශ්‍රය අපේ ආසනයට ඇවිත් බැලුවොත් තත්ත්වය පෙනේවි. වගා නිලධාරී මහත්වරුන් තමයි පුදුම විධියට වැඩ කරන්නේ. ඉතින් කොහොමද මහොම කියන්නේ ?

අනිල් මුණසිංහ මහතා
 (ශ්‍රී ලංකා ජනරජයේ නීතිඥයෙක්)
 (Mr. Anil Moonesinghe)

මම කථා කරන්නේ එතුමාගේ ආසනයේ වැඩ ගැන කොටසයි. මගේ ආසනයේ වැඩ ගැනයි. මම කියන දේ පිළිගන්න මිනිසු. මම මෙතෙක්ට ඇවිත් බොරු කියන්නේ නැහැ. ඇත්තවශයෙන්ම ඊයේ පෙරේද මම මේ ගැන සාකච්ඡා කලා. [බාධා කිරීම] මේ නිකම කැ ගහන එකේ තේරුමක් නැහැ. අර්ථයක් ඇතිවයි මම කථා කරන්නේ. මම ප්‍රධාන කෘෂිකර්ම නිලධාරී මහතාත් සමඟ සාකච්ඡා කර දැලැස්මක් ලැබූයේ නිසා. ඒ දැලැස්ම අනුව ප්‍රශ්න වශයෙන් අහන්න තිබෙනවා ගොවීන්ගෙන්. හැම මාසෙකම ගොවීන් 20 දෙනෙකුගෙන් බැගින් පිළිතුරු ලබා ගැනීම සඳහා අපි ප්‍රශ්න වශයෙන් කෙටුම්පත් කලා. නමුත් ඒ වැඩ පිළිවද ක්‍රියාත්මක කිරීමට වගා නිලධාරීන් සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධයි. මම දැන් උත්සාහයක් කරනවා, කෘෂිකර්ම

[අතිරේක ප්‍රශ්න සහ මතක]

දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධාන නිලධාරියාත් සමඟ සාකච්චා කර එය ක්‍රියාත්මක කිරීමට මොකද එහෙම පිළිතුරු ලබාගන්නට සියලුම විස්තර එහි තිබෙනවා. අද්වෘත්තීය පිළිබඳ සියලු විස්තර එසේ ලේඛනගතව තිබෙන නිසා ඔබතුමාගේ ග්‍රාමීය බැංකුවල නිලධාරී මහත්වරුන්ට බොහෝම ලෙගෙයිසි ගිණිත් වැඩ කරන්න.

ඉංග්‍රීසියෙන් කියනවා නම් "ඉන්ටර්වියුකලයිස්" කියන විධියේ ක්‍රමයක් සාදා ගම්බද පලාත්වල විස්තර ලබා ගන්නාම මේවා ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී සැහෙන ප්‍රයෝජනයක් ඇති වේවි කියා මම කල්පනා කරනවා. මීට කලින් මහජන බැංකුවෙන් ලංකා බැංකුවෙන් ගබඩා මේ කෘෂිකර්ම මධ්‍යස්ථානවල තිබුණා. නමුත් අමාරුවේ වැටුණේ මෙන්න මේ ප්‍රධාන හේතුව උඩයි. අපි යමක් වෙනස් කිරීමේ ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. වෙනස් කරන්න කලින් බලන්න ඕනෑ. මොන හේතුවක් උඩද මේ විධියට ඒ ණය නොගෙවා තිබෙන්නේ කියා.

මේ ගැන ඇත්ත වශයෙන්ම ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සැහෙන විස්තරයක් කලා. ලංකාවේ බැංකු ක්‍රමයේ දියුණු වීම ගැන එතුමා කීවා. එතුමා කල ඒ විස්තරයෙන් හොඳට පෙනෙන කාරණයක් තිබෙනවා. ලංකාවේ නැගිගෙන එන ධනපති පංතියට සහ වාණිජ පංතියට දියුණු වීමට ඒ දවස්වල මුදල් අතින් ලොකු අමාරුවක් තිබුණා. ඒ නිසයි. ස්ටේට් මෝගේජ් බැංකුව, ලංකා බැංකුව ආදී බැංකු ඇති වෙන්න පටන් ගත්තේ. එතුමා කීවා හරියටම හරි. මේ ආයතන ප්‍රයෝජනවත් වුණේ මේ ලංකාවේ නැගි ගෙන එන ධනපති පංතියටය කියා. අර සාමාන්‍ය ගොවියාට ඒකෙන් ඇති වුණ ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. දැන් තමයි, 1956 ක් පස්සේ තමයි, මහජන බැංකුව ඇති වුණාට පස්සේ තමයි, ඒක අර සුළු පරමාණයේ උදව්ට ප්‍රයෝජනවත් වන විධියේ ආයතනයක් වුණේ.

මේ ග්‍රාමීය ණය සහන දෙන ක්‍රමය සුද්දන්ගේ කාලේ සිට තිබුණා. පලමුවෙන්ම තිබුණේ සුද්දන්ගේ කාලේ; අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ කාලේ. ඒ දවස්වල මේ සමුපකාර ක්‍රමයෙන් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවලට ආධාර කිරීමේ ක්‍රමයක් තිබුණා. "ක්‍රෙඩිට් සොසයිටීස්" ආදී ණය දෙන ආයතන හදලා ඒ මාගියෙන් ආධාර දෙන්න වැයම් කලා. නමුත් එය ප්‍රමාණවත් වුණේ නැහැ. ඊට පස්සේ 1947 ක් පස්සේ ඉඩම් කොමසාරිස් දෙපාර්තමේන්තුවත් සමුපකාර සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවත් සම්බන්ධ වෙලා ගොවි ප්‍රදේශවලට ආධාර දෙන්න පටන් ගත්තා. 1956 දී පිලිප් ගුණවර්ධන මහතා ඒ අදල ඉංග හාර ඇමතිකම හාර ගන්නාට පස්සේ—වර්තමාන මුදල් ඇමතිතුමා සමුපකාර සංවර්ධන කොමසාරිස් වශයෙන් වැඩ කල කාලයේදී—තමයි, විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති ඇති කොට, වෙනම කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවකුත් ඇති කොට ඒ දෙන මාර්ගයෙන් ගොවියාට ආධාර දෙන්න පටන් ගත්තේ. එමගින් ඒ කාලයේදී සැහෙන සේවයක් සිදු වුණු බව මේ අවස්ථාවේදී කියන්න ඕනෑ. ඒ තත්ත්වය ඇති වුණේ 1956 මහා මැතිවරණයට පස්සේයි.

ඒ විධියටම සාමාන්‍ය ජනතාවට සහයෝගය දීම සඳහා තමයි, මහජන බැංකුවක් ඇති කලේ. ඒ පරමාර්ථයෙන් 1958 දී මහජන බැංකුව ආරම්භ කරනු ලැබුවත් පසු කාලයේදී ක්‍රමානුකූලව එයත් සාමාන්‍ය වාණිජ බැංකුවක් බවට පත් වුණා. නමුත් එය මුලින්ම ආරම්භ කෙරුණේ සමුපකාර ක්‍රමයත් සමඟ අත්වැල් බැඳගෙන යා යුතු බැංකුවක් වශයෙනුයි.

1960 දී සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පස්සේ නැවතත් සකුටුදාසක වෙනසක් ඇති වුණා. ඒ වෙනස තමයි, ග්‍රාමීය ණය දීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව මැදිහත් වී ආධාර දෙන්න පටන් ගැනීම. ඒ තත්ත්වය තමයි. දැන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉහලම අධියට ගෙන ගිහිත් තිබෙන්නේ. නමුත් ඒ විධියට ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව අත-හිත දී වැඩ කරන විට පවා ණයගැතියන් බොහෝ දෙනකු ණය ආපසු ගෙවීම පැහැර හැර තිබෙනවා. ඒ ආකාරයෙන් ධීවරයන්ගේ පැත්තෙහුත්, කෘෂිකාර්මික පැත්තෙහුත් ණය ආපසු ගෙවීමේ ප්‍රමාණය ඉතාමත් පහල අධියකට වැටෙන්න පටන් ගත්තා.

ආර්. ජේ. ජී. ජී. ජී. මෙල් මහතා
(නිල. ඡුර්. ජී. ජී. ජී. මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

ගොවියන් හා ධීවර කාර්මිකයන් පමණක් නොවෙයි, මේ රටේ ලොකුම ධනපතියකුත් ණය ආපසු ගෙවන්නේ නැහැ. ඒකයි, ලොකුම ප්‍රශ්නය.

අතිරේක ප්‍රශ්න සහ මතක
(නිල. අනිල් මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonesinghe)
මම පිලිගන්නවා, ලොකු ධනපතියකුත් ණය ආපසු ගෙවා නැති බව.

ආර්. ජේ. ජී. ජී. මෙල් මහතා
(නිල. ඡුර්. ජී. ජී. මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)
සමහරු.

අතිරේක ප්‍රශ්න සහ මතක
(නිල. අනිල් මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonesinghe)
එහෙම නම් එයින් පෙනෙන්නේ, ඒ ලොකු ධනපතියන්ට ණය දී තිබෙන්නේ ඔවුන් ගැන හරියාකාර විභාග කොට නොවේය කියායි. නොයෙක් ආකාරයේ බලපෑම් මතයි, ඒ අයට ණය දී තිබෙන්නේ.

ආර්. ජේ. ජී. ජී. මෙල් මහතා
(නිල. ඡුර්. ජී. ජී. මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)
ඒ විතරක් නොවෙයි. මේ රටේ සමහර ලොකු ධනපතියන් හිතනවා, අපේ රාජ්‍ය බැංකු දෙකෙන් ණයක් ගන්නාම එය ආපසු ගෙවන්න ඕනෑ නැහැ කියා.

සරත් මුත්තේටුටු මහතා (කලවාන)
(නිල. ජාත් ප්‍රතිපත්තිවේදය — කලවාන)
(Mr. Sarath Muttetuwegama - Kalawana)
ගැම පැත්තෙන්ම ලොකු තැනේ ඉන්නවානේ?

අතිරේක ප්‍රශ්න සහ මතක
(නිල. අනිල් මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonesinghe)
ඒ අය හිතනවා, තමන්ට ඇති දේශපාලන බලය පාවිච්චි කොට ණය නොගෙවා ඉන්න ඕනෑ කියා.

ඒ කොහොම වුණත් ඒ අය ඒ වගේ සෙල්ලම් කරන්නේ නැහැ, දැන් මේ ආණ්ඩුව ඉඩ දී තිබෙන විදේශීය බැංකුත් එක්ක.

ආර්. ජේ. ජී. ජී. මෙල් මහතා
(නිල. ඡුර්. ජී. ජී. මෙල්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

ඒ වගේ සෙල්ලම් කරන්න ඒ අයට ණය දුන්නේ අපි නොවෙයි. මතුගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අතිරේක ප්‍රශ්න සහ මතක) ඒ ගැන සඳහන් කල නිසා මම ඒ ඉතිහාසය ගැනත් කියන්න ඕනෑ, කලින් එය කියන්න බලාපොරොත්තු නොවුණේ. මේ රටේ බොහෝම ලොකු ධනපතියන්ය කියන හතර දෙනකුට, පසුගිය ආණ්ඩුව—1970 සිට 1977 දක්වා—එක් කෙනකුට රුපියල් දසලක්ෂ 100 ටත් වැඩි වන තරමට වැටෙන්න ණය දී තිබුණා. ඒ අයගේ, නම් කිම අවශ්‍ය නැහැ. ඒ හතර දෙනාගෙන් එක් කෙනෙක් ලංකා බැංකුවට හා මහජන බැංකුවට රුපියල් දසලක්ෂ 300 ක් විතර ණයයි. තවත් කෙනෙක් රුපියල් දසලක්ෂ 400 ක් විතර ණයයි. අනෙක් දෙදෙනාත් එක් කෙනෙක් රුපියල් දසලක්ෂ 100 කට වඩා වන තරමට ණයයි. ඒ හතර දෙනා ඒ සියලුම ණය ලබා ගෙන තිබෙන්නේ 1970 සිට 1977 දක්වා කාලය තුළයි.

අතිරේක ප්‍රශ්න සහ මතක
(නිල. අනිල් මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonesinghe)
වෙනත පුළුවනි.

සරත් මුත්තේටුටු මහතා
(නිල. ජාත් ප්‍රතිපත්තිවේදය)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)
ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියන විධියට ස්වයං රැකියා සඳහා තමයි, ඒ ණයක් දී තිබෙන්නේ.

අතිරේක ප්‍රශ්න සහ මතක
(නිල. අනිල් මුණසිංහ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

1970 සිට 1977 දක්වා ණය ලබා ගත් ධනපතියන් හතර දෙනෙක් ඒ විධියට ගත් විශාල ණය ප්‍රමාණයක් නොගෙවා ඉන්නවායි ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කීවා. මට කියන්න පුළුවනි, 1977 ට පස්සේත් ඒක වෙලා තිබෙනවාය කියා.

ආර්. ජේ. ජී. ජී. මැල් මහතා
 (ශ්‍රී ලං. ජ්‍යෝ. ජ්‍යෝ. ජී. ජී. මෙල්)
 (Mr. R. J. G. de Mel)

ඒ තරම් වේලා තැනැ. 1977 ට පස්සේ අපි පත් කළ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල බොහොම පරෙස්සම්නුයි. මේ ණය දීම පිළිබඳ වැඩ කර තිබෙන්නේ. ඒ මොකද කියවෙන්න මම ඒ අයට විශේෂ උපදෙස් දුන්න තිබ්බි. එහෙම විශේෂ උපදෙස් දෙන්නත් මට සිද්ධ වුණි.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
 (ශ්‍රී ලං. අනිල් මුණසිංහ)
 (Mr. Anil Moonesinghe)

මම ඒ තත්ත්වය පිළිගන්නවා. මම කියන්නේ තැනැ. අපේ කාලයේදී කිසිම අඩුපාඩුවක් තැනිවි ඒ වැඩ කෙරුණය කියා.

සරත් මුත්තේටුවෙගම මහතා
 (ශ්‍රී ලං. සරත් මුත්තේටුවෙගම)
 (Mr. Sarath Muttetuwegama)

ඒ අය තමයි. ජාතික ආරක්ෂණ අරමුදලේ ප්‍රධාන පරීක්ෂකවරු වෙයි. ඉතින් කොහොමද ණය ගෙවන්නේ ?

අනිල් මුණසිංහ මහතා
 (ශ්‍රී ලං. අනිල් මුණසිංහ)
 (Mr. Anil Moonesinghe)

මම උත්සාහ කරන්නේ ග්‍රාමීය බැංකු ක්‍රමයේ සහ ග්‍රාමීය ණය දෙන ක්‍රමයේ තිබෙන අඩුපාඩුකම් ගැන පෙන්වා දෙන්නයි. ඇත්ත වශයෙන්ම ධනපතියක් ගැන මම කථා කරන්නත් ඉස්සෙල්ලා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කීවා. පෝසත් උදවිය ගත් ණය ආපසු ගෙවන්නේ තැනැ කියා. මම ඒ ගැන නොකීවේ මෙතැනට ඒක අදාළ වන්නේ නැති තිබ්බි.

ආර්. ජේ. ජී. ජී. මැල් මහතා
 (ශ්‍රී ලං. ජ්‍යෝ. ජ්‍යෝ. ජී. ජී. මෙල්)
 (Mr. R. J. G. de Mel)

ජනතාව ඒවා දැනගන්නත් ඕනෑ.

අනිල් මුණසිංහ මහතා
 (ශ්‍රී ලං. අනිල් මුණසිංහ)
 (Mr. Anil Moonesinghe)

ජනතාව දැන ගන්න ඕනෑ හුඟක් දෙවල් තිබෙනවා. මේ ආණ්ඩුව තැනි වුණට පසුවයි තවත් ඒවා එලිදරව් වෙන්නේ. අපි දන්නවා. ආණ්ඩුවක් අවසන්වන විට තමයි හුඟක් ඒවා ගෙලීදරව් වෙන්නේ. එම නිසා එක ආණ්ඩුවකට පමණක් "පස්සේ බුදුවරු" සීමාවේලා තැනැ.

ඒලඟට ගරු තියෙන්න කථානායකතුමනි. ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවලට ණය දෙන අළුත් ක්‍රමයක් 1973 දී පටන් ගන්නා. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව සියයට ගැන්වූ පහක් refinance කලා. එසේ තැන්තම ඒ මුදල් දුන්නා. බැංකුවක් මුදල් දෙනවිට ඒ දුන්න ප්‍රමාණයෙන් සියයට ගැන්වූ පහක් ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවෙන් එයට දුන්නා. ඒ සමගම ගැරන්ටි එකකුත් දුන්නා මේ මුදල් ආපසු ගෙවන්නේ තැන්තම අපි හරි ගෙවනවාය කියා. මේ තත්ත්වය උඩ 1973 ට පසුව ණය දීම සැහෙන ප්‍රමාණයකින් වැඩි වුණා. 1976 වනවිට ණය දීම ඉහළ මට්ටමකට ගිහිත් තිබුණා. මා ලඟ දැන් ලේඛන තිබෙනවා. අවශ්‍ය නම් පෙන්වන්න පුළුවන්. ඇත්ත වශයෙන්ම වැඩි ණය දීම කර තිබෙන්නේ 1977-78 වර්ෂයේදීයි. එසේ 1977-78 වර්ෂයේදී ණය දී තිබෙන්නේ ඔබතුමාගේ ආණ්ඩුව බලයට ආවට පසුවයි. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ 1978 ආර්ථික විවරණයේ 53 පිටුවේ දෙවෙනි ජේදයේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

"Undoubtedly, the sudden liberalization of agricultural credit in late 1977 was an inadvisable move. Naturally, abuses of agricultural loans were legion. But the reaction to such abuse by subjecting agricultural credit to the criteria of normal commercial bank lending, as has happened, appears to be too drastic. It may have been preferable if the guarantee was withdrawn in stages, enabling the banks to develop credit supervision facilities in a short period."

මේ අනුව තමුත්තාත්සේගේ මහ බැංකුවම කියා තිබෙනවා ඒ කාලයේදී ගන්න පියවර වැරදි කියා. ඇත්ත වශයෙන්ම එකපාරටම ගැරන්ටි එක අස් කර ගැනීම වැරදි බවත්. එය ක්‍රමානුකූලව කළ යුතුව තිබුණු බවත් කියනවා.

මොකද. ගැරන්ටි එක ඉවත් කර ගත් ගැටියේම බැංකු ණය දෙන්න කැමති වුණේ තැනැ. එම නිසා මා හිතනවා අලුත් ග්‍රාමීය බැංකු ක්‍රියාත්මක කරනවිට, බැංකුවලට ප්‍රථමයෙන්ම සිදුවෙයි. කෘෂි අංශය සමග ඉතාමත් කිට්ටුවෙන් වැඩ කර මේ ගොවීන්ට ණය දුන් විට ඒ ණය ආපසු ලබා ගන්නේ කොහොමද කියා ක්‍රමයක් ඇති කරන්න.

බොහොම දුප්පත් ගොවීන්ට ණය ආපසු ලබා ගැනීමට බැර් විධියට ණය දීලා ප්‍රයෝජනයක් ඇති වෙන්නේ තැනැ. ඔවුන්ට ණය දිය යුත්තේ ඒ ණය ආපසු ගෙවන්න පුළුවන් විධියේ ක්‍රමයක් ඇතිවයි.

දැන් ඇති කරන්න යන ග්‍රාමීය බැංකු ගමේ සමුපකාර බැංකුව සමග එක්වී කටයුතු කරනවා නම්, මේ මගින් ණය අරගෙන ඒවා ආපසු නොගෙවන උදවියට ඒ මුදල් ආපසු ගෙවන්න ඕනෑය කියා බලපෑමක් කරන්න අර සමුපකාර බැංකුවේ අතින් උදවියට පුළුවන්කමක් තිබෙනවා. මෙන්න මේ ක්‍රම දෙකින් තමයි. මුදල් ආපසු අය කර ගැනීමට පුළුවන් වෙන්නේ. තවුත් මා තරයේම කියා සිටින්න ඕනෑ. දුප්පත් ගොවියා තහාලන්නට මුදල් දීලා පමණක් නම් මදි බව. මේ මුදල් දීමත් සමගම වෙනත් කෘෂි සංවර්ධන ක්‍රම ඇති කරන්න ඕනෑ. ඒ ගොවියාට දියුණු කරන්න. එසේ නොකලොත් තැවන මේ මුදල් එක්කායු කර ගන්න බැරි වෙනවා.

මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් තවත් කාරණයක් අහන්න කැමතියි. නොයෙක් විධියේ විදේශීය බැංකු දැන් ලංකාවේ පිහිටුවා තිබෙනවා. ඒ විදේශීය බැංකු තමන් දෙන ණය ප්‍රමාණයෙන් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවලට ලබා දෙන්නේ සියයට සියය කියලා මම අහන්න කැමතියි. ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවලට ඒ විදේශීය බැංකුවලින් සියයට එකක ප්‍රමාණයකවත් ණය දෙන්නේ තැනැ කියලා මම කියනවා.

ලංකාවේ දැන් පිහිටුවා තිබෙන නොයෙක් විධියේ විදේශීය බැංකු විශාල ලෙස ලාභ නොයා ගන්නේ කොහොමද ? ඒ විදේශීය බැංකු බොහොමයක් විශාල ලාභ නොයා ගෙන තිබෙන්නේ ලංකාවට බඩු ගෙන්වීම සඳහා මුදල් ණයට දීලයි. ඒ මාර්ගයෙන් තමයි ඒ බැංකු විශාල වශයෙන් මුදල් නොයා ගෙන තිබෙන්නේ. ඒකත් කරන්නේ අපේ රටට ප්‍රයෝජනයක් වන විධියට නොවෙයි. ඒ කොහොමද ? ඒ බැංකු සම්බන්ධවේලා තිබෙන රටවලින් ලංකාවට බඩු ගෙන්වන විට ඒ සඳහා ආධාරයක් දෙනවා. ලංකාවට බඩු ගෙනාවට පස්සේ ඒ බැංකු මගින් බඩු ගෙන්වූ අයගෙන් ඒ මුදල් එක්කායු කර ගන්නවා. ඒ මාර්ගයෙන් අති විශාල ලාභයක් ලබා තිබෙන බව ඒ අය ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඇත්තවශයෙන්ම ලංකාවට මෙයින් ප්‍රයෝජනයක් ලැබී තිබෙනවාද ?

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියන්නට යෙදුනා "අපේ රට ගොවි රටක්ය සියයට ගැන්වූ පහක් පමණ මේ රටේ ඉන්නේ ගොවියෝය. වෙන රටවල වගේ නොවේය. අද ලංකාවේ නගරවල ඉන්න ගොවියන්ගේ ප්‍රමාණය අඩුය" කියා. එහෙම නම් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවලට විදේශීය බැංකුවලින් ලැබීලා තිබෙන ආධාරය කුමක්ද කියලා මම දැන ගන්නට කැමතියි. ඒවායින් අඩු ගණනේ මෙන්ම මෙහෙමවත් ප්‍රයෝජනයක් වෙනවා නම් හොඳයි. දැන් කවුරු හෝ සාමාන්‍ය මතුණයෙන් බැංකුවකින් කෙටි කාලීන ණයක් ගන්න ගියොත් මහජන බැංකුව කියා එහි පොලීය සියයට හිතයි කියලා. බඩු උකස් තබන්න ගියත් සියයට 30 ක් පොලීය අය කරනවා. මම හිතනවා තවුකොටෙයි වෙට්ටියාර්වත් මේ විධියට සියයට හිතක ප්‍රමාණයක පොලීයක් අය කරන්නේ තැනැයි කියලා. ඔව්, ඒ තමන්ගේ මුදලට බැංකුව විසින් යම්කිසි රැකවරණයක් තබා ගන්නට ඕනෑ. ඒ සඳහා යම්කිසි බඩුවක් උකසට තබා ගන්නවා. එසේ තැන්තම යම්කිසි භාණ්ඩයක් උකසට තබා ගන්නවා. එසේ නම් සියයට හිතක පොලීයකුත් ගන්නට තිබෙන වුවමනාව කුමක්ද ? ලංකා බැංකුව හා මහජන බැංකුව විශේෂයෙන් මේ ගැන කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. අපේ රට වැනි රටක තමන් මුදල් තැන්පත් කරන අයට ගෙවන පොලීයට වඩා සියයට එකක හෝ දෙකක පොලීයක් අය කරගෙන ණය දෙනවා නම් වඩා හොඳ බව මම මතක් කරන්න ඕනෑ. එසේ තැනිවි අවුරුද්ද අවධානයේදී කෝටි අසූවල් ගණනක් ලාභ උපයා තිබෙනවාය කියන එක නොවෙයි අපේ රට වැනි රටකට ප්‍රයෝජනවත් වන්නේ. අපේ රටේ ජනතාවට අඩු පොලීයක් අයකරගෙන මුදල් ණයට දීමයි වඩා වැදගත් වන්නේ.

[අතිරේක මහතා]

ගරු නියෝජ්‍ය කථනායකතුමනි, ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ ප්‍රධානීන් ප්‍රකාශ කර තිබෙන අදහසක් 1985.03.05 වන දින "ඩේලි නිව්ස්" පත්‍රයේ මම පෙන්වා දෙන්න කැමතියි. එතුමා එහි මේ විධියට ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. මම එය කියවන්නම් :

Commercial banks :

The Governor said banks have failed to satisfy the larger needs of small exporters and under pressure from the government and central bank have engaged in "some type of cosmetic exercise with marginal concessions."

අප්‍රේ මහේන්ද්‍ර ගුණසේන මහතා විසින් උදව්වක් දීම නොව, එහි ආර්ථික ක්‍රමයද දියුණු කිරීමටත් කියම විධියට අනගිත දීර්ඝ කැමැත්තක් කියලා එතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. මේ බැංකු මාර්ගයෙන් විශාල පරිමාණයෙන් බඩු පිටරට යවන අයට නම් හොඳ වාක්ස් ලැබී තිබෙනවා. පොඩි මිනිහාට තවමත් එතැන තැනක් තැනූ.

ජලනා මම මේ කොටස උපුටා ගෙන තිබෙන්නේ 1984.07.28 වන දින "ඩේලි මිරර්" පත්‍රයෙනුයි. ඔබතුමා මේ විධියට කියා තිබෙනවා. ඒ කොටසත් මම කියවන්නම්.

"Referring to the banking system in the country, Mr. de Mel said that it was regrettable that the banking community had not been sensitive enough to the needs of a developing country like Sri Lanka.

He hoped that the new Banking Act will lead to a greater amount of credit to the productive sectors of the economy. The Rural Development banks and the efforts to set up "barefoot" banks in this country are all part of a sustained thrust to create a banking system that is in harmony with development priorities."

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව කරන කාර්යයන් ගැන ශ්‍රී ලංකා බහු බැංකුවේ ප්‍රධානීන් 1984.07.24 වන දින "ඩේලි මිරර්" පත්‍රයේ මෙසේ කියා තිබෙනවා.

"The supervisor could only guide the banks on the prudential aspects of banking and to ride the "camel" (Capital adequacy, asset control, management skills, earnings and liquidity) efficiently and not to interfere with their commercial decisions in any arbitrary manner. Supervisors have a difficult job to perform and banks and other financial institutions must therefore have absolute confidence in the work done by the supervisors, he said.

Financial institutions in all parts of the world have entered a new era, necessitating rapid changes in the structure of those institutions to meet the new challenges and the new horizons and to respond effectively to the new demands. Financial services were handled by a large number of institutions and the most important of these financial intermediaries was the banking system."

එතරම්ම ඇත්ත වශයෙන්ම අද ලංකාවේ තිබෙන තත්ත්වය අනුවයි මේ බැංකු ක්‍රමයක් දියුණු කරන්න ඕනෑ. තවමත් ලංකාවේ ජාතික නිෂ්පාදනයෙන් සියයට හැටක් පමණක් තිබෙන්නේ රාජ්‍ය ආයෝජයි. ඒ නිසා ඇත්ත වශයෙන්ම රාජ්‍ය ආයෝජන ප්‍රයෝජනවත් වන විධියටයි මේ බැංකු ක්‍රමය දියුණු කරන්නට ඕනෑ කියන එකයි. එතුමාගේ මතයත්, ඇත්ත වශයෙන්ම මගේ මතයත්, සංවර්ධනය කිරීමේදී වැඩි වැඩි කොටසක් කරන්නට තිබෙන්නේ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවලයි කියා මම කල්පනා කරනවා. මේ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල මොන වාගේ සංවර්ධනයක්ද කරන්නට තිබෙන්නේ ? අන්න ඒක අපි විකල්ප විග්‍රහ කර බලමු. පළමුවෙන්ම මේ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල කම්කරුවන් සිටිනවා. ඒ අය කෘෂි කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින කම්කරුවන්. ඒ උදවියට ස්ථිර රක්ෂාවක් තැනූ. සමහර දවස්වලටයි වැඩ තිබෙන්නේ. අර්ධසාධක අරමුදල් තැනූ. කිසිම ආවරණයක් තැනූ. අන්න ඒවාගේ උදවිය ලංකාවේ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල සියයට තිහක් පමණ ඉන්නවා. සාමාන්‍යයෙන් තුනෙන් පංගුවක් පමණ වැඩි ඉඩම් තැනී සුළු කම්කරුවනුයි සිටින්නේ. සමහරවිට ඉඩම් අත්කර අරත්කාලක් විතර ඒ අයට තිබෙන්නට පුළුවන්. නමුත් වැඩ කළේ තැන්පත් කන්නට ගම්බවෙන්ම තැනූ. ඒ නිසා අන්න ඒ වාගේ උදවිය වෙනුවෙන් අපි මොනවාද කරන්න යන්නේ.

මෙතැනදී ග්‍රාමීය වශයෙන් කර්මාන්ත දියුණු කරන්නට ඕනෑය කියා මම කල්පනා කරනවා. ලංකාවේ වැඩි විශාලත්වයකින් යුත් නගර නැගූයේ කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට දන් කිරිම. ඉන්දියාවේ නම් විශාල නගර තිබෙනවා.

ඒ නගරවල නොයෙක් ආකාරයේ කර්මාන්ත දියුණු වී තිබෙනවා. ඒවායේ වැඩ කරන්නට මිනිසුන් සැහෙන ප්‍රමාණයක් නගරවලට ඇදී ගොස් තිබෙනවා. අපේ රටේ එහෙම නොවෙයි. ඒ නිසා අපේ රටේ "agro-industries" විධියට කෘෂි කර්මාන්ත අංශයේම කර්මාන්ත දියුණුවක් ඇති කරන්නට බලන්න ඕනෑ. සුළු කර්මාන්ත, වැල්පිං වැඩ පොළවල් වගේ ඒවා ඇති කරන්නට ඕනෑ. දැන් අපේ රටේ කටුරුන් හෝ වැල්පිං කර්මාන්තයක් ඇති කරන්නට යනවා නම් ඒ සඳහා සැහෙන මුදලක් වැය කරන්නට ඕනෑ. මොකද ? පළමුවෙන්ම ගොඩනැගිල්ලක් ගොඩ ගන්නට ඕනෑ. එක්කෝ ගොඩනැගිල්ලක් කුලියට ගන්නට ඕනෑ. තැන්පත් ගොඩනැගිල්ලක් ගන්නට ඕනෑ. අපේ ගම්බද කුඩා නගරවලත් ගොඩනැගිල්ලක් ලබා ගන්න එක විනා ලෙසෙහි තැනූ. දෙවනුව විදුලිය - Three - phase electricity ලබා ගන්නට ඕනෑ. ඒ සඳහා සැහෙන මුදලක් වැය කරන්නට ඕනෑ. තුන් වැනිව වතුර ලබා ගන්නට ඕනෑ. දැන් මතුගම වගේ නගරයක ජලමාරාධන පහසුකම් ඇත්තේ නැහැ. එතරම්ම ඒ වෙනුවෙන් වෙනමම විදුලි කරන්නට ඕනෑ.

දැන් ඔබතුමාගේ මේ පනතේ තිබෙනවා වගේ මේ ග්‍රාමීය බැංකුවලට සුළු පරිමාණයේ කාර්මික ජනපද " industrial estates " ඇති කරන්නට පුළුවන් නම් හොඳයි. ඉන්දියාවේ බැංගලූර් නමැති නගරයට ගියාත් පොඩි පොඩි කාමර සමඟ මේ වාගේ සුළු පරිමාණයේ industrial estates දකින්න පුළුවන්. වතුර තිබෙනවා, විදුලිය තිබෙනවා. ඒවා බොහොම සුළු කුලියකට ගන්නට පුළුවන්. සෑම ආසනයකම අන්න ඒ වාගේ ආසනය ඇති කරන්නට අපට පුළුවන් නම් රැකී රක්ෂා තැනී උදවියට දියුණු වෙන්න මාර්ගයක් ඇති වෙනවාය කියා අපට කියන්නට පුළුවන්.

එපමණක් නොවෙයි. අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවල හාණිධියක් නිෂ්පාදනය කළාම එය මිලදී ගන්නටත් ආසනයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. නමුත් එවැනි ආසනයක් තවම සාදා තැනූ. එවැනි ආසනයක් තැනී නම් ඒකත් නිෂ්පාදනයට ප්‍රශ්නයක්. මන්ද ? හාණිධි නිෂ්පාදනය කර මාස දෙක-තුනක් ගතවත් නිෂ්පාදනයට තබා ගෙන ඉන්නට බැහැ. එම නිසා ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු ක්‍රමයක් එක්කම වාණිජ ක්‍රමයකුත් සකස් වෙන්නට ඕනෑ. එක්කෝ සමුපකාර ආයෝජන, එසේ නැතිනම් වෙනත් මාර්ගයකින්, මේ නිෂ්පාදනය කරන ද්‍රව්‍ය - චුම්බක කරන ද්‍රව්‍ය මේවායි, මෙන්න මේකයි නිඛිය යුතු යුද්ධකම්, මෙන්න මේ විධියෙන් තමයි හාණිධි ගන්නට ඕනෑ. එහෙම හාණිධි ගැනුවොත් අපට පුළුවනි අරගෙන තබා ගන්නට - ලබා ගැනීමට ක්‍රමයක් ඇති කරන්න ඕනෑ. මා දන්නවා දැන් පරණ විධියේ ගෘහ හාණිධි සැදීමේ කොමිෂාරි ලංකාවේ තැනී වී තිබෙන බව. අපි කියමු සුදු පහතව්‍යය කියලා ඒ සුදුවලට අවශ්‍ය කකුල් ගන්නට පුළුවනි, ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල, චුම්බක විධියට කකුල් හදා ලොකු කොමිෂාරිවලට ගෙනැවිත් දෙන්නට පුළුවනි. අන්න ඒ විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්නට ඕනෑ. මෙම ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු පහත ගෙන ඒම පමණක් මද. ඒ පිටුපසින් වෙනමම සංවිධානයක් ඇති කරන්නට ඕනෑ බවයි මම පෙන්වමින් කරන්නට හදන්නේ. මෙන්න මේ අදහස් ඇමතිතුමා ඉදිරිපිට තබන්නයි මා කල්පනා කළේ.

ප්‍රධාන වශයෙන් මම කියන්නට තිබෙන්නේ. මේ ආණ්ඩු කාලය, තුළදී ග්‍රාමීය ණය දෙන ප්‍රමාණය පහත බැස ඇති බවයි. ගරු නියෝජ්‍ය කථනායකතුමනි, කොබ්බෑකඩුව මහතාගේ කාලයේදී කෘෂි සේවා මධ්‍යස්ථාන පිහිටව්වා. ඒ මධ්‍යස්ථානවල ලංකා බැංකු ගබඩා තුන් සිය ගණනක් පිහිටුවා තිබුණා. මේ තුන් සිය ගණනින් අද ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ කීයද ඒ මා හිතන ගැටලුවට ඒ ග්‍රාමීය මධ්‍යස්ථානවල වැඩ කරන බැංකු නියෝජ්‍යෙහි සියයකටත් අඩු ගණනක්. එතෙක් පෙනී යනවා. මේ කාලයේදී කෘෂිකර්මයට දී ඇති ආධාර ප්‍රමාණය පහතට වැටී ඇති බව. විශේෂයෙන්ම ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ සහතිකය තැනී වූණාම බැංකු ණය දෙන්නට අකමැති වූණා. එම නිසා මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට යෝජනා කරනවා, දැනට ලංකාවට ඇවිත් ව්‍යාපාරික කටයුතු කර ගෙන යන මෙම විදේශීය බැංකුවලට විශේෂයෙන්ම ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ මාර්ගයෙන් පෙන්වමින් කර දෙන්නට ඕනෑය කියා, ලංකාව තුළ වැඩ කටයුතු කර ගෙන යන විට යම්කිසි මුදල් ප්‍රමාණයක් ග්‍රාමීය වැඩ කටයුතුවලටත් යොමු කරන්නට ඕනෑය කියා. මම දන්නේ නැහැ, ඒක කරන්නට පුළුවන් වේසිද බැරිවේසිද කියන්නට. මොකද ? ඒ ගොල්ලන් අපේ රටට ඇවිත් තිබෙන්නේ අපට උදව් කරන්නට නොවෙයි, ගොදට සල්ලි හම්බ කර ගෙන එනාට ගෙන යන්නටයි. අන්න ඒකයි මේ ප්‍රශ්නය ගැන අපේ ඇති පැමිණිල්ල.

I am etting on to a new point.

නියෝජ්‍ය කාර්යාලයකු
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

Are you going to continue after lunch ?

අනිල් මූණසිංහ මහතා
(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

Yes.

නියෝජ්‍ය කාර්යාලයකු
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Speaker)

The Sitting is suspended till 2 p.m. On resumption, the hon. Member can continue.

රැස්මේ ඊට අනුකූලව නව කාලීනව අත්හිටුවන ලදීත්, අ. කා. 2 ට නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමාගේ [එහිමේදී සමරජිතුම මහතා] සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு பி. ப. 2 மணி வரை இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் [திரு. எட்மண்ட் சமராவிக்ரெமா] தலைமை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 2 p.m. and then resumed, MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES (MR. EDMUND SAMARAWICKREMA) in the Chair.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள்)
(The Deputy Chairman of Committees)

The hon. Member for Mutugama can continue.

අනිල් මූණසිංහ මහතා
(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

Mr. Deputy Chairman, I wish to conclude my speech by speaking in English and I want to discuss the problems that beet other banks that were supposed to deal with the problem of rural credit. As I was saying earlier, less than 10 per cent of the funds of the commercial banks are being used to develop the rural sector but, as the Hon. Minister said, nearly 65 to 70 per cent or even more of the population of this country continue to live in the rural areas. So there has to be a very great institutional change in the funding of rural credit as far as the banks are concerned. And I feel that the present commercial banks and particularly the foreign banks that have come in here are not prepared to carry out that change and therefore the burden of rural development will be on these new banks and the amount of money capital that has been set aside for this purpose is therefore inadequate.

අර්. ජේ. ජී. ජී. ජී. මහතා
(திரு. ஆர். ஜே. ஜி. த மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

We will have to increase it.

අනිල් මූණසිංහ මහතා
(திரு. அனில் முனசிங்ஹ)
(Mr. Anil Moonesinghe)

But even if you increase it what I am trying to say, Hon. Minister of Finance, is that the present system of

banking that you have here and the amount of bank capital that you have is being used for other purposes. Particularly after the open economy, commercial purposes—importing, exporting— have been given pride of place and the amount of profit from that sector is also very much more. The profit that you get from the rural sector with all that trouble is hardly anything. Therefore the basic reason why you will not get a flow of credit to the rural areas is precisely the make-up of your banking capital and the banking system today. That is why I say that a change must be instituted within the banking system and I do not know how far that change can take place while you carry out the policies of this Government.

I think the Hon. Minister of Finance will also agree that there should be more and more change, economically speaking. Today you have started in a certain way and in the process of making these changes you have realized that though there are some good things, there are some bad things also in these changes and therefore you have to carry out differently in the way you are going to work in the future. For instance, the hon Member for Kelaniya, particularly now, will be even more conscious of the fact that local industry must be given incentives. The open economy is not so conducive to the developmnet of local industry. Local industry, in fact, has been going down proportionately at least. So therefore these changes have to take place, and we are not so sure that this Government with its present make-up can carry out those changes.

Then, always we have had this problem when we go to a bank : that is, lack of acceptable collateral, high risk, low profit, lack of proper personnel, credit appraisal loan, conservative lending policies ; all these have combined in the past to militate against credit to the rural sector. How far are you going to overcome that ?

Now, you yourself have said that these new banks will supplement the Bank of Ceylon and the people's Bank. I feel that these three banks, the new bank and the two old banks, have to be combined. Their resources have to be combined in order to give a new push to the development of credit in the rural areas.

Then, Sir, as I mentioned earlier, certain institutional changes have to take palce if this new banking system is going to succeed. There must be greater collaboration in setting up a new system of boards for the banks to work with the agricultural, agrarian, small industries, MPCS, State Trading, irrigation, research sectors and so on, so that comprehensively in a given district you will be able to channel your know how and so on towards self-employment, towards the development of cottage industries, small industries, on the basis of the State playing a direct role.

[අතිරේක මහතා]

If I may go to the Japanese example, the Ministry of International Trade (MIT) in Japan, under very capitalistic circumstances, was able to develop Japanese industry. In a similar way we have to set up an institution to develop rural industry, rural commerce and so on, together with the new banking system. These are new institutions which we will have to develop.

Further about insurance; now you are going to have privatization of insurance.

ආර්. ඩී. ජී. ජී. ජී. මහතා
(ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය බැංකු සංස්ථාපන කොමිෂන් සභා සාමාජිකයෙක්)
(Mr. R. J. G. de Mel)

Is that correct?

අතිරේක මහතා
(ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය බැංකු සංස්ථාපන කොමිෂන් සභා සාමාජිකයෙක්)
(Mr. Anil Moonesinghe)

I think so. Privatization is taking place in insurance now and this is certainly not an atmosphere for the development of credit in the rural areas because no private insurance company is going to carry out the burden of insurance of crops and so on in the rural sector. As the Hon. Minister explained, India has a good example in certain districts of rural credit. I think in the Punjab there has been excellent development of rural credit and we can learn from the Indians there. Even in other countries in South East Asia there have been certain developments.

I also say that the Central Bank continuing to control these banks is a good thing. Our Central Bank through its operation of inspection of other banks and so on has been able to have some control over the foreign and local banking system. Certainly, we have not had a collapse of the scale of the Bank Bhumiputra in Malaysia. We have had a good record in the past and I hope that record will be kept up in the future.

I would also suggest that one of the features that people really want to develop in our country is rural electrification. Up to date only 10 per cent of households in Sri Lanka have access to electricity. Now, this is a big change that has to take place today. As the Hon. Minister knows, in our area, Kalutara District, everybody wants electricity, but we are not able to supply. The ADB has had a scheme which is partially all right. But actually it does not fit in with the requirements of Sri Lanka, because the ADB people whom they employ were not skilled in this job. Now here is a field where the new banking system can help us to electrify the rural areas.

As the Hon. Minister knows, today there is the problem of high costs of energy. Kerosene, in the rural areas, has become prohibitive. The more well-to-do people are able to buy an ordinary 12 volt car battery and have two or three small fluorescent tubes. Now the

well-off only can do that. The bulk of the people in our rural areas are in great difficulty because of the price of kerosene. So that this is an area that the new bank can profitably look into to help our people.

Further, I want to read, Sir, from the "Island" of Monday, 4th March 1985, about the Ranna Vegetable Producers' Association:

"Till recently the small farmers in the area were a down-trodden lot. Their plight was manifested by individualism, cash short economy, and victimization by monopolistic trading practices. This promoted a much battered farmer community to start the Ranna Vegetable Producers' Association, which had brought much fame to the area for its successful operation and contribution to improve the standard of living of the local farming community."

Sir, I do not wish to continue to read that, because it is a very big article. But that type of association can be developed to help the farmer beat the middle-man and here in this instance the banks can help a great deal.

Organized associations of farmers will be able to meet those repayments promptly and in a good way.

I do not wish to go beyond this point to analyse the rest of the Bill. Certainly the Rural Development Bank is a complete bank with the ability to carry on and transact business other than any foreign exchange operations. Clause 5 of the Bill says that. It is also able to borrow from foreign banks and foreign governments. Clause 24 of the Bill says:

"The Bank may, with the prior approval of the Monetary Board from time to time, borrow from any foreign Government, or any other source whatsoever outside Sri Lanka, any sum of money on such terms and conditions as to the interest thereon and the repayment thereof as may be determined by agreement between the Monetary Board, and such foreign Government or such other source, as the case may be."

So that generally this Bill gives great powers to this Bank and I wish to commend the Hon. Minister on that and I hope we will be able to develop a new institution which will carry out revolutionary changes that are necessary to develop the rural areas of Sri Lanka.

අ. ක. 2.15

ආර්ථික විමර්ශන විකුණුම් කොමිෂන් සභා සාමාජිකයෙක් (දැනට විශ්‍රාමිතයෙක්)
(කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ ආචාර්යවරයෙක්—ආචාර්ය ජී. ඩබ්ලිව්. වික්‍රමසිංහ)
(Dr. Wimal Wickremasinghe - Eheliyagoda)

Mr. Deputy Chairman of Committees, earlier I congratulated the Hon. Minister of Finance and Planning for being able to present his eight consecutive Budget. Today, again, I congratulate him for being able to present not only a Bill, but a concept of regional rural development banking. To say in his own words, today is a historic day and this might result in an economic and social revolution in the field of rural sector banking. At the same time, Sir, I would wish to congratulate the Governor of the Central Bank who is committed to rural development in this country.

If I am to start my speech in a lighter vein or on a lighter note I should say that within the context of a *Dharmishta Sankalpaya*, the Hon. Prime Minister has the *Uda Gama Sankalpaya*, the Hon. Minister of National Security has the *Mahapola Sankalpaya*, the Hon. Minister of Lands and Land Development has the *Mahveli Sankalpaya* and now our Hon. Minister of Finance and Planning has introduced a new *Sankalpaya*. I have not been able to find the word for it, but I think something like the *Grameeya Sankalpaya* would be correct. It is really a new concept.

Why I say that it is a new concept is, because the submission of this Bill to Parliament is an admission of the failure on the part of the People's Bank and the Bank of Ceylon to cater to the requirements of the rural sector. *(Interruption)*. They are all in the running. So in fact, as the Hon. Minister himself confessed, the People's Bank has failed to develop the co-operative movement of Sri Lanka, the rural banking and agricultural credit sectors by furnishing financial and other assistance to co-operative societies, to approved societies, cultivation committees and other persons. This is what Section 4 of Act No. 29 of 1961 provided for. Now, I presume this is the last resort for the development of the rural sector in this country. Earlier, the government failed and the commercial banks failed to develop this sector. Now it is up to the Central Bank to take over this function and develop the rural sector. Actually the success depends on the correct and trained personnel. I am made to understand that an officer from the People's Bank and two officers from the Bank of Ceylon and another from the Central Bank have been earmarked to be executive Chairmen of these new Boards and I presume that those who have been loaned by the commercial banks, those who are on secondment to the Central Bank to act as Chairmen of these Boards, would shed the traditional banking attitude because they may have to operate in a region where their superior officers are also working in the other two banks. So, I presume that they will be more aware of the need to develop the rural sector than to conform to the old traditional banking practice. Even the Chairmen and Board Members should be professionally qualified. I emphasize "professionally qualified," and I do not think the Hon. Minister would permit any political appointees to be posted to commercial banks. Why I say so is because it has been a sad story in regard to the performance of statutory bodies in the public sector of Sri Lanka.

There has been a transfer of resources and deposits from rural to urban areas during the past. While I was in the Central Bank we did a study of the impact of the bank branch expansion in Sri Lanka and we found that there has been a rapid expansion of the branches of the two State banks. But still the question remains whether there has been a qualitative improvement in the banking service. There has been a failure on the part of

the banking system to provide an increasing share of their resources to the agricultural sector. The rapid branch expansion had no impact on the direction of advances, perhaps due to the reluctance to engage in risk lending in the agricultural and small industrial sectors without re-financing facilities or credit guarantees from the Central Bank and the Government.

There has been a shift of resources as I indicated earlier from rural to urban areas with little or no feed-back to the farmer, not because of the scarcity of credit needs in the rural sector, but because of the more lucrative investment opportunities in the urban sector. As you know, when the People's Bank Bill was presented in Parliament somewhere in 1961, I think, we had a lot of hope. Even the Hon. Minister of Finance has hopes and aspirations today to make it a reality.

When the Bank of Ceylon was nationalized in 1961, it was expected to play an aggressive role in the field of rural banking hitherto not explored by the existing commercial banks. Even in 1967 the Central Bank provided a guarantee scheme, a guarantee of 75 per cent under the new Agricultural Credit Scheme which was withdrawn in 1978. This, I think, was due to the increased rate of defaults partly resulting from the lethargic attitude of the commercial banks to design an effective system of lending and recovery; also an effective programme for supervising credit and ensuring recovery.

I am made to understand that the Government or the Hon. Minister of Finance is now seriously considering a debt recovery procedure for commercial banks, which is a must in this country, and this is also important with regard to the performance of the RRDB. In fact, there are lessons that can be learnt by the Regional Rural Development Bank with regard to branch expansion in Sri Lanka because, I think, according to the Bill there is a Clause which allows the RRDB to open branches and agencies within the district.

In fact, I did a study some time back in relation to the 53 branches of the Bank of Ceylon which ran at a loss. This study indicated that 75 per cent of these branches did not have any plan whatsoever for the future and some branches even in the cities operated at a loss - For example Matara, Dematagoda, Anuradhapura, Bandarawela, Galle Bazaar, Kadawatha, Tangalla, Kurunegala Bazaar branches. So you will find that there must be a plan even with regard to branches that are to be opened by the Regional Rural Development Bank.

The Bill is good, the intentions are good, but the implementation is the criterion which is crucial. In fact there should be a monitoring unit in the Central Bank with those committed to rural banking development. I know that the Rural Credit Department is doing the monitoring but the work of the department could be

[සාප්තමාසික මහල]

expanded in order to rope in, for example, the Director of Economic Research who is well versed in the agricultural field. And I think again that the Central Bank has some interest in the Regional Rural Development Banks. Why I say this is because they are perhaps subsidiaries of the Central Bank and it should not keep quiet. When the Central Bank promoted the establishment of the Sri Lanka Export Credit Insurance Corporation of which I was the founder chairman, I think the Central Bank shed its responsibilities completely and left it to the SLEIC to operate on its own. Perhaps it may be due to the reason that SLEIC was under another Ministry. But in this case I would presume that the Central Bank would take serious note of the development and monitor and perhaps report to the Consultative Committee on Finance and Planning at least quarterly so that we all could discuss this matter further.

RRDBs should work with Gramodaya Mandalayas, District Development Councils, District Ministries and Co-operative Societies. This does not mean that some sort of politics should be infused into the mechanism, but I think when you operate in a particular district the organs that are important in the context of rural development and district development would be very important. Even RRDBs should finance real sector development. For example, export promotion villages, import substitution industries, minor crops and non-traditional crops. There is a clause—I think clause 6 (s) of the Bill—which allows a Regional Rural Development Bank to purchase shares. I would raise the question with regard to shares of export promotion villages, about shares of the village companies that are to be perhaps established later on the recommendations of international agencies.

Clause 6 (j) refers to assistance and promotion of the marketing and processing of agricultural produce and industrial products. I think this marketing approach is very important. There should be a credit scheme for the Mahaweli area which is again very important at this time. I should say that RRDB is also an entrepreneur because it can undertake rural development projects which are of a small scale. As indicated by the Hon. Minister, this is meant for the small man and therefore, those who manage regional rural development banks should not finance big merchants or big mudalalis. I would like to refer to the Central Bank National Credit Plan, which now enters into the fifth year of credit planning. The National Credit Plan has persuaded commercial banks to grant more than 50 per cent of their credit to priority sectors. It is meant for sectoral deployment of credit and also for infusing a sense of financial discipline. It is a mode of moral suasion in restricting the overall credit expansion in the economy but I would like to suggest here that the Central Bank should have a district credit

plan as against the National Credit Plan. Then only the Central Bank would be able to know the realities in a district, and this could be done in consultation or with the concurrence of all commercial banks and through Regional Rural Development Banks in order to determine priority areas and also to determine deployment of credit and also to set targets for future reference. Therefore, in this case the RRDB should give a lead. I know the share of credit to agriculture which includes tea, rubber, coconut and paddy. This was mentioned by the earlier speaker as well. Now this has come down from 12 per cent to 11 per cent. The share of agriculture in GNP has also been declining, I think on account of progressive growth in other sectors. In terms of GDP it has come down from 29 per cent in 1970 to 25 per cent in 1982. I must still confess that State Banks only give credit to the agricultural sector and 90 per cent of the total credit that has been given to agriculture is from the two State Banks. In terms of total credit by State Banks 17 per cent has been to agriculture. If you take all commercial banks it is only 11 per cent.

I think in Sri Lanka the present economic outlook is satisfactory. The balance of payments outturn is very satisfactory and there is a surplus in the balance of payments. There is a high level of economic activity and the growth of GDP has also been above 5 per cent. The monetary expansion has been curtailed to a very satisfactory extent and the rate of increase in prices also has been kept very low. In other words, the economic outlook is very good.

But I must confess credit to the co-operative sector has come down. These multi-purpose co-operative sector has come down. These multi-purpose co-operative societies do not get adequate financing support from the People's Bank. In 1983, more than 70 per cent of lending to the agricultural sector has been by the People's Bank direct and less than 30 per cent by MPCSSs. Therefore, the co-operative credit delivery mechanism has failed at the moment.

Then the question would arise, should the RRDB therefore consider supporting the MPCSSs, organizations in which the People's Bank has lost confidence. We have to learn from the experience of the People's Bank in this field. As you are all aware, there are Co-operative Rural Banks and there is fear that with the establishment of Regional Rural Development Banks, these Co-operative Rural Banks may fold up, although the Hon. Minister has indicated that these Regional Rural Development Banks did not supplant but supplemented the existing commercial banks. But I think the CRBs are an agency for channelling credit from the People's Bank. Obviously earlier it was linked with the People's Bank and therefore a certain amount of confidence has been infused into the working of the Co-operative Rural Banks. But if by any chance an MPCSS goes into liquidation, there will be a threat to the

existence of Co-operative Rural Banks in this country. I will quote one example. I think on some occasion one of the biggest MPCSS in the Colombo region went into liquidation, but fortunately it did not have a Co-operative Rural Bank. Otherwise the situation would have been different - (*Interruption*). I said, in the Colombo region.

The RRDB should concentrate on financing self-employment projects. Even the Central Bank branches at Matara and Anuradhapura are doing this task to some extent but the commitment in terms of credit recommended through commercial banks is still very low. I think the RRDB should be more development oriented than security oriented. I know many commercial bankers, particularly managers, are very cautious and traditional. They sometimes think their promotions depend on the rate of default and therefore they have become very traditional in this country. I have had the occasion to speak to many Regional Managers of the People's Bank and District Managers of the Bank of Ceylon. They have no collective approach to development at the district level, and they are not well versed in the principles that govern the rural banking sector.

In this context, clause 30 of the Bill, which relates to security, is a little important, because there is some relaxation and Regional Rural Development Banks are able to give credit without security provided the purpose for which credit is to be given has been identified or recommended by the Monetary Board of the Central Bank. I personally expected a visible or revolutionary change of policy in the People's Bank and the Bank of Ceylon with the new set of chairmen coming from the Central Bank staff. I think this change still remains to be seen and both banks still concentrate on international trade and profits.

These RRDBs can work together with thrift and credit co-operative societies, which have a large number of members at the moment. I presume that there are about 2,400 societies, of which at least 1,000 societies remain active. So there must be some sort of reorganization of these thrift and credit co-operative societies in order that the objects of the RRDB may be achieved. I think these societies are a suitable vehicle for channelling credit into the rural sector, and they can later become even shareholders of the RRDB. The Central Bank regional offices should also have close contact with the RRDBs.

With regard to refinance facilities, I think the Central Bank should also consider offering a package of refinance on more concessional terms than to other commercial banks. This will enable the RRDB to grow in financial strength quickly and achieve its objects vigorously. I say that there must be some favourable treatment to these banks. Otherwise you will find them becoming the same as other commercial banks.

These RRDBs can initiate mobile banking with emphasis on deposit mobilization. They can go for small savings. As you all know, rural deposits generally come in small sums at infrequent intervals. Therefore these banks should get the rural people to save and then assist them with loans to help establish supplementary income-generating activities to raise the standard of living.

I know that the Central Bank branches at Matara and Anuradhapura particularly Matara, have given refinance assistance for self-employment schemes and village adoption schemes, the latter being an area approach. It has even introduced credit camps for speedy sanction in and disbursement of paddy cultivation loans under the Central Bank refinance scheme. Still there is a long way to go. Therefore refinance for the RRDB is very important. Just do not make it another bank in terms of Central Bank assistance if the rural sector is to be developed. Give refinance, and give it at a lower rate.

Refinance is generally now given for less than 180 days. I am referring to short-term refinance. I am not referring to MLCF facilities. This is limited to a maximum of six months, as in pre-shipment credit. I think the RRDB should be given more than six months because it can give production loans as well.

I think clause 22 of the Bill relates to temporary borrowings from the Central Bank for periods not exceeding six months. I venture to suggest an amendment. It can say, "not exceeding six months or any other period as determined by the Monetary Board of the Central Bank". This is very important for production loans at the rural development level. As you know, in Indonesia and South Korea loans are given not only against orders but against production plans as well. This would enable farmers and others to have production plans. In this way activity in the rural sector could be accelerated.

I think the hon. Member for Wattala (Mr. John Amaratunga) at the Parliamentary Group meeting raised a pertinent question about the interest rate, and the Hon. Minister of Finance gave a pertinent reply. He said the interest rate depends on the cost of funds. That is quite correct. I think it is better for the Central Bank to consider an interest subsidy scheme for these regional Rural Development Banks. Otherwise there must be a very attractive refinance scheme. As you know, in other countries there are attractive refinance schemes. In Pakistan refinance is made available at zero per cent. In Indonesia it is at three and six per cent. In the Philippines it is at three per cent. In Sri Lanka GPS refinance is made available at three per cent and agriculture credit refinance at one and a half per cent. Therefore some concessional rates must be given to the Regional Rural Development Banks. If you do not make

[ආචාර්ය විමල් වික්‍රමසිංහ මහතා]

some difference in your treatment of the commercial banks, I think this Regional Rural Development Bank would also become another commercial bank in the end although it does not engage in foreign trade transactions.

I would like to invite the attention of the Hon. Minister of Finance to Clause 46 of the Bill which relates to the rule-making power. I think under this Clause the Regional Rural Development Bank Board may make rules in respect of "all or any matters for which rules are required or authorized to be made under this Act." It further says, "No rule made by the Board under this Act shall have force until it has been approved by the Monetary Board". I think we must give a bit more freedom to the Regional Rural Development Banks and think of withdrawing this rule-making power that is now being given to the Monetary Board of the Central Bank.

Why I say that is because this rule-making power was enshrined in the SLECIC Bill. At that time I went before the Hon. Lalith Athulath Mudali, who was then Minister of Trade and Shipping, and requested him to withdraw this rule so that the organization could work smoothly without reference to another organization. The Hon. Lalith Athulath Mudali accepted my suggestion and deleted this rule-making power at the committee stage.

Then there is no reference to reserve requirements in the Bill, and I think you are perhaps thinking of making an amendment. I think it is very necessary that the RRDBs should not be called upon to deposit with the Central Bank in terms of reserve requirements. They must have more freedom than that in terms of financial management.

I now refer to the MLCF, the Medium and Long-Term Credit Fund. Clause 40 allows MLTF facilities to these Regional Rural Development Banks. I think the Central Bank must make a serious effort to ensure that medium and long-term refinance facilities are made available to them." I think the MLCF is not doing very well at the moment. This is only my personal opinion.

I wish to refer to Clause 29 of the Bill again "Exemption of Bank from income and profits tax". I would raise one point there. How about stamp duty? I know this is a very important matter. If the banks are called upon to affix stamps - [Interruption]. Thank you. In that case I would not wish to say anything further.

Before I conclude, I wish to say a word on a matter that was raised by the Hon. Minister in his speech. He referred to the 1934 Pochkanawala Commission or the Ceylon Banking Commission. I think since 1934 we have not had any commission which has looked into the

mechanism of finance and banking in Sri Lanka. I think there were two or three parochial reports on the working of the Bank of Ceylon and the People's Bank. since 1934 no one has up to now examined the mechanism of finance and banking in this country. I saw in the Central Bank of Ceylon Occasional Paper No. 3 of 1982 an article written by Mr. N. U. Jayawardena - "Criteria for assessing soundness of financial institutions". At page 21 of that paper, even he says :

"The absence of any overall review by a competent body since the last inquiry in 1934 and particularly since independence is evidence that at the national level there has been insufficient awareness of the evident inadequacies in the existing structure and of the urgent need for institutional and operational reform".

He continues to say :

"An in-depth inquiry into the national banking and credit system as a whole is long overdue".

Therefore I would earnestly request the Hon. Minister of Finance and Planning to consider the appointment of a new banking and finance commission which can go into all the ramifications in the finance and banking sector. That is all I have to say at the moment, and I thank you, Sir, for allowing me to make this speech. I wish the RRDBs make in impact on the direction of loans. As the Hon. Minister indicated, it should mark an economic and social revolution in this country. Thank you.

අ. ක. 245

සරත් මුත්තේවෙගම මහතා (කලාවත)
(திரு. சரத் முத்தேவெகம — கலாவாண)
(Mr. Sarath Muttetuwegama-Kalawana)

Mr. Deputy Chairman, I do not think I will take very long to speak on this Bill, but I must say that the Hon. Minister of Finance, in introducing this Bill, seemed to think that there was a non-availability of credit in the rural areas and that this was the prime reason, or rather at least one of the major reasons, why there was not the so-called development take-off in the rural regions of our country. There is some truth in this matter, but I do not think that that is the whole truth. That, I think, is the real problem we have to deal with when we are thinking in terms of the rural areas.

I myself, Mr. Deputy Chairman, represent a rural electorate, and I certainly think that there are many factors which inhibit the development of that area. It may be that the lack of easily available credit on attractive terms is one of the factors. But it is in my view not even the major factor. There are large number of other factors. When you take the situation in Sri Lanka, with a large rural area relatively under-developed, relatively, even in the context of Sri Lanka, under-developed, infra-structurally very badly served, motivation of people not very clear, what can you expect? I mean, if you just go and open banks all over the countryside, give even easily available credit,

what do you think is going to happen? Do you think that that will create a sort of big boom, a take-off in the rural areas? I am myself very sceptical about it. If I may say so, this is purely – from the Hon. Minister's point of view I do not mean it in any derogatory sense – a very capitalist concept to think that you can give credit, give money to people and that they will then become self-employed and that once they become self-employed they will generate a situation where the economic cycle carries on from there and creates a situation where there is some prosperity developing. Now, is that the actual position is Sri Lanka? Look at the job motivation of the rural youth. I challenge anybody to take a census of the rural youth and see, ask them if they are given money whether they would start an independent business or would they would go looking for other kinds of employment. Sir, we have a very serious colonial hangover in the question of job seeking. I think the Hon. Minister of Finance and Planning must be personally aware of the number of people who must have come to him, particularly because he is the Minister of Finance and because he is in control of certain institutions. He would know how many people must have come to him and asked him to put them in as bank clerks in the rural areas. Anyway, if he asked them, "Well, if I give you about Rs. 10,000 on easy payment terms, with no interest or on very small interest, would you not start a business?", I am sure 99 times out of 100 the answer would have been negative. That is the job motivation of our people. Now, all this has got to change. But, if you keep on operating in this context you can never change it. It has to be a total plan. You cannot say, "Well, let us take this chip in the micro-chip and put it into this chip here – rural credit. Now, that should do something to something else somewhere, to some other chip somewhere," but it will not work like that unless there is a total plan which includes education, the provision of infrastructure and a certain degree of motivational guidance. All these things are necessary to create a situation where you can get genuine development of the rural areas. Every government has come with pious intentions about rural development. From the time of Mr. D. S. Senanayake onwards every single government has had a Minister for rural development; there has been a separate Ministry. What have they done? Some Ministries give live-stock farms and some others give heads of cattle whilst others give some other small item. By all this, I mean, the effect on the rural areas has been minimal. So that rural development is not something which you can say is in one particular slot and that you can do something within that slot and develop the rural areas. That is why I say – I think the Hon. Minister will agree with me – this is only a very small injection as it were which might make some difference if it is worked properly, but I have very grave doubts about that. First of all, can you get capital to the rural areas and to the rural people who

are starting from a very low base financially through banks, even through banks like this, banks which are to some extent shorn off the bankers' inhibitions? Sir, there is a story which has been circulating somewhere in Europe which goes like this. It says, if you see a banker jumping off the 40th floor of a sky-scraper in order to commit suicide and if you are on the 39th floor at the time, the advice was to follow him, because there is money to be made on the way down! That is the banker's attitude. Bankers are in business to make money. That is banking. You cannot give this kind of capital through banks.

Now, look at the the whole concept of the People's Bank. Hon. Members have spoken before me about the People's Bank and how it has failed in its original objective. I say that the People's Bank is on very dangerous ground at the moment although the Hon. Minister said during the course of the Budget Debate that they are well off and that both banks have made profits. I will come to that in a little while. But, look at the People's Bank! What were the original objectives and what is its present position? In fact, certain people call it, not the People's Bank but 'Some People's Bank', because it is not really a bank that has helped the people. It has now become a classic bank. You can go and transact business in the People's Bank just as you can in the Bank of Ceylon or for that matter in the the Chartered Bank, Saudi Bank, or Indo Suez or wherever. It is a bank. The Hon. Minister very rightly said that there have been from time to time politically inspired loans, in both banks. I think – Politically inspired loans and politically inspired sort of non-recovery also. – (Interruption) – No; no. Sometimes loans are given because of political inspiration. When they are not paid, the non-recovery is also because of political inspiration.

ආර්. ඩේ. ජී. ජී. ඩේ මෙල්
(திரு. ஆர். ஜி. ஜி. த் மெல்)
(Mr. R. J. G. de Mel)

There is political perspiration!

සරත් මුත්තේවිටෙගම මහතා
(திரு. சரத் முத்தேவிடுவெகம்)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

So, both these things happen. Now, the People's Bank has become a miserable failure in that matter. And today what is the position in the banking world? In the banking world, in spite of the fact that the Hon. Minister said that they have done marvellously well, they are making terrible profits, today, while we are talking now, the bank employees union, the Ceylon Bank Employees Union, has asked for a 40 per cent pay rise. The commercial banks have agreed to give it. That is the non-State commercial banks. The four State commercial banks are refusing to give it. Why are they refusing to give it? It is mainly because the People's

know that I cannot help in any way to get jobs, they come and ask me, "do you know what has happened to this bank clerks examination". (*Interruption*) That is the thing, you get the list. You get a list of 20, the Government MPs. not I (*Interruption*). Then you will get it soon. (*Interruption*). What is going to happen. I ask this from the Hon. Minister, because of the danger that this will degenerate into an organization for jobs for the boys. Can you give us a guarantee that the people who sat for that examination for bank clerks - about two hundred thousand or three hundred thousand sat for the examination, two hundred thousand or three hundred thousand young GCE qualified -

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)

Do you want all of them to be taken ?

සරත් මුත්තේවිට්ටෙගම මහතා
(திரு. சரத் முத்தேவிட்டுவகம்)
(Mr. Sarath Muttetuwegama)

I am not such an idiot, I do not want all of them to be taken. I want the people who have done well in the examination to be taken in. Not the people whom the MPs are going to recommend. (*Interruption*) Why not ? We know what happened when the Hon. Minister of Education gave teachers jobs on those examinations, there was a big rumpus in the Government Group. Now, I think he has been pressurising to giving something like two to three thousand more appointments on the recommendations of the MPs this year. (*Interruption*) Do not make pious statements saying it is wrong because you are demanding. I am not saying personally. Some MPs are demanding that this should not be given like that on examinations. Some thing is happening to bank clerks examinations. The hopes of all these people have been dashed to the ground and I can tell you one thing. You can never have rural development. You can give as much loans as you like. You can never have rural development with the existing terrible sense of frustration that pervades all the rural areas in this country.

අ. හ. 3.0

කේ. ඩී. එම්. ඩී. බණ්ඩාර මහතා (අනුරාධපුරය දිසා ඇමතිතුමා)
(திரு. கே. டி. எம். டி. பண்டார — அனுராதபுர மாவட்ட அமைச்சர்)
(Mr. K. D. M. C. Bandara - District Minister, Anuradhapura)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ පනත යටතේ වචන ස්වල්පයක් ප්‍රකාශ කරන්නට පලමුව මුදල් ඇමතිතුමාටත්, ඒ වාගේම මහාම බැංකුවේ සභාපතිතුමාටත්, එතුමාගේ නිලධාරී මහත්වරුන්ටත්, මුදල් අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරී මහත්වරුන්ටත් මේ පනත මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නට ගත් උනන්දුව හා මහත්සිය ගැන, අනුරාධපුරය වැනි ප්‍රදේශයක් නියෝජ්‍යය කරන මන්ත්‍රීවරයෙක් හැටියට, ඒ ගම්බද ප්‍රදේශවල ජීවත්වෙන ජනතාව වෙනුවෙන් විශේෂයෙන්ම අපේ සතුහිත හා සුහදකාරීව ම මේ අවස්ථාවේ දී ඒ සැමදෙනාටම පිරිනමන්නට කැමතියි. කොයි තරම් බැංකු තිබුණත්, නොයෙකුත් සහනාධාර ක්‍රම තිබුණත් ගම් මට්ටමෙන් කෘෂිකාර්මික දියුණුව හා වෙනත් කාර්මික ව්‍යාපාර දියුණුව සඳහා ආධාර ලබාගෙන ඒවා ඒ මගින් සාර්ථක කර ගන්නට ගම් මට්ටමේ, ජීවත්වෙන ජනතාවට දීර්ඝ කාලයක්

නිසේදේ නොගැනී වූ නිසයි මම එතෙම ප්‍රකාශ කළේ. ග්‍රාමීය ජනතාව ක්‍රමානුකූලව ගම් මට්ටමින් තම කෘෂිකාර්මික කටයුතු සහ සුර කාර්මික ව්‍යාපාර කටයුතු දියුණු කර ගැනීමට මහත්සිය ගන්නන් විශේෂයෙන්ම ඒ අයට අවශ්‍යවූ මුදල් ආධාර වාගේම යම් යම් කුඩා ව්‍යාපාර ක්‍රියාත්මක කරගෙන යාමට අවශ්‍ය මහජනවීම වැනි ආධාර ලබාගැනීමට හුණක් දුෂ්කරතා ඇතිවුණි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මීට ප්‍රථමයෙන් ප්‍රකාශ වූ අන්දමට මහජන බැංකුව ආරම්භ වූණේ ග්‍රාමීය ජනතාවට ආධාර උපකාර කිරීම මුල් කරගෙනයි. නමුත් මම හිතන්නේ අවසානයේදී ඒ බලාපොරොත්තුවූ පාර්ශ්ව ඒ අන්දමටම ඉටු වූණේ නැත කියලයි. එමනිසා මේ වගකුරුත් ග්‍රාමීය මට්ටමෙන් දියුණුවෙන මහත්සිය දරන නොයෙකුත් පුද්ගලයන්ටත් කුඩා ආයතනවලටත්, ග්‍රාමීය මට්ටමේ අතිකුත් සංවිධානවලටත් ඒ අවශ්‍ය ආධාර ලබාගැනීම අපහසුවී තිබෙනවා.

මධ්‍යම බැංකුව අනුරාධපුරයේ ආරම්භකලාවට පසුව, පසුගිය අවුරුදු දෙකක කාල සීමාව තුළ මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳ විශේෂ උනන්දුවකින් මධ්‍යම බැංකුව කටයුතු කර තිබෙන බව මම පොදුගම්කවම දන්නවා. විශාල වශයෙන් ආධාර උපකාර බලාපොරොත්තුවූ ග්‍රාමීය පිරිස්වලට, ඔවුන්ගේ ඉල්ලීම් ගැන යොදා බලා හොඳට කරුණු පරීක්ෂා කර බලා, ආධාර දියුණු උදව්ට ආධාර දීමට මහ බැංකුවේ නිලධාරී මහත්වරු කීර්දේශ කළත් බැංකුවලින් ඒ ආධාර ලබා ගැනීම බොහෝ විට ඉතාමත්ම දුෂ්කර වූණි : බොහෝ විට නොලැබී ගියා. එම නිසා හුණක් බලාපොරොත්තුව ඇති කර ගෙන සිටි පිරිස්වලට ඒ බලාපොරොත්තුව සුන්වී ගොස් මහ බැංකුව හුණක්දුරට මහත්සිය දරුවන්-ඒ අය පොදුගම්කව කරන්නට බලාපොරොත්තුවූ ව්‍යාපාරත් සමුච්ච කරන්නට බලාපොරොත්තුවූ ව්‍යාපාරත් ආරම්භ කරන්නට ඔවුන්ට බැරී වූණි.

මම හිතන විටියට මේ ආරම්භයේදීම ක්‍රියාත්මක කරන්න යන්නේ ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු හතරයි. ඒ හතරෙන් එකක් අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ක්‍රියාත්මක කරන්නට යන නිසා විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතු කරණයක් තිබෙනවා. අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ පිහිටුවා ඇති මහ බැංකු ශාඛාවෙන් පසුගිය කාලසීමාවේ විශාල සේවාවක් ඉටු කලා. අද අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවල මහජනතාව තුළ මහ බැංකුව ගැන හොඳ දැනීමක් තිබෙනවා. එයට හේතු වූණේ මහ බැංකුවේ නිලධාරී මහත්වරු ගම් මට්ටමට ගොස් ගම් අය මුණගැසී උදව් අවශ්‍ය අය ගැන යොදා බලා ඒ කටයුතු කරන්නට ඉදිරිපත් වූ නිසයි.

ගම් මට්ටමින් ණය දුන් විට ඔවුන් ඒ ණය ගෙවන්නේ නැත කියා හැඟීමක් සාමාන්‍යයෙන් අතින් බැංකුවල තිබුණි. ඒ නිසා ගම් මට්ටමින් ණය දීමට ඔවුන් මැලී වූණි. ඇත්ත වශයෙන්ම අතින් බැංකු මොන අවධියකදීවත් කල්පනා කළේ නැහැ. ගම් මට්ටමින් විශේෂයෙන් කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනය සඳහා ණය දීමේදී, ණය දීම මෙන්ම බැංකු සතු වගකීම් රාශියකුත් තිබෙන බව, ඒ ගැන ඔවුන් සැලකුවේ නැහැ. විශේෂයෙන්ම බැංකුවේ යුතුකමක් ගම් මට්ටම ගැන හොඳට දන්නා හොඳ අධ්‍යාපනයක් ලබා සිටින පිරිස් ඒ ප්‍රදේශවලින් යොදා ගෙන මේ ගම් මට්ටමින් දෙන ණය සම්බන්ධව බැංකුව වෙනුවෙන් කටයුතු කිරීමට යෙදවීම. ඒ අය ණය ලබා ගන්නා අය සමඟ කීවට ආශ්‍රයක් ඇති කර ගෙන, ඔවුන්ගේ ඕනෑ එපාකම් ගැන හොඳ අවබෝධයක් ඇති කර ගෙන, ඔවුන් සමඟ ජීවත් වෙමින්, ඔවුන් ලබා ගන්නා ණයෙන් සම්පූර්ණ ප්‍රයෝජනය ලබා ගත හැකි වැඩ පිළිවෙලක් ගැන ඔවුන්ට අවබෝධයක් දෙමින්, ඔවුන්ට උපකාර කරමින්, කටයුතු කළොත් ඒ ණය ආපසු ලබා ගැනීම පහසු වන බව ඔවුන් කල්පනා කළේ නැහැ. එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක වූණේම නැහැ. එම නිසා බොහෝ අවස්ථාවල ලබා ගත් ණය ආපසු ගෙවීමට හැකියාව තිබුණු අය පවා ඒවා ආපසු ගෙවන්නට ඒ තරම් උනන්දුවක් දැක්වූයේ නැහැ. බොහෝ අවස්ථාවලදී ලබාගත් ණය, ණය ලැබීත් විසින් ක්‍රමානුකූලව පාවිච්චි නොකළ නිසා ඔවුන්ට ලැබිය යුතු වූ ආදායම-කෘෂිකාර්මයෙන් හෝ වෙනත් යම් සුර කාර්මාන්තයකින් ලැබිය යුතු වූ ආදායම ලබා ගන්නටත් ඔවුන්ට අවකාශ ලැබුණේ නැහැ.

මේ කරුණු දෙකම නිසා ග්‍රාමීය මට්ටමේ ජනතාවගෙන් ඒ ණය ආපසු අය කර ගැනීම ඉතාම අපහසු කරණයක් හැටියට සැලකූ මේ බැංකු ණය පහසුකම් ලබා දීම ක්‍රමක්‍රමයෙන් අඩු කලා. නමුත් මේ අපුත් වැඩ පිළිවෙල තුළින් ඒ ඒ ප්‍රදේශවල අධ්‍යාපනය ලබා ගත් අය, මේ කටයුත්තට යෝග්‍ය වන අය, සුදුසුකම් ඇති අය ඒ ඒ ප්‍රදේශවල තරුණ තරුණියන් අතරින් තෝරා

[කේ. ඩී. එම්. ඩී. බණ්ඩාර මහතා]

ගෙන ඔවුන්ට විශේෂ පුහුණුවක් ලබා දී ඒ ප්‍රදේශවල ඒ උදව්‍ය සමඟම ජීවත් වෙමින් ණය ලබා ගන්නා උදව්‍ය සමග කිට්ටු ආශ්‍රයක් ඇති කරගෙන එම ණය ක්‍රමානුකූලව පාවිච්චි කිරීමට ඔවුන්ට උපකාර වන උපදේශකයන් හැටියට ක්‍රියා කරන වැඩ පිළිවෙලක් යොදන්නට බලාපොරොත්තු නිසා මේ ණය ආපසු අයකර ගැනීමට පහසු වන අතරම ණය ලාභීන් ආරම්භ කරන සුළු ව්‍යාපාර හෝ කෘෂිකාර්මික වැඩ පිළිවෙලවල් හෝ සාර්ථක කර ගන්නන් පුළුවන් වේයයි අප තුළ ලොකු විශ්වාසයක් තිබෙනවා. මේ පිළිවෙලට ක්‍රියා කළොත් මෙකී සම්බන්ධය දැඩි කරගෙන කටයුතු කළොත් මේ තත්ත්වය දියුණු කර ගන්න පුළුවන් වෙනවා. මේ නිසා ණය ලබා ගන්නා ගම්බද ජනතාව තුළත් ණය ආපසු ගෙවීම පිළිබඳ වගකීමක් ඇති වන බව ස්ථිර වශයෙන්ම කියන්න පුළුවනි.

තවත් බැංකුවක් මගින් ණය දීමෙන් පමණක් ග්‍රාමීය සංවර්ධනයක් ඇති කරන්න පුළුවන් වන්නේ නැහැයි කලවානේ මන්ත්‍රීතුමා (සරත් මුත්තේට්ටුවගම මහතා) ප්‍රකාශ කළා. එය කලවානේ මන්ත්‍රීතුමා සාමාන්‍යයෙන් හැම අවස්ථාවකදීම කරන ප්‍රකාශයක්. මහජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් වන මොන පනතක් අපි ඉදිරිපත් කළත් "මිකෙන් සුබසිද්ධියක් ඇති වන බවක් මට තමි ජේතනේ නැහැ" යි කීම කලවානේ මන්ත්‍රීතුමාගේ සාමාන්‍ය සිරිතක්. එතුමා හැමවිටම ඒවාගේ දැක පහල කරගෙන කතා කර තිබෙන බව එතුමාගේ කතා දෙස බැලූවොත් පැහැදිලි වෙනවා. මම හිතන හැටියට එතුමා එසේ කතා කරන්නේ අප ඉදිරිපත් කරන වැඩ පිළිවෙලවලට එකඟත්වය ප්‍රකාශ කිරීමට එතුමාට නිදහසක් නැති නිසායි. පෙරේද ජාතික ආරක්ෂක අරමුදල පිළිබඳ පනත සම්මත කළ අවස්ථාවේදී අපට ඒ බව බොහෝම හොඳින් පෙනී ගියා. අපගේ ජාතියට විශාල ආපදාවක් ඇති වී තිබෙන අවස්ථාවේදී ඒ සම්බන්ධව ගන්නා පියවරක් වශයෙන් ජාතික ආරක්ෂක අරමුදලක් ඇති කිරීමේ පනත මේ සඟවේ සම්මත කරන විට කලවානේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා හැර මේ සඟවේ අනෙක් සියලුම මන්ත්‍රීවරුන් ඊට එකඟ වීමෙන් එය සම්මත වුණා. තමුත් ඒ අවස්ථාවේදී අතිකුත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සමඟ එකතු වීමට එතුමාට අවකාශයක් තිබුණේ නැහැ. එතුමා ක්‍රියා කරන්නේ තමන්ගේ තනි කැමැත්ත උඩ ස්ථාවරව ගන්න තීරණයක් උඩ නොව පිටින් එන තීරණයක් උඩයි. ඒ නිසා මේ පනත ගැනත් කලවානේ මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළ අදහස් එතරම් අපගේ සැලකිල්ලට භාජන වන්නේ නැහැ.

"ඩී. එස්. සේනානායක මැතිතුමාගේ කාලයේ සිටම ග්‍රාම සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයක් ක්‍රියාත්මක වී තිබෙන නමුත් ගම් මට්ටමේ ඇති වී තිබෙන දියුණුව මොක්කද" කියා එතුමා ඇහුවා. මේ වගේ ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මම පුදුම වෙනවා. ඇත්තවශයෙන්ම එද ඩී. එස්. සේනානායක අගමැතිතුමාගේ කාලයේදී ගම් මට්ටමේ තිබුණ තත්ත්වයත්, අද ගම් මට්ටමේ තිබෙන තත්ත්වයත් දිගා බලන විට අද ගම් මට්ටමේ විශාල දියුණුවක් ඇති වී තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. අපි දැන් උත්සාහ කරන්නේ ඒ දියුණුව තවත් දුරට ගෙන යන්නයි. ගම් මට්ටමින් ඒ දියුණුව තව තවත් ඉදිරියට ගෙන යෑමේදී ඇතිවෙන යම් යම් අඩුපාඩුකම් පිරිමසාලීමට තමයි. මේ විධියේ ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු ඇති කරන්නට අදහස් කළේ.

මේ බැංකු මගින් ලොකු ව්‍යාපාරවලට ණය දෙන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. ලොකු ආයතන ආරම්භ කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. ඒ වගේ දේවලට ණය දීම මේ බැංකුවලට තහනම්. මේ බැංකුවලින් කෙරෙන්නේ සුළු මට්ටමේ කුඩා මට්ටමේ කර්මාන්තවලට, කෘෂිකර්මාන්තවලට ණය ලබා දීමයි; ග්‍රාමීය සංවර්ධන කටයුතුවලට ණය ලබාදීමයි; විශේෂයෙන්ම ස්වයං රැකියාවලට ආධාර ලබා දීමයි. මොකද? නොයෙක් මාදිලියේ ව්‍යාපාර කරගෙන යාමට දක්ෂකම් ඇති පුද්ගලයන් අපේ ගම් ප්‍රදේශවල සිටිනවා. ස්ව ශක්තියෙන් යම් යම් ව්‍යාපාර කරන්නට පුළුවන් අය ඉන්නවා. ඔවුන්ට මුදල් ආධාර අවශ්‍යයි. ඒ වගේම අවශ්‍ය උපදෙස් ලබා ගැනීමට ක්‍රමයක් අවශ්‍යයි. මේ අවශ්‍යතාවයන් සපුරා දුන්නොත් ස්ව ශක්තියෙන් නැගී සිටින්න පුළුවන් අය නොනෙකුත් සිටිනවා. ඒ අය එවැනි සුළු සුළු කර්මාන්ත ව්‍යාපාර පටන් ගන්නොත් අඩු වශයෙන් ඔවුන් යටතේ තවත් දෙනුත් දෙනෙකුට හෝ රැකියා කරන්නට අවස්ථාවක් සැලසෙනවා. ඒ විධියට කටයුතු සිදු වුණොත්, විශාල වශයෙන් එවැනි කුඩා ව්‍යාපාර රාශියක් ඇති වුණොත් ගම්බද ප්‍රදේශවල ක්‍රම ක්‍රමයෙන් විශාල දියුණුවක් ඇති වෙන්න පුළුවනි.

මේ ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු මගින් බලාපොරොත්තු වෙන්නේ විශේෂයෙන්ම අන්ත ඒ වගේ උදව්‍යට අත හිත දෙන්නටයි. මූලික වශයෙන් ගන්න යන පියවරවල් දෙස බලන විට මේ බැංකු කෙරෙහි අපට විශාල විශ්වාසයක් තබන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ වගේම මේ වැඩපිළිවෙල හුඟක් දුරට සාර්ථක කර ගන්නට පුළුවන් වේ යයි අපට විශ්වාස කරන්න පුළුවන්. සමහර විට අපි බලාපොරොත්තු වන ප්‍රතිඵල සියයට සියයක්ම නොලැබෙන්න පුළුවන්. තමුත් මේ වැඩපිළිවෙල හුඟක් දුරට සාර්ථක වේවී යයි අපට සිතන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ සඳහා අවශ්‍ය වන්නේ මා මුලින් කීවවා වාගේ ගම් මට්ටමින් ක්‍රියා කරන්න පුළුවන් නිලධාරීන් පිරිසකුයි. ගමේ ජීවත් වෙමින් ක්‍රියා කරන්න පුළුවන් නිලධාරීන් පිරිසකුයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කීවවා වාගේ සරමක් ඇදගෙන ගමේ ඉඳගෙනම රාජකාරී කරන්න පුළුවන් විධියේ නිලධාරී පිරිසක් සිටියොත් මේ කටයුතු සාර්ථක කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. එය සත්‍ය කරණයක්. කලීපම් ඇදගෙන අර අතික් බැංකුවල කටයුතු කරනවා වාගේ මේ බැංකුවලත් කටයුතු කරන්න ගියොත් හුඟක් දුරට අපි බලාපොරොත්තු වන පිළිවෙලට මේ වැඩ සාර්ථක වේවිය කියා මම හිතන්නේ නැහැ. මම අතික් බැංකු විවේචනයට ලක් කරනවා නොවෙයි. තමුත් අද ඒ බැංකුවල ආකල්පය වී තිබෙන්නේ සම්පූර්ණයෙන්ම මුදල් ඉපයීමයි.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(அங்கத்தவர் ஒருவர்)
(A Member)
කලීපම අදින්න බැරිද ?

කේ. ඩී. එම්. ඩී. බණ්ඩාර මහතා
(திரு. கே. டி. எம். டி. பண்டார)
(Mr. K. D. M. C. Bandara)

මම කලීපමට විරුද්ධව කථා කරනවා නොවෙයි. මම කථා කළේ ආකල්පය ගැනයි. කලීපම අදින අය අතරේත් හොඳ ආකල්ප තිබෙන අය ඉන්නවා. මම කලීපමත් රෙද්දත් දෙකම අදිනවා. තමුත් ගම දියුණු කිරීම පිළිබඳ ආකල්පය ඇති වෙන්නේ ගමේ ජීවත් වෙමින් මේ කටයුතු කරන විටයි. ගමේ ජීවත් වෙමින් මේ කටයුතු කරන නිලධාරී පිරිසක් සිටියොත් තමයි මේ කරන වැඩපිළිවෙල සාර්ථක වෙන්නේ. ගමේ ජීවත් වෙමින් මේ කටයුතුවල යෙදෙන නිලධාරීන්ටයි. ගමේ සිටින අය සමග ආශ්‍රය කරමින් ඔහු සමග ජීවත් වෙමින්, ඔහු ගැන හොඳට තේරුම් ගනිමින්, ඔහුගේ අඩුපාඩුකම් ගැන සොයා බලා ඒ අඩුපාඩු නැති කර ගැනීමට ආධාර උපකාර කළොත් තමයි, ඔවුන් නැගීමටත් පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ. ගමේ දියුණුව ඇති කරන්නට පුළුවන් වන්නේ, ගමේ මිනිසා දියුණු කරන්නට පුළුවන් වන්නේ ගමේ ජීවත් වෙමින් ඒ කටයුතු කරන්නට පුළුවන් අයට පමණයි. නැත්නම් ඒ පුද්ගලයා දියුණු කරන්න අමාරුයි. ඔහුගේ දිවි මහ සඳහා අතිකුත් ආධාර උපකාරත් ඔහු සමග ජීවත් කරවීම අවශ්‍යයි. ඒ තත්ත්වය ඇති වුණොත් අපට ණය මුදල් ආපසු ලබාගැනීම ඒ තරම් අමාරු වෙන්නේ නැහැ. මොකද, අර ආශ්‍රයෙන් ඔහුගේ ව්‍යාපාරය දියුණු වෙනවා. ව්‍යාපාරය දියුණු වන විට ඔහු ලබාගත් ණය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් ගෙවන්න ඔහුට පුළුවන්කමක් ඇති වෙනවා. ඒ අනුව ඔහු ආර්ථික වශයෙන් යම්කිසි තත්ත්වයක් ලබාගන්නට පස්සේ මම හිතන්නේ ඒ ගමේ ජීවත් වන අතික් අයටත් ඔහු ආදරයක් වෙනවා, ඔහු තම ව්‍යාපාරය තුළින් දියුණු වුණු පුද්ගලයෙක්ය. කියා. ඒ ආදරය තුළින් තව තවත් උදව්‍ය බෙදෙන්නට වන අතර ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු මට්ටමෙන් දියුණුව ලබා ගන්නට ඔවුන්ට අවකාශ ලැබෙනවා.

මෙහි මූලාරම්භයේදී කරන වැඩ කොටස ඒ සෑම දෙනාටම ගම් මට්ටමෙන් සාර්ථකව කරගන්නට අවකාශ ලැබුණොත් එතැනින් එතොට මෙහි දියුණුව ශීඝ්‍රයෙන් ඇති කරගන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ නිසා මහා බැංකුවේ අධිපතිතුමා ඇතුළු සියලුම නිලධාරී මහත්වරුන්ගෙන් මම ඉල්ලීමක් කරනවා මේ බැංකුව ආරම්භයේදීම අන්ත ඒ තත්ත්වය ඇති කරගෙන, ඒ විධියට කටයුතු කරන්න ගැනී අය බොහෝම ප්‍රවේසමෙන් තෝරාගෙන ඔවුන්ට මේ අදහස් හොඳින් කවා මූලාරම්භය සාර්ථක කරගන්නය කියා.

මේ තත්ත්වය සඳහා අපි දීකී කාලයක් බලාගෙන සිටියා. ගමේ ජීවත් වන මිනිසාට ආර්ථික වශයෙන් නැත ලබා දී ඔවුන්ට තව තවත් දියුණු වන්නට අවස්ථාව සලසා දීමටත් අපට විශේෂයෙන්ම මේ වාගේ ආයතනයක් අවශ්‍ය වී

තිබුණි. දැන් ඒ ආයතනය ලැබී තිබෙන නිසා ඒ ගම්බද දුප්පත් ගොවි ජනතාවට අත්තන් ඒ දියුණුව ලබාගැනීම පිණිස මේ ආයතනයේ මූල්‍යමතය ක්‍රමානුකූල කරන්නට කියා මම විශේෂයෙන් ඉල්ලනවා.

මේ අවස්ථාවේදී මම විශේෂයෙන්ම ශ්‍රී ලංකා මහා බැංකුවේ අනුරාධපුර ශාඛාවේ සේවය කරන නිලධාරී මහත්වරුන්ට මගේ ප්‍රශංසාව හා කෘතඥතාව පිරිනමන්න කැමතියි. ඒ මොකද? පසුගිය අවුරුදු දෙක ඇතුළත ඒ පිරිස ඉතාමත් විශිෂ්ට සේවාවක් ඒ ප්‍රදේශයේ කර තිබෙනවා. අත්තන් ඒ ආදර්ශය මේ අලුත් කාණ්ඩ මණ්ඩලයන් ලබාගෙන ඒ පාරේම ගමන් කිරීමට කටයුතු කරනවා ඇතැයි මම උදක්ම බලාපොරොත්තු වෙනවා. අවසාන වශයෙන් මේ ග්‍රාමීය බැංකු ක්‍රමය තුළින් ගම් මට්ටමේ ජීවත් වන ගම්බද ජනතාවට ආර්ථික දියුණුවක් ලබා ගැනීමට අවකාශ ලැබෙවැයි ප්‍රාර්ථනා කරමින්, මගේ විවිධ ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள்)
(The Deputy Chairman of Committees)

The District Minister for Matara can speak next.
Mr. Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා [නෝමන් වේද්‍යරත්න මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, குழுப் பிரதித் தலைவர் அக்ஷிராசனத்தினின்று அகலவே, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் [நி. நோமன் வைத்யரத்ன] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair and MR. DEPUTY SPEAKER [MR. NORMAN WAIDYARATNA] took the Chair.

අ. හ. 3.20

කේ. අබේවික්‍රම මහතා (මාතර දිසා ඇමතිතුමා)
(நி. கே. அபேவிக்ரம—மாத்தறை மாவட்ட அமைச்சர்)
(Mr. K. Abeywickrama - District Minister, Matara)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා, මම මේ අවස්ථාවේදී ඉතාමත් සන්තෝෂයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාටත්, එතුමාගේ නිලධාරී මණ්ඩලයටත් මගේ විශේෂ සතුකිය පුද කරනවා. මේ වාගේ ඉතාමත් වැදගත් පනතක් මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කිරීම ගැන. අද උදෙසා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ පනත ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී ඉතාමත් පැහැදිලි කරුණු රාශියක් ඉදිරිපත් කරන්න යෙදුණි. මේ රටේ ග්‍රාමීය ණය ලබා දීමට ගන්නා ලද විශේෂ ප්‍රයත්නය ගැන. 1934 සිට මේ වෙනුවෙන් පත් වූණු නොයෙක් කොමිෂන් සභා ගැනත් ඒ වාගේම ඒ පරමාර්ථ ඉටු කර ගැනීමට ගන්නා ලද විශේෂ නිර්දේශ ගැනත් එතුමා විසින් සඳහන් කරන්න යෙදුණි.

ඒ වාගේම මේ රටේ තිබෙන විශේෂ වාණිජ බැංකු ගැනත්, රජයෙන්-එතුමාගේ අමාත්‍යාංශයෙන්-ණය දීම සඳහා බිහි කරන ලද විශේෂ සංස්ථා ගැනත් එතුමා විසින් පැහැදිලි කරන්න යෙදුණි. ඒ වාගේම එතුමා විසින් ප්‍රකාශ කරන්න යෙදුණි, එවැනි ආයතන කොඩි තරම් බිහි කළත් එතුමාගේ හා රජයේත් බලාපොරොත්තුව පරිදි විශේෂයෙන්ම ග්‍රාමීය ණය දීමේ අවශ්‍යතාව පූර්ණ වශයෙන් සපුරාලීමට නොහැකි වූණු බව. එතුමා ඒ තත්ත්වය මැනවින් අප ඉදිරියේ තැබූ බව සඳහන් කරන්න මිතු.

අපි දන්නවා, මේ රටේ මහජන බැංකුව, ලංකා බැංකුව හා අනෙකුත් වාණිජ බැංකුන් මධ්‍යම පන්තියේ උදවියගේ ණය අවශ්‍යතාවන් පමණක් නොව ඒට ඉහළ පන්තියේ අයගේ විශාල ණය අවශ්‍යතාවක් සපුරාලීම සඳහා පහසුකම් සලසා දෙන්න කටයුතු කර තිබෙන බව. මධ්‍යම හා ඉහළ පන්තියේ ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවන් පිරිමසාලීම සඳහා, රටේ සංවර්ධනය සඳහා අවශ්‍ය නොයෙක් විධියේ ණය සහනයකි ක්‍රමයට ලබා දීම සඳහා උසස් බැංකුව වැනි තවත් නොයෙකුත් විධියේ සංස්ථා තැනීම සංවිධාන ඇති කර තිබෙන බවත් අපි දන්නවා. ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ ගැන අවබෝධයක් තිබෙන කෙනෙකු හැටියට, ග්‍රාමීය සංවිධාන සමඟ දීර්ඝ කාලයක් මුළුල්ලේ වැඩ කර තිබෙන කෙනෙකු හැටියට මම එකක් කියන්න මිතු. කලින් සඳහන් කළ පරිදි විවිධ කොටස්වලට ණය පහසුකම් සලසා දීම සඳහා කොතෙක් කටයුතු කෙරී තිබුණත්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කීවා වාගේ මේ රටේ සියයට 80 කට වඩා ප්‍රමාණයක් වන ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල ජීවත් වන ජනතාවගේ ආර්ථික තත්ත්වය

ග්‍රාමීය ණය ක්‍රම තුළින් දියුණු කරන්න පුළුවන් බව අමතක කර කටයුතු කළොත් රටේ නියම සංවර්ධනයක් ඇති නොවන බව අප පිළිගන්න මිතු. ඒ ගැන අවධානය යොමු කොට ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගැනීම තුළින් ඇති කරන්න යන ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු නිසා මේ රටේ අස්සක් මුල්ලක් තැර ජීවත් වන සියයට 80 ක් පමණ වන ඒ ගැමි ජනතාවගේ ආර්ථික දියුණු කර ගන්න අවස්ථාව උද වෙනවාට කිසිම සැකයක් තැනී බව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. ඒ නිසා මේ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කිරීම ගැන අපි සතුටු වෙනවා.

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව මේ සම්බන්ධයෙන් විශේෂ පර්යේෂණ රාශියක් කර තිබෙනවා. මේ රජය බලයට පත් වීමෙන් පසුව වර්තමාන ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ උපදෙස් පරිදි, ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව ප්‍රාදේශීය මට්ටමින් එහි ශාඛා ඇති කරන්න පියවර ගත්තා. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ ඒ ප්‍රථම ශාඛාව මාතර දිස්ත්‍රික්කයට ලබා ගන්න පුළුවන්වීම නිසා අපි වරප්‍රසාද ලත් පිරිසක් බවට පත්වුණි. ඉන් පසුව අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු ශාඛාවක් ඇති කළා. මම හිතනවා, වෙනත් දිස්ත්‍රික්කවලත් එවැනි ශාඛා පිහිටුවන්න අදහස් කර තිබෙනවාය කියා.

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව විසින් කරන ලද විශේෂ පර්යේෂණ තුළින් ලැබුණු අත්දැකීම් අනුව එහි අධිපති ඇතුළු සෑම නිලධාරියෙක්ම අද පිළිගෙන තිබෙනවා. මීට වඩා පුළුල් අත්දැකීම ග්‍රාමීය වශයෙන් ණය පහසුකම් ලබාදීම අත්‍යවශ්‍යය කියා. එය මේ රටේ ආර්ථිකය විශාල වශයෙන් වෙනස් කරන්න පුළුවන් ඉතාමත් කාලෝචිත, රැකවත්, සහ ධන බව මම සඳහන් කරන්න මිතු.

අද රජය රට පුරාම වාගේ විශාල සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රම රාශියක් ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනවා. මහවැලි යෝජනා ක්‍රමය, නිල්වලා යෝජනා ක්‍රමය හා හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ ලුණුගමුවේගොඩ යෝජනා ක්‍රමය ප්‍රමුඛ යෝජනා ක්‍රම රාශියක්. මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ පොල්-අතු ගඟ යෝජනා ක්‍රමයක් මෙහිලා උදහරණ වශයෙන් පෙන්වා දෙන්න පුළුවනි. ඒ ආකාරයට රට පුරාම-විශේෂයෙන් ගම්බද ප්‍රදේශවල-වාර්මාර්ග යෝජනා ක්‍රම රාශියක් වැඩ කටයුතු අංග සම්පූර්ණ කරගෙන යනවා. නමුත් කෘෂි කර්මාන්තය, ධීවර කර්මාන්තය, ශාඛ කර්මාන්ත හා නොයෙකුත් කුඩා කර්මාන්ත වැනි කර්මාන්තවල යෙදී සිටින අයට ඒ ස්වයං රැකියා සඳහා ආධාර ලැබෙන සේ ණය අවශ්‍ය හැම දෙනාටම ඒ පහසුකම් ලබා දෙන්න බැරි නම් වාර්මාර්ග ගෝ වේවා, වෙනත් අංශවල ගෝ වේවා කොඩි තරම් යෝජනා ක්‍රම අංග සම්පූර්ණ කළත් ඒවායින් බලාපොරොත්තු වන සාර්ථකත්වය ලබන්න බැරි වන බවයි. මගේ විශ්වාසය, එම නිසා ග්‍රාමීය ජනතාවට අවශ්‍ය ණය පහසුකම් ලබා දෙන්නට තිබෙන හොඳම ක්‍රමය මේ ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු බවයි. මගේ අදහස, මා එය සනාථ කිරීම සඳහා විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න කැමතියි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අනුග්‍රහය ඇතිව මාතර ඉන්ඩියන් ඔවර්සීස් බැංකුවේ ශාඛාවක් ආරම්භ කිරීමට අවකාශය ලබා දීම පිළිබඳ සිද්ධිය, අද උදෙසා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ දෙනෙයෙන් පෙන්වාදුන් පරිදිත් ඒ වාගේම අපි දන්නා පරිදිත් ග්‍රාමීය අංශයේ ණය පහසුකම් පිළිබඳව ඉන්ඩියන් බැංකුවලට විශේෂ විශේෂඥ දැනුමක් තිබෙනවා. අපට එය පැහැදිලි වී තිබෙනවා. අද ඉන්ඩියන් ඔවර්සීස් බැංකුව මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ ක්‍රියාත්මකවන ආකාරය සලකා බැලූ විට, මේ රටේ සාමාන්‍ය ගොවි ජනතාවට, කුඩා කර්මාන්ත ආරම්භ කරන අයට කුඩා වෙළඳුන්ට සහ ධීවර කර්මාන්ත කරුවන්ට ණය පහසුකම් පමණක් නොව ඒ සෑම දෙනා බලාපොරොත්තුවන විශේෂඥ දැනුමක් මේ බැංකු මාර්ගයෙන් ලබා දෙන බව මා සන්තෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරන්න මිතු. එම නිසා ඒ අය එක පැත්තකින් අවශ්‍ය ග්‍රමීය ණය දෙන අතර අනික් පැත්තෙන් ඒ අයට අවශ්‍ය විශේෂඥ දැනුමක් ලබා දීමට කටයුතු කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම මේ රටට ලංකා බැංකුව මගින් ලොකු සේවයක් සිදු කර තිබෙන බව මා පිළිගන්නවා. නොයෙක් විශේෂඥ වැඩ රාශියක් ලංකා බැංකුව මගින් ක්‍රියාත්මක කර තිබෙනවා. ගව පට්ටි පාලනය ගැන, සත්ව පාලනය ගැන සැගෙන ණය පහසුකම් ලංකා බැංකුව මගින් ක්‍රියාත්මක කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම මහජන බැංකුවෙන් මේ රටේ ගොවි ණය සහ වෙනත් ග්‍රාමීය ණය පහසුකම් විශාල වශයෙන් ලබා දී තිබෙනවා. නමුත් මේ සුළු කාලය තුළ ඉන්ඩියන් ඔවර්සීස් බැංකුවේ ක්‍රියාකාරීත්වය ගැන සලකා බලන විට ග්‍රාමීය අංශයේ ණය ගැන ඒ අයට විශාල දැනුමක් හා පළපුරුද්දක් තිබෙනවාය කියන එක අපි විශේෂයෙන්ම සඳහන් කරන්න මිතු. එය ඉන්ඩියන් ඔවර්සීස් බැංකුවට පමණක් සීමාවූ දෙයක් හැටියට මා සලකන්නේ නැහැ. ඒ දැනුම, ඒ පළපුරුද්ද ලංකාවේ සියලුම බැංකුවලට ලබාගන්න පුළුවන්. විශේෂයෙන්ම ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකුවලට ලබා ගන්නට පුළුවන්ය කියන එක මා සඳහන් කරන්න මිතු.

[කේ. අබේවික්‍රම මහතා]

අද ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ලංකාවේ දිස්ත්‍රික්ක හතරක් ආරම්භක දිස්ත්‍රික්ක හැටියට සලකා මේ කටයුත්ත ආරම්භ කිරීම මේ රටේ ආර්ථික සංවර්ධනයට විශේෂයෙන්ම ඉවහල් වන දෙයක්ය කියන එක අපි සඳහන් කරන්න ඕනෑ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙත විධියට මේ කාරුණි ගැන සලකා බලා තිබෙනවාද යන්න ගැන මට හොඳින් අවබෝධ වෙන්නවා. එතුමා දීර්ඝ කාලයක් මේ රටේ මුදල් ඇමතිතුමා හැටියට ක්‍රියා කර විශේෂයෙන්ම මේ රටේ සංවර්ධනයට විශාල ලෙස අත හිත දී අද මේ රට සමීකීඩි යුගයකට පත් කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවලට අපි බලාපොරොත්තු වූ සියලුම ණය පහසුකම් ලබා දී තිබෙනවා. එම නිසා සුළු ණය ප්‍රමාණයකින් විශාල වෙනසක් කරන්න පුළුවන් යුගයක් හැටියට මේ යුගය අපි සලකන්න ඕනෑ. එම නිසා සමීකීඩි ග්‍රාමීය ගොවියෙකුට අවශ්‍ය ස්ප්‍රේ යන්ත්‍රයක් ලබා ගැනීමට රුපියල් තුන් හාර දහක් බැංකුවකින් ලබා ගන්න බැරිකමක් තිබෙනවා නම් ඒ අනුව මේ රටේ කෘෂිකර්ම ක්ෂේත්‍රය සාර්ථක වෙන්න පුළුවන්කමක් තැනෑ.

මේ රටේ ජනතාව විශේෂයෙන්ම එද සිට පුරුදුවෙලා තිබුණේ තමන්ට අවශ්‍ය නොයෙක් දේවල් - යන්ත්‍රෝපකරණ ආදිය - අනුන්ගෙන් ඉල්ලාගෙන. පාරිච්චි කරන්නයි. තමුත් මේ රටේ ක්‍රමානුකූලව කෘෂිකර්ම ක්ෂේත්‍රය හෝ වෙන සමීකීඩි කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයක් දියුණු කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නවා නම් ඒ කෘෂිකර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයට හෝ කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයේ තියුණු පුද්ගලයාට තමන්ට අදාල, තමන්ට අවශ්‍ය උපකරණ තිබෙන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා ඒ හැම කෙනෙකුටම අවශ්‍ය යන්ත්‍රෝපකරණ තමන්ගේ ගස්කි ප්‍රමාණය අනුව මිලදී ගන්නට අවශ්‍ය වෙන්නවා. මේවා එකවර මිලදී ගන්නට ඒ පුද්ගලයන්ට පුළුවන්කමක් තැනෑ. ණයක් ලබා ගන්නට ලංකා බැංකුවට හෝ මහජන බැංකුවට යන්නට ගම්බද ගොවි මහතන්ට පුළුවන්කමක් තැනෑ. එසේ යා නොහැකි විටම හේතුව කුමක්ද? මේ බැංකුවල ඊට වඩා විශාල පරමාණයේ වැඩ කටයුතු කරන නිසා ගමේ ඉන්න ගොවි මහතාගේ කුඩා කර්මාන්ත කාරුවාගේ ධීවර කාර්මිකයාගේ චුළුමනාවත් ඉෂ්ට කර ලීම සඳහා පුරුණ කාලය යොදවා අවශ්‍ය උපදෙස් දෙන්නට මේ බැංකුවලට පුළුවන් කමක් තැනී තිබියි. එම නිසා මේ කටයුතු, ගමේ ගොවි මහතාට, කුඩා කර්මාන්තකරුවාට ධීවර කර්මාන්තකරුවාට කරවා දෙන්නට සමීකීඩි ආයතනයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. එසේම ගම්වල ජීවත්වන මනුෂ්‍යයින්ගේ ආකල්ප, ඔවුන්ගේ හැකියාවන් හා පළපුරුදුකම් ගැන හොඳ අවබෝධයක් තිබෙන අය මේ කටයුතු ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා යොදවන්නට ඕනෑ. එමනිසා මේ රටේ ආර්ථික විප්ලවයක් ඇති කරන්නට ජන ජීවිතයේ සමීකීඩි විප්ලවයක් ඇති කරන්නට කවරේකු හෝ කල්පනා කරන්නවා නම් මේ ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු පිහිටුවීමට වඩා හොඳ දෙයක් ගැන කල්පනා කරන්නට බැරිය කියන එකයි, මගේ මතය. එම නිසා මේ හැම කාරුණික් ගැනම සලකා බලා දීර්ඝ කාලීන පළපුරුද්දක් තුළින් මේ රටේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය ගැන හොඳ අවබෝධයක් ග්‍රාමීය ජනතාවගේ ආර්ථික තත්ත්වය ගැන හොඳ අවබෝධයක් ඇතිව විවෘත ආර්ථිකය යටතේ මේ රටේ විශාල පරිවර්තනයක් ඇති කළ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දුන් බව සඳහන් කරන්නට ඕනෑ.

අද මාතර ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ ශාඛාවක් පිහිටුවා තිබෙනවා. විශේෂඥ දැනුමක් තිබෙන පුද්ගලයන්ගෙන් සමන්විත 'ඉන්ඩියන් ඕටර්සිස් බැංකු' වැනි ආයතන එහි පිහිටුවා තිබෙනවා. මෙවැනි ආයතනවල දීර්ඝ කාලීන පළපුරුද්ද, දැනුම හා හැකියාව තවදුරටත් ලබාගෙන අපේ මුළු දිස්ත්‍රික්කය පුරාම සිටින ග්‍රාමීය ජනතාවට අවශ්‍ය සෑම පහසුකමක්ම ලබා දෙන්නට අපට පුළුවන් වෙන්නට කිසිම සැකයක් තැනෑ.

මෙවැනි ඉතා වැදගත් පනතක් සාකච්චා කරන අවස්ථාවේදී සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මේ කාරණය තිකම් සමච්චලයට පත් කිරීම සඳහා නොයෙක් විධියේ හර්ක ඉදිරිපත් කරන්නට යාම ගැන මම කණහාදු වෙන්නවා. මේ රටේ සමීකීඩි පුද්ගලයෙක් ණයක් ගත්තොත් ඒ පුද්ගලයා බොහෝම සන්තෝෂයෙන් ඒ ණය ගෙවන්නවා. ඒ විධියට ලබාගත් ණය ගෙවන තැනැත්තාට ආපසු ණය ලබා ගැනීමටත් අමාරුවක් තැනෑ. බැංකුවක් හෝ වේවා පුද්ගලයෙක් හෝ වේවා හරියාකාර ණය ගෙවන පුද්ගලයා කෙරෙහි ලොකු විශ්වාසයක් තබාගෙන සිටින බවට කිසිම සැකයක් තැනෑ. මේ ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු ඇති කිරීමෙන්, ග්‍රාමීය ජනතාවට බැංකු සමභ කීට්ටු සමීබන්ධ කමක් ඇති කරගෙන ඒ මට්ටමෙන් ගනු දෙනු කරන්නටත් පළපුරුද්දක් ඇති වන බව මම විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ.

කලාවාන ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (සරත් මුත්තේට්ටුවේගම මහතා) ප්‍රකාශය ගැන මම පුදුම වුණි. එතුමා කියන්නට යෙදුණා, කීප දෙනෙකුට ණය පහසුකම් ලබා දෙන්නට එතුමා අත්සන් කළාය, ඒ වුණත් ඒ ණය නොගෙවූ අවස්ථාවල ලියුමක් එගොවන් එවලා ඒ මුදල් අයකර ගන්නට මහන්සි වුණු බවක් පෙනුණේ තැන කියා. ඒ කාරණය තම මට කිසියෙක් විශ්වාස කරන්නට බැහැ. බැංකුවලින් ණය ලබා ගන්න අයට ඇපකරුවන් වශයෙන් අපිත් සමී සමී අවස්ථාවල අත්සන් කර තිබෙනවා. ණය ලබා ගත් ඒවා නොගෙවූ අවස්ථාවල එම ණය මුදල් අපෙන් අය කර ගත් අවස්ථාත් තිබෙන බව සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. අපේ යුතුකම වන්නේ මේ රටේ නොගෙවන අය යෙදිරියමත් කිරීම නොවෙයි. ණය නොගෙවන අය තමන්ගේ වගකීම ඉෂ්ට නොකරන පිරිසක් හැටියට අපි පිලිගන්නට ඕනෑ. තම තමන්ගේ වගකීම් හරියාකාර ඉෂ්ට කරන්නේ තැන්නම් කිසිම රටක් හෝ ජාතියක් ගොඩනගා දියුණු කරන්නට බැහැ. එම නිසා, ආණ්ඩු පක්ෂයේ හිටියත්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ හිටියත් මේ මූලික ප්‍රතිපත්ති, වගකීම් හා අයිතියකම් කෙරෙහි දක්වන වගකීම් කාගේත් සාධාරණ වන්නට ඕනෑය කියන එකයි මගේ මතය; මගේ විශ්වාසය.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් අද ඉදිරිපත් කරන ලද ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු පනත එතුමා ප්‍රකාශ කළ අන්දමටම මේ රටේ ඉතිහාසගත වන පනතක්ය කියන එක මමත් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. ඒවාගේම මෙය රට පුරාම විශාල ආර්ථික පරිවර්තනයක්, වෙනසක්, ඒ වාගේම රටේ ජනතාවගේ ජන ජීවිතයේ උසස් මට්ටමේ වෙනසක් ඇති කරවන විශේෂ පනතක් හැටියට සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. ඒ පිළිබඳව කිසිම සැකයක් තැනෑ.

කලින් සඳහන් වුණ විධියට අද විශේෂයෙන් සමුපකාර බැංකු තිබෙනවා. ඒ වාගේම තවත් ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ නොයෙක් ආයතන තිබෙනවා. මේ මොන ආයතන තිබුණත් මුළු මහත් ජනතාව වෙනුවෙන් ණය පහසුකම් ලබා දිය හැකි, ග්‍රාමීය ජනතාවට ණය පහසුකම් ලබා දිය හැකි විශේෂ ආයතනයක් මෙතෙක් පහළ වෙලා තැනෑ. අත්ත ඒ අඩුපාඩුව මේ පනතින් සම්පුර්ණ වෙනවය කියන එක අපි සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. ඒ වාගේම මම කලින් සඳහන් කළ අන්දමට මේ රට පුරාම තිබෙන මහා වාර්මාරග ව්‍යාපාර, වෙනත් සංවර්ධන ව්‍යාපාර හැම එකක්ම ක්‍රියාත්මක වන්නේ අත්තිම පොඩි මිනිහාගේ යහපත පිණිසයි. ඒ පොඩි ජනතාව වෙනුවෙන්, පොඩි කාර්මිකයන් වෙනුවෙන්, පොඩි වෙළඳුන් වෙනුවෙන්, ගම්බද කෘෂිකර්මාන්තයට සම්බන්ධ පොඩි මිනිසුන් වෙනුවෙන් ණය පහසුකම් සලසන ආයතනයක් නොතිබුණු එක තමයි ලොකුම අඩුපාඩුව කියන එක අපි සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. අත්ත ඒ විශාල අඩුපාඩුව මේ පනතින් සම්පුර්ණ වුණය කියන එක මම මතක් කරන්නට කැමතියි. විශේෂයෙන් මේ රජයත්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් බලාපොරොත්තු වන්නේ මේ රටේ ධනේශ්වර පන්තියට විතරක් සේවයක් කරන්නට නොවෙයි. සියයට අසූවක් පමණ වන ගම්බද ජනතාවගේ තත්ත්වය තහා සිටුවා මේ රටේ ඇති-නැති පරතරය අඩු කරන්නටය කියන එකක් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. අත්ත ඒ විශාල වැදගත් කර්තව්‍යය මේ පනතින් ඉෂ්ට කරන්නට පුළුවන්ය කියන එක මගේ ජාත්‍යන්ත විශ්වාසයයි.

මේ රටේ තහරවලට ස්ථිර පදිංචිය සඳහා ගම්බදින් පැමිණෙන්නේ බොහෝම වික දෙනාය කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කීවා. එගොම නම් රට වෙනුවෙන්, රට සංවර්ධනය කිරීම සඳහා අවශ්‍ය සියළුම සහයෝගය ගම්බදව ජීවත් වන සෑම දෙනාටම ලබා දීම අපේ යුතුකමක්ව තිබෙනවා. අද මේ රටේ සෑම දෙනාටම අවශ්‍ය දැනුම හුකක් දුරට තිබෙනවා. වුවමනා කර තිබෙන්නේ සාධාරණ ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමයකුයි. එගොම තැන්නම් ඒ ණය ලබා ගැනීම සඳහා සමීකීඩි පහසුකමකුයි. අත්ත ඒක මේ වැදගත් පනතින් ඉෂ්ට වෙනවය කියන එක සඳහන් කරන අතර විශේෂයෙන්ම වේගවත්ව ඉදිරියට යන මේ රටේ ග්‍රාමීය ජනතාවගේ ජන ජීවිතය තහා සිටුවන්නට මීට වඩා වැදගත් ක්‍රමවත් වැඩ පිලිවෙලක් තැනෑයි කියන එක සඳහන් කරමින්, විශේෂයෙන් මාතර දිස්ත්‍රික්කයට මේ වරප්‍රසාද ලබා දීම ගැන මේ අවස්ථාවේදී මගේ ස්තුතිය පුද කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය සමාජන කරනවා.

අ. හා. 343
ආතන්ද්‍ර දසනායක මහතා (කොත්මලේ)
(කිලි. ஆனந்த தஸநாயக்க - கொத்தமலை)
(Mr. Ananda Dassanayake - Kottimale)

ගරු නයේජා කථානායකතුමා, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු පනත පිළිබඳව එක අතකින් අපට සැහෙන දුරට සන්තෝෂ වෙන්න පුළුවන්ය කියා මම හිතනවා.

මේ විධියේ බැංකු ඇති කිරීම මහා බැංකුවේ ශාඛාවක් ගමට ගෙන යාමක් වගේ තත්ත්වයක් හැටියටයි මට තමී පෙනෙන්නේ. ඒ මොකද කියනවා නමී " සෙක්ටර් බැංකු " එක කොළඹයි තිබෙන්නේ. ප්‍රාදේශීය වශයෙන් " සෙක්ටර් බැංකු " එකේ ශාඛා තැනූ.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(**ශ්‍රී ලං. ජ්‍ය. ජ්‍ය. ජ්. න බෙඬ**)
(Mr. R. J. G. de Mel)

අනුරාධපුරයේත්, මාතරේ ශාඛා දෙකක් තිබෙනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(**ශ්‍රී ලං. ජ්‍ය. ජ්‍ය. න බෙඬ**)
(Mr. Ananda Dassanayake)

තමුත් සාමාන්‍යයෙන් රටේ හැම තැනම පැතිරීලා තැනූ. ඒ ඉතින් මාතරට විශේෂ සැලකිල්ලක් කලා අනුරාධපුරයේ මම හිතන්නේ ශ්‍රී මහා බෝධීන් වහන්සේ වදින්නට යන්න තිබෙන තියා වෙන්න ඇති.

ආර්. ජේ. ජී. ද මැල් මහතා
(**ශ්‍රී ලං. ජ්‍ය. ජ්‍ය. ජ්. න බෙඬ**)
(Mr. R. J. G. de Mel)

තැනූ. ඒ විතරක් නොවෙයි, මාතලේටත් යනවා. තවත් නොයෙක් තැන්වලට යනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(**ශ්‍රී ලං. ජ්‍ය. ජ්‍ය. න බෙඬ**)
(Mr. Ananda Dassanayake)

මාතලේට යනවා. තමුත් තවම ගියේ තැනූ. අපි කියන්නේ මහ බැංකුවෙන් යමක් කරවා ගන්නට මොණරාගල ඉන්න පුද්ගලයකුට ඕනෑ වුණොත්, ඒ පුද්ගලයා මොණරාගල සිට කොළඹට එන්නට ඕනෑ බවයි. සමහර විට දුප්පත් කෙනෙකුට කොළඹට එන්නට අපහසුයි. කොළඹ කොරෝදයි සොයා ගන්නට බැර අයත් ඉන්නවා. කොළඹ කවදවත් ඇවිත් තැනී අයත් ඉන්නවා. අන්න ඒ නිසා, ගම්බද ප්‍රදේශවලටත් ඔබ්බ විධියට මේ බැංකු ශාඛා සකස් කරනවා ඇති කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒකට මූලික පියවර ඇමතිතුමා තබා තිබෙනවාය කියන හැඟීම ඇති වි තිබෙනවා.

මේ ග්‍රාමීය බැංකු ක්‍රමය සාර්ථක කර ගන්නට තමී ගමේ මට්ටමෙන්ම කරුණු සොයන්නට ඕනෑ. තමුත් එවැනි සෙවීමක් තවමත් කර තිබෙනවාද ? ගමේ මිනිසා ජීවත් වන්නේ කෙසේද, ඔහුට ඇති දුෂ්කරතා මොනවාද, අපහසුකම් මොනවාද, කියා අවබෝධ කර ගන්නට ඕනෑ. මා දන්නා හැටියට මේ විධියේ පරීක්ෂණ විවින් විට කර තිබෙනවා.

1928 දී ඩොනමෝර් කොමිසම පත් කළ වේලාවේදී, ඩොනමෝර් කොමිසාරිස්වරයා පැහැදිලි ලෙස පෙන්වා දී තිබෙනවා. ගම්බද ප්‍රදේශ දියුණු කිරීමට විධිමත් ලෙස ඉක්මන් පියවර ගත යුතු බව. තමුත් ඒ පියවර තිසියාකාර අර ගත්තේ නැහැ. ඉන් පසුව 1945 දී පත් කළ සොල්බර් කොමිසම, සමීක්ෂණ කටයුතුවලින් පසුව පැහැදිලි ලෙසම වාර්තා කර තිබෙනවා. නගරබද ප්‍රදේශවල සියයට 86 ක දියුණුවක් තිබෙනවා නමී, ගම්බද ප්‍රදේශවල සියයට 10 කට 12 කට වඩා දියුණුවක් දකින්නට නොලැබෙන බව. එපමණක් නොවෙයි, ගම්බද ජනතාව ආර්ථික පරිහානියකින් පීඩා විඳින පිරිසක් ලෙස ඒ විදේශීය පුද්ගලයන් විග්‍රහ කර තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳ වාර්තා තිබෙනවා.

ගරු තියෝජ්‍ය කාර්යාලයකුමනි, ගම්බද ප්‍රදේශවලින් විශේෂයෙන්ම උඩරට ප්‍රදේශය විදේශීකයන්ගෙන් වැඩි තරමක් බැට කෑ ප්‍රදේශයක් හැටියට සලකා, ඒ ප්‍රදේශයේ තත්ත්වය සමීක්ෂණයෙන් පරීක්ෂා කර බැලීම පිණිස, එද ආණ්ඩුව 1948 දී, අපේ රටට ස්වාධීනත්වය ලැබුණු හැටියේම වාගේ උඩරට ගැමී කොමිෂන් සභාව - Kandyan Peasantry Commission - පත් කර ඒ කොමිසමට පැවරුවා, කිසියම් කොන්දේසි මාලාවක්. ඒ කොන්දේසි මාලාව අනුව ගමේ පවතින දරිද්‍රතාව ගැන කරුණු සෙව්වා. මා හිතන හැටියට ඒ සොයා බැලූ කරුණු හැම ගමකටම ගැලපෙනවා. ඒ ගමේ පවතින දුෂ්කරතා, අධිපායුක්ති පැහැදිලිව පෙන්වා දී තිබෙනවා.

ගමේ මිනිසාට දියුණු වෙන්නට තරමී අවශ්‍ය ඉඩම් තැනූ. වටවත් ඉඩම් තැනූ. සමහර විට වැඩි දෙනෙක් කුඹුරු කර ගත්තේ අදායටයි. අදායට වැඩ කරන කුඹුරු සාර්ථක කරන්නට ගොවියාට වුවමනාවක් තැනූ. කුඹුරු

තැනීම, වටවත් ඉඩම් තැනීම, කර්මාන්තයක් හෝ කරගෙන යන්නට ස්ථාන තැනීම, ගමේ මිනිසා ජීවත් වෙන්නේ කොහොමද ? මෙන්න මේ මූලික අපහසුකම් ගමේ පවතිනවා. මෙන්න මේ ප්‍රශ්නවලට ප්‍රතිකර්ම රජය මගින් සොයන්නට ඕනෑ. පසුගිය රජයෙහුත් නොයෙක් අත්දේ මේ පොඩි පොඩි පැවස දැමීමා හැරෙන්නට, තැන් තැන්වල සිදුරු වැහීමට කටයුතු කලා මිස, ගමේ පවතින ආර්ථික තත්ත්වය පිළිබඳව නියම විග්‍රහයක් කර ගමේ ඇති දරිද්‍රතාව තැනී කර දමන්නට ක්‍රම සෙව්වේ තැනී බව මගේ හැඟීමයි.

එද අපේ මහරගම මන්ත්‍රීතුමාගේ (දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා) පියාණන්ද ආහාර හා සමුපකාර ඇමතිතුමා වශයෙන් කටයුතු කරද්දී, අපේ මුදල් ඇමතිතුමා අමාත්‍යාංශයේ ස්ථිර ලේකම්වරයකු හෝ අධ්‍යක්ෂවරයකු වශයෙන් කටයුතු කලා. ඒ කියන්නේ, අපේ ඇමතිතුමා ඒ අවධියේදී පරිපාලන සේවයේ - සිවිල් සේවයේ - යෙදී සිටියා. ගරු තියෝජ්‍ය කාර්යාලයකුමනි, එද පිලිප් ගුණවර්ධන ඇමතිතුමා අදහස් කලා විවිධ සේවා සමුපකාර ගමේ පිහිටුවීමෙන් මේ ප්‍රශ්නයට විසඳුමක් ලබා ගන්නට. ඇත්තෙන්ම මේ පරමාර්ථය උඩයි එද විවිධ සේවා සමුපකාර ඇති කළේ. මෙම විවිධ සේවා සමුපකාර සමීක ක්‍රමයෙන් දියුණු වේගෙන් එන විට, ණය ලබා දීම සමීක්ෂණයෙන් බැංකු පිහිටුවීම, ගමේ ඉඩම් පරිපාලනය කිරීම, ඉඩම් දියුණු කිරීම, වාරිමාර්ග සකස් කිරීම, පාසල් දියුණු කිරීම, මංගල්‍යවත් දියුණු කිරීම වාගේම ගමේ ඇති සෑම කොන්ත්‍රාත්තුවක්ම ගමේම සමුපකාර සමීකියට පැවරුණා. අපි බොහෝ සන්නේෂයෙන් සිටියා ආණ්ඩුව ඒ ක්‍රමය තවත් දියුණු කරයි කියා. ආණ්ඩු කීපයක්ම ඒවා සැහෙන දුරට පවත්වා ගෙන ගියා. අන්තීමේදී එය ඉබේමම අභාවයට යන්නට හැරියා. වෙනත් වෙනත් දේවල් ඇති කලා. ඇත්ත වශයෙන්ම ගමකට සමීක ගණනාවක් අවශ්‍ය තැනූ. ගමේ තිබෙන දරිද්‍රතාවය තැනී කරන්නට විවිධ සේවා සමුපකාර සමීක තිබුණාම ඇති. හැම දේකටම අත ගහන්නට එයට පුළුවන්. ඒ පහත අනුව එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙනවා. ග්‍රාම සංවර්ධන සමීක තිබුණා. සමුපකාර සමීක මගින් එයත් අභාවයට යැව්වා. මොනවාට මේ සමීක ඇති කරනවාද මම දන්නේ නැහැ. එකක් ඇති කරනවා ; එකක් තැනී කරනවා. ග්‍රාම සංවර්ධන සමීක ඇති කළේත් 1947 අවුරුද්දේයි. එහි පරමාර්ථය වුණේත් ගම දියුණු කිරීමයි. ගම දියුණු කරන්නට එන සමීක එහෙමම මැරෙන්නට හරිනවා. වෙනත් ඇමතිවරයෙක් පැමිණී හැටියේම එය අහෝසි කර වෙනත් ස්වරූපයක වැඩ පිළිවෙලක් යොදනවා. ගමකට විවිධ සේවා සමුපකාර සමීකියක් ග්‍රාම සංවර්ධන සමුපකාර සමීකියක් යන දෙක තිබුණා නමී වෙන කිසිම සමීකියක් අවශ්‍ය වෙන්නේ නැහැ.

විවිධ සේවා සමුපකාර සමීක මගින් ණය දීමේ ක්‍රමයක් තිබුණා. බැංකුවකින් ණයක් ගැනීමේදී අවශ්‍ය කරන "සිකර්ට්" තැන්තමී ඇපය තදබල එකක්. සමුපකාර සමීකියකින් ණයක් ගැනීමේදී එවැනි තදබල ඇපයක් හෝ ඇපය සඳහා තීරවුල් ඉඩම් උසස් කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් තිබුණේ නැහැ. යම් කෙනෙක් ණයක් ඉල්ලුවොත් ඒ ණය දීමට සමීකියේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ දෙදෙනෙක් සහතික කරනවා නමී ඒ ණය දුන්නා. ගමේ මිනිසාට රුපියල් ලක්ෂ පහක හයක ණයක් ගන්නට ඕනෑ කරන්නේ නැහැ. ගමේ මිනිසාට අවශ්‍ය කරන්නේ එද තත්ත්වය අනුව තමන්ගේ කුඹුරු වපුරා ගන්නට තැන්තමී හේනේ යමකිසි වැඩක් කර ගැනීමට හෝ කෙසෙල් විකක් හද ගැනීමට, එහෙම තැන්තමී හේ පැල විකක් දමා ගැනීමට හෝ පොල් පැල විකක් සිටුවා ගැනීමට, ඔය වගේ සුළු වැවිලිවලට රුපියල් සියයක් එකසිය පහකක් දෙසියයක් තැන්තමී තුන් සියයක් තමයි. එවැනි කටයුතු කරන්නට ඇපයක් තබා බැංකුවකින් විශාල ණයක් ගන්නා ගැමියෙක් හමු වන්නේ කලාතුරකින්. විශාල ණය ගන්නට ඒ අයට අවශ්‍ය තැනූ. ගම්බද ජනතාවගේ පාරාකිරීමේ හැටියටත් දැනීමේ හැටියටත් ඔවුන්ගේ ආකල්පයේ හැටියටත් විශාල වශයෙන් ණය අරගෙන කරන්නට පුළුවන් ශක්තියක් තවම ඔවුන්ට ලැබී නැහැ. ඒ නිසා ගොවියාට ගැලපෙන විධියට එය කරන්නට ඕනෑ.

අනුරාධපුර දිසා ඇමතිතුමා කී කාරණයට මම එකඟ වෙනවා. ගොවියාට වුවමනා කරන ණය ප්‍රමාණය සලකා ඇපයක් තබා එය ගන්නායි කීවිට මේ ප්‍රශ්නය එකවා. බැංකුවකින් ණයක් ගන්නට යන විට බැංකුවේ මූලික සිද්ධාන්ත අනුව ඔවුන් බලාපොරොත්තු වන්නේ ණය ආපසු අයකර ගැනීමයි. ණය දෙන්නේ අය කර ගන්නට තිබෙන සුදුසුකම් උඩයි. එය වැරදි යයි අපට කියන්නත් බැහැ. තමුත් ඒ විශාල වශයෙන් ණය ගන්නා විටයි. මේ විධියේ ණයක් ගන්නා විට මා කලින් කීවා වගේ ඇපයක් තබන්නට ගමේ මිනිසාට පුළුවන්කමක් නැහැ.

[ආනන්ද දසනායක මහතා]

ගමේ මිනිසාට නිරවුල් ඉඩමක් නැහැ. මජපුවක් තිබුණත් ජලානක් නැහැ. ගම්බද ඉඩමටලින් සියයට 90 කට වැඩි කොටසක අයිතිය තිබෙන්නේ ඒ විධියටයි. තමන්ගේ ගෞරවය වෙන් වෙනවා. නමුත් ඒ ගෙය ඔහුට අයිති නැහැ. සමහරවිට ඒ ගෙයයි වත්තයි අයිති වන්නේ කීපදෙනෙකුටයි. එහෙම නම් ඒ ගෙය උගස් කර ණයක් ගන්නට බැහැ. මෙන්න මේවා ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්විය යුතුයි. මෙන්න මේවා නිරාකරණය කරන්නේ කොහොමද ? මූලික සිද්ධාන්ත මේවායි. මේවා ගැමියන් තුළ තිබෙන දුර්වලතම. ගැමියන්ට කුඹුරු නැහැ. ඔවුන්ට තිබෙන්නේ අදාසට වසුරන කුඹුරුයි. ඔවුන්ට එය ඇපයට තබා ණයක් ගන්නට බැහැ. ඉඩම් කැල්ලක් නැහැ. ඉන්තා ගෙයටත් ඔහුට අයිති නැහැ. එයත් කීප දෙනෙකුට අයිති නම් එය උගසට තබන්නට බැහැ. සමහරවිට මජපුවක් නැහැ. සමහරවිට ජලානක් නැහැ. එහෙම නම් ඔවුන් ණයක් ගන්නේ කොහොමද කියන ප්‍රශ්නය. ගම්වල තිබෙන මේ දුර්වලතම නැති කරන තුරු කොපමණ පහසුකම් සැලසුවත් වැඩක් නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන්නට ඉඩම් නිරවුල් කිරීමේ පනත නමින් පනතක් තිබුණා. එය කොයි තරම් දුරට ක්‍රියාත්මක වී තිබෙනවාද ? මම හිතන හැටියට ඒ පනත ආවේ එක්දහස් නවසිය හතළිය ගණන්වලයි. බ්‍රිතාන්‍යවාදී අධිරාජ්‍ය කාලයේදී යටත් විජිත කාලයේදී එය ඇති වුණේ. නමුත් අද දක්වාමත් ගම්බද ඉඩම් සම්බන්ධයෙන් සම්පූර්ණ නිරවුල් කිරීමක් කර නැහැ. ඉඩම් තිබෙනවා. ගෙවලුන් හදගෙන තිබෙනවා. ඒවායේ මිනිස්සු පදිංචි වෙලාත් ඉන්නවා. නමුත් ඒ ඉඩම අයිති කාටද, ඒ ගේ අයිති කාටද කියා වෙන් කර පැදැහැදිලිව නිරවුල් කිරීමක් කර නැහැ.

මේ අපේ ගැමි ආර්ථිකයේ තිබෙන මූලික දුර්වලතම. මේ තත්ත්වය වෙනස් කළේ නැත්නම් මෙවැනි පනත්වලින් ප්‍රයෝජනයක් ගන්න බැහැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ පනත ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ හොඳ අදහසින්. අපි එය පිළිගන්නවා. නමුත් මෙය ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ. අපි කොපමණ පනත් මෙහේ සම්මත කර මොන විධියේ සංවර්ධන සැලසුම් සකස් කළත් ගැමියාට දැනෙන විධියට ඔහුගේ තෘප්තියට හේතු වන විධියට සංවර්ධනයක් ගමේ ඇති වන්නේ නැත්නම් ඒ සංවර්ධනයෙන් වැඩක් නැහැ.

ඉස්සෙල්ලාම ගැමියාගේ දුර්වලතම නැති කරන්න ඕනැ. ඔහුගේ දුර්වලතම රාශියක් තිබෙනවා. ගැමියාට මෙවැනි බැංකුවකින් ණය ගන්නට බැර වන හේතු මොනවාද ? ඔහුට ඇප තබන්න බැහැ. එහෙම නම් ඒ සඳහා වෙනත් ක්‍රමයක් ගොයන්න ඕනැ. ගැමියාට නිරවුල් ඉඩමක් නැත්නම් තමන්ට අයිති නිරවුල් ගෙයක් නැත්නම් නිරවුල් කුඹුරු කැල්ලකුත් නැත්නම් ඔහුට ණය ගැනීම සඳහා ඇපයක් තබන්න ක්‍රමයක් නැහැ. ඉඩම් තිබෙනවා නමුත් නිරවුල් නැහැ. නිරවුල් තැනි ඉඩමක් ඇපයක් වශයෙන් කිසිම බැංකුවක් පිළිගන්නේ නැහැ. එය පිළිගන්නය කියා බැංකුවලට කියන්නත් අපට බැහැ. එහෙම නම් වන්නේ මොකක්ද ? ණය ලබා ගැනීමේ පහසුකම් සැලසෙන්නේ තමන්ගේ ඉඩම් නිරවුල් කරගෙන සිටින ධනපති පිරිසටම පමණයි. ගොවියාට මෙයින් පහසුකම් ලැබෙන්නේ නැහැ.

මම මෙහිදී ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට එක් කරුණක් කියනවා. තමුත්තාන්ගේ මුදල් හා ක්‍රම සම්පාදන ඇමතිතුමා, එහෙම නම් තමුත්තාන්ගේ ආර්ථික සම්ප්‍රදාය සකස් කිරීමේ ක්‍රම සම්පාදනයක් වශයෙන් ගම් මට්ටමෙන් ගත යුතු පියවර ගන්න ඕනැ. මේ සඳහා ආණ්ඩුව විශේෂයෙන්ම මුදල් අමාත්‍යාංශය සමීක්ෂණ මාර්ගයෙන් ඉස්සෙල්ලාම ගමේ තිබෙන දරිද්‍රතාව පිළිබඳ කරුණු තිසි විධියට සොයන්න ඕනැ. බෙහෙත දෙන්න තිබෙන්නේ එසේ ලෙඩේ සෙවීමෙන් පසුවයි. පලමුවෙන්ම ලෙඩේ මොකක්ද කියා සොයාගන්න ඕනැ. ගම්බද වැසියාට තිබෙන ලෙඩ, අපහසුකම් විකස් මම කීවේ.

ඊළඟට ඔහුට ඕනැ කරන ද්‍රව්‍ය සැපයෙන මාර්ග මොනවාද ? එකක් ගොවිතැන. ගොවිතැන සඳහා ධීවරය වී වික ගැනීමට ඔහුට මුදල් ඕනැ කරනවා. පෝරි වික ගන්න සල්ලි ඕනැ කරනවා. කෘෂිකාරයා බෙහෙත් ගන්න සල්ලි ඕනැ කරනවා. තමන්ගේ වත්තට පලදුරු කොටුවට විදාලී කරන්න ඔහුට සිදු වෙනවා. මේ සඳහා ණයක් ගැනීම සුදුසුයි. අවශ්‍යයි, අනිවාර්යයි. නමුත් ඔහුට ණයක් ගන්න බැහැ. එද මේ ප්‍රශ්න විසඳීමට තමයි සමුපකාර ක්‍රමය ඇති කළේ. දැන් ග්‍රාමීය බැංකු ක්‍රමය ඇතිකර තිබෙනවා. ග්‍රාමීය බැංකු ණය මුදල් සඳහා එතරම් විශාල ඇපයක් බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ඒ අයගේ ණය සීමාවන් එක් එක් අයගේ තත්ත්වයේ හැටියට රුපියල් දහක් හෝ එක් දහස් පන්සියයක් පමණ වෙනවා. ඒ නිසා ග්‍රාමීය බැංකුවෙන් පහසුවෙන් ණය ගන්න පුළුවන්.

දැන් මහජන බැංකුවක් තිබෙනවා. එය පටන්ගන්නේ සමුපකාර ව්‍යාපාරය දියුණු කිරීමටයි. විශේෂයෙන්ම සමුපකාර ව්‍යාපාරය මගින් ඉටු කර ගන්නට

බලාපොරොත්තු වුණේ ඒට සම්බන්ධ සාමාජිකයන්ට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය බෙදා දීම කලට වේලාවට අවශ්‍ය පෝර වික ආදී දේ ලබා දීම ඔවුන් නිෂ්පාදනය කරන වි වික හේ දර වික කෝපි වික ගම්මිරිස් වික ආදී දේවල් සමුපකාර සමීතිය ලබාගෙන අලෙවි කර දීම හා අවශ්‍ය අවස්ථාවලදී ඔවුන්ට ණය මුදල් ලබා දී ඔවුන්ගේ තත්ත්වය දියුණු කිරීම වැනි කරුණුයි. දැන් මේ පනත ක්‍රියාත්මක වීමෙන් පසු ඒ සම්බන්ධයෙන් ගන්න පියවර කුමක්ද කියා මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් දැන ගන්න කැමතියි.

මේ ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු ක්‍රමයට මම කැමතියි. ඒක හොඳයි. කල්කීන් හෝ මෙය ඇති වුණා. මෙය ඇත්ත වශයෙන්ම මහ බැංකුව ගම්බද කරා ගෙන යෑමේ වැඩි පිළිවෙලක්. මෙය අත්‍යවශ්‍යයි. නමුත් අපට වුවමනා කරන්නේ ගම දියුණු කිරීම නම් ගමේ මූලික දුර්වලතම අපි ගොයාගන්න ඕනැ. ගම්වැසියන්ට බලපාන්න තිබෙන දුර්වලතම සොයා ඒවාට තිසි ප්‍රතිකාර කොටදෙවොත් මෙයින් පලක් ලැබෙන්නේ නැහැ. දෙස්තර ලෙඩේ හරියට දන්නේ නැත්නම් ඔහු කොපමණ වෙදකම් කළත් ලෙඩේ සුව වෙන්නේ නැහැ. සමහර විට අත්‍යන්තරව තිබෙන දේශය තිසා හැදෙන කැක්කුමට පිටතින් හෙල් විකක් අතුල්ලන්න ඔහු කියයි. කොපමණ හෙල් ඇතිල්ලුවත් ලෙඩේ මූලික වශයෙන් සුව වෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ගමේ දියුණුවට අපි කළ යුත්තේ මොකක්ද ? ඇත්තවශයෙන්ම කියනවා නම් අපි දැන් නිදහස ලබා ගෙන අවුරුදු හතළිය ගණනකට කිට්ටු වුණා. නමුත් අපේ ගම් එද තිබුණ තත්ත්වයට වඩා සුළු වෙනසක් පමණයි අදත් ලබා තිබෙන්නේ. සියයට පනත පමණ වෙනසක් සිදුවී තිබෙනවා. නමුත් තාගරික පරිසරය දියුණු වෙනවා. ඒ මොකද ? ඒ අයට ණය ගැනීමට පහසුකම් තිබෙනවා. දැන් බලන්න ගම්පොල, තාවලපිටිය, නුවරඑළිය යන ප්‍රදේශවල මහජන බැංකු ශාඛා තිබුණත් ඒවාට ණය ඉල්ලුම් පතක් ඉදිරිපත් කළ විට මොකක්ද සිදුවෙන්නේ ? ඒවා ක්‍රියාත්මක වන්නේ කොළඹින් උත්තරයක් පැමිණියොත් පමණයි. කොළඹින් උත්තරයක් එන තුරු ණය මුදල් ලබා ගන්න බැහැ. කොළඹින් උත්තරයක් ලබා ගැනීම සඳහා, සමහර විට ගම්බද ඉන්න ඒ ණය ඉල්ලුම්පත ඉදිරිපත් කළ පුද්ගලයාට කොළඹ බැංකුවට ඇවිත් එහි නිලධාරීන් හමුවෙන්නත් සිදුවෙනවා. සමහර විට කීප වතාවක් කොළඹට ඇවිත් නිලධාරීන් හමු වුණේ නැත්නම් කොළඹින් උත්තරයක් ලබා ගන්න පුළුවන් වන්නේ නැහැ. මම මේ කියන්නේ මගේ අත්දැකීම් අනුවයි. බැංකු ශාඛා ඒ ප්‍රදේශවල තිබුණත් කටයුතු ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ කොළඹෙනුයි තවමත්. කොළඹින් අනුමැතිය නොලැබුණොත් කිසිවක් කරන්න බැහැ. ශාඛා කාර්යාලයේ ඉන්න කළමනාකාර මහතා ණය ඉල්ලුම්කරුගේ ගමට ගොස්, ගෞරව ගොස් ඔහුගේ වස්තුව ගැන පරීක්ෂා කර රෙකමදරුවක් කළත් මෙහෙත් රෙකමදරුව ලැබෙන තුරු ණයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. එහෙම නම් ගම්බද තිබෙන ප්‍රශ්නය ගම් මට්ටමින් විසඳා ගැනීමට ක්‍රමයක් තිබෙන්න ඕනැ.

ඒ වගේම මා මතක් කරන්න කැමතියි. අපේ අනුරාධපුර දිසා ඇමතිතුමා කීවා වාගේ මේ බැංකුවලට නිලධාරීන් පත් කරන විට ගම ගැන දැනීමක් තිබෙන අය පත් කළයුතු බව. ගමේ වාතාවරණය සෙවීම සඳහා සමීක්ෂණ නිලධාරීන් පත් කරන විට ගම් ගැන දැනුමක් තිබෙන අය පත් කරන්න ඕනැ. යම්කිසි ක්‍රමයකින්, ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශයේ වැඩ පිළිවෙලකින් මේ නිලධාරීන් තේරීම කරන්න ඕනැ. උගත් අය, සුදුසුකම් තිබෙන අය ගමේ ඉන්නවා. ඒ ඒ ප්‍රදේශවලින් එවැනි උගත්කම් තිබෙන අය සොයා ඔවුන්ට පුහුණුවක් ලබාදීමේ කටයුතුවලට යොදවන්න ඕනැ. ආර්ථික විද්‍යාව උගත් අය ගමේ ඉන්නවා. හැරෝල විද්‍යාව උගත් අය ගමේ ඉන්නවා. විද්‍යාව උගත් අය ගමේ ඉන්නවා. ඒ අය මේ නතතුරුවලට පත් කරගෙන ගම්වල දියුණු කරන්න පුළුවන් වන්නේ මොන මොන විධියේ දේවල්ද කියා සොයා බලන්න ඕනැ. සමහර විට කොත්මලේ, නුවරඑළිය වගේ කඳුකර ප්‍රදේශ ගැන, රත්තපුරේ වගේ ප්‍රදේශ ගැන පරීක්ෂණ පවත්වා සකස් කරන ලද පැරණි වාර්තා තිබෙන්න පුළුවන්. අපි දැන් ඒවා එකක්වත් කියවන්නෙවත් නැහැ. ඒ පැරණි වාර්තා - "සෞඛ්‍යල් පෙපර්ස්" - පැහැදිලිව සකස් කර තිබෙනවා. ඒවා විශාල පොත් බවට පරිවර්තනය කර තිබෙනවා. විවිත් විට, අවුරුදු සිය ගණන් තිස්සේ සකස් කරන ලද වාර්තා රාශියක් තිබෙනවා. මම තොකීව්වාට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඒවා ගැන දන්නවා ඇති. පරිපාලන නිලධාරියෙක් වශයෙන් කටයුතු කළ තමුත්තාන්ගේට ඒ සම්බන්ධයෙන් කොහෙකුත් අත්දැකීම් ඇති. මෙම වාර්තාවලින් අපි ලබා ගන්නා ප්‍රයෝජන මොනවාද ? ඒ කාලයේ සකස් කර තිබෙන එම වාර්තා ඉතාමත් ක්‍රමානුකූලයි. යටත් විජිත කාලයේ සකස් කරන ලද එම වාර්තා - 'සෞඛ්‍යල් පෙපර්ස්' - ක්‍රමානුකූලව සකස් කර තිබෙනවා. එම වාර්තා කියවා බලන විට ගම්බදව තිබෙන දුර්වලතම ගැන පැහැදිලි අවබෝධයක් ලබා ගන්න පුළුවන් වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගම්බද ප්‍රදේශවල තිබෙන බහිර්ස සම්පත් ගැන සොයා බලන්න ඕනෑ. ඒ ඒ ප්‍රදේශවල වටිනික පුළුවන් දේ ගැන සොයා බලන්න ඕනෑ. පොළොව යට තිබෙන සම්පත් ගැන සොයා බලන්න ඕනෑ. හුගුරහසේ සම්පත් පදනම් කරගෙන කරන්න පුළුවන් දේවල් ගැන සොයා බලන්න ඕනෑ. හුගෝල විදුඩ පදනම් කරගෙන කරන්න පුළුවන් දේවල් ගැන සොයා බලන්න ඕනෑ. ඒ කරුණු අනුව සලකා බලමින් මේ මට්ටමින් ගමේ මිනිසාගේ ඕනෑ එපාකම් අනුව කටයුතු කරන්නට මේ බැංකු සකස් කෙරුණේ ගරු ඇමතිතුමාගේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක වෙනවා. ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශය ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට භාරයි. තමුත්තාත්තේට එය නැගැසී කියන්න බැහැ. තමුත්තාත්තේගේ අපේත් පාර්ලිමේන්තු කාලය සීමා සහිත වෙන්න පුළුවන්. පරිපාලනය කරන්න ලැබෙන්නේ වික කාලයක් වෙන්නත් පුළුවන්. සමහර විට අපි බලාපොරොත්තු වෙන කාලය නොලැබෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසා තමුත්තාත්තේට දැන් ඒ කාලය - රජ කාලය - ලැබී තිබෙනවා. ඒ වැඩ කරන්න සම්පූර්ණ බලපල තමුත්තාත්තේට ලැබී තිබෙනවා. තමුත්තාත්තේ කල්පිත් කැගාමින් සිටියා, විශේෂයෙන් අපේ පක්ෂයේ ඉන්න කාලයේදී කීවා, තමුත්තාත්තේට වැඩ කරන්න දිය යුතු නියම තැන දෙන්නේ තැන කියා. දැන් තමුත්තාත්තේට ඒ අවස්ථාව දී තිබෙනවා. දැන් තමුත්තාත්තේ වැඩ කරන්න ඕනෑ. මේ ආර්ථික පරීක්ෂණය තමුත්තාත්තේගෙන් කෙරෙන්න ඕනෑ. ගමේ මට්ටමට ගැලපෙන විධියට, ගමේ මිනිසාට ණය ගැනීමට පහසුකම් ඇති වෙන පිළිවෙලට, ගමේ ඉඩම් තීරවුල් කර ගැනීමට කටයුතු කරන්න පුළුවන් විධියට මේ බැංකු සකස් වෙන්න ඕනෑ. ගමේ තිබෙන සම්පත් පිළිබඳව විදුහකුල් පරීක්ෂණ කරන්න ඕනෑ. ඒ ඒ ප්‍රදේශවල මොනවාද තිබෙන්නේ. ඒ ඒ ප්‍රදේශවල තිබෙන බහිර්ස සම්පත් ආදිය අනුව ඇති කළ හැකි සුළු සුළු කර්මාන්ත මොනවාද කියා සොයා බලන්න ඕනෑ. ඒ ප්‍රදේශවල වටිනික පුළුවන් දේ මොනවාද, ගිණි පෙට්ටි කර්මාන්තයට අවශ්‍ය අවුදුරා තිබෙනවාද, හත නූල් ආදී දේවල් තිබෙනවාද ආදී දේවල් සම්බන්ධයෙන් මෙතෙක් කිසිම පැහැදිලි පරීක්ෂණයක් කර නැහැ.

මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට කියන්නෙ තැහැ මේ පහතින් එක වරටම ප්‍රයෝජන අත්වෙනවාය කියා. මේ පහතින් ප්‍රයෝජන ලැබෙනවා. තමුත්තාත්තේට විධියට ගමේ ජීවත්වන ගැමි ජනතාවට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්න නම්, තමුත්තාත්තේ එය ඒ විධියට සකස් කරන්නට ඕනෑ. එහෙම නම්, ගමේ අයගේ ඒ තිබෙන ආර්ථික වටිනාකම හරියට තක්සේරු කරවන්නට ඕනෑ. එසේ තක්සේරු කරවා ගමේ මිනිසුන්ට ඕනෑ කරන දේවල් මේ මේවාය කියන එක ගැන විධිමත්ව සොයා බලන්නට ඕනෑ. ඒ අනුව රටට වුවමනා මේ මේ දේය කියා පැහැදිලි වුණොම ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශය මගින් ඉතා ඉක්මණින් නිලධාරීන් දෙතුන් දෙනෙකුගෙන් යුත් කොමිටියක් පත්කර ඒ මගින් ගම් කීහිපයක පරීක්ෂණයක් කරවා අවශ්‍ය විධිවිධාන සම්පාදනය කරන්නට ඔබතුමාට පුළුවන්. ඒ පරීක්ෂණය උඩ මේකට බෙහෙත් දෙන්න. ඒ පරීක්ෂණය උඩ ගම්බද ජනතාව තනා සිටුවීමට ප්‍රතිකර්ම යොදන්න. ගම්බද ජනතාව තනා සිටුවන්න නම් රටක ආණ්ඩුවක් කටදවන්න බිම දන්න පුළුවන් වෙයි කියා මම නම් හිතන්නෙ තැහැ. මේ රටේ ගම්බද ජනතාවටයි සියයට අසූවක් පමණ ජනද තිබෙන්නෙ. ඒ ගම්බද ජනතාවගේ ජන්දය, කැමැත්ත ප්‍රකාශ කරන විධියේ වැඩපිළිවෙලක් ගන්නවා නම් අපි විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටියත් ඒ ගැන අකැමැති වෙන්නෙ තැහැ. අපිට වුවමනා කරන්නේ ගැමියා සම්බන්ධව අප ඉන්න කාලයේදී පියවරක් ගැනීමයි. අපි කවුරුවත් මේ පාර්ලිමේන්තුව බදු අරගෙන නැහැ. මටත් නැහැ. ඒ අයිතිය තමුත්තාත්තේටත් නැහැ. මේක විසුරුවා හැරිය හැටියේ අපි ඔක්කොම එළියේ තැවතත් ජනතාව අපට කැමැත්ත දුන්නොත් පමණක් ආයෝජන එන්න පුළුවන්. ඒ අයගේ කැමැත්ත අපට දෙවිද නොදෙවිද කියා අපි දන්නෙ තැහැ. ඒ කොහොම වුණත්, ලැබී තිබෙන අවස්ථාව, රත්තූ වැනි වටිනා කාලය ප්‍රයෝජනයට ගන්න. කොපමණ කරදර තිබුණත් ගම්බද පවතින මේ තත්ත්වය තමුත්තාත්තේ පැහැදිලිවම ඉදිරිපත් කරන්න. ගම්බද ආර්ථික ව්‍යුහය මේකයි. ගම්බද ජනතාවගේ දුක්ගැනවිලි මේවායි, ඒවාට පහසුකම් සලසන්නට යෙදිය යුතු ප්‍රතිකර්ම මේවායි කියා තමුත්තාත්තේ පැහැදිලි කළොත් මේ බැංකුව සාර්ථක ව්‍යාපාරයක් බවට පත් කරන්න පුළුවන් වෙනවා. ස්තූතියි.

අ. හා. 4. 08

දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා (මහරගම)
 (திரு. திணைவர் குணவர் த்தன — மஹரகம்)
 (Mr. Dinesh Gunawardana - Maharagama)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු පනත සාකච්ඡා වන මේ අවස්ථාවේදී ඒ ගැන විස්තර රාශියක් ඉදිරිපත් වුණා. ඒවා ගැන තැවත කියන්නට මම උත්සාහ කරන්නෙ තැහැ. මෙහි අරමුණු පිළිබඳව

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කලා. මේ රටේ බැංකු ක්ෂේත්‍රයේ සංවර්ධනය පිළිබඳව එතුමා කීවා. අපේ රටේ බැංකු ක්ෂේත්‍රයේ, විශේෂයෙන්ම ග්‍රාමීය ජනතාව පිළිබඳව අරමුණු කර ගත් වැඩපිළිවෙලක් 1956 ආණ්ඩු කාලයේදී, මගේ පියාගේ තායකත්වයෙන් පැවැති අමාත්‍යාංශය මගින් සකස් වුණු බව මම මේ වෙලාවේ විශේෂයෙන් මතක් කරනවා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ ඉදිරිපත් කරන බැංකුවේ අරමුණු හොඳ වෙන්නට පුළුවන්. තමුත්තාත්තේ තිබෙනවා මේ අරමුණු ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් කොයි කොයි ඉලක්කයක් කරා ගමන් කරයිද කියන එක ගැන. ඒ මන්ද, මේ රජයේ ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති අනුව ග්‍රාමීය ජනතාවගේ කර්මාන්ත, ග්‍රාමීය ජනතාවගේ සම්පත් හා ග්‍රාමීය ජනතාවගේ සංවර්ධන ව්‍යාපෘති පිළිබඳව දක්වන උනන්දුව බොහොම අල්ප නියයි. ඒ බව පසුගිය හත් අවුරුදු කාල සීමාවේදී පැහැදිලිව පෙනෙන්නට තිබුණා. කෘෂිකර්මයේ වි ගොවිතැන අයිතිකර බැලුවහොත් තමුත්තාත්තේලාගේ ආණ්ඩුවේ විවෘත ආර්ථික රටාව තුළ මේ රටේ සාමාන්‍ය කුඩා කර්මාන්ත සිය ගණනින් වැසී ගිහින් තිබෙන බව පෙනෙනවා. අද තමුත්තාත්තේ කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයේ මේ පුනරුත්ථාපනය කරන්නට උත්සාහ කරන්නේ කුමක්ද කියන එක ගැන ප්‍රශ්න කරන්නට ඕනෑ.

උදහරණයක් හැටියට උක් වගාව ගත්තොත් තමුත්තාත්තේලාගේ ආණ්ඩුව පත්වෙන වෙලාවේ මේ රටේ ගොවි ජනතාව උක් වගා කිරීමේ තීරණව සිටියා. තමුත්තාත්තේලාගේ ආර්ථික තීරණ උඩ උක් වගා කළ ගොවිත්ට වුණේ මොකක්ද ? ඒ උක් වගාවත් ගිනි තබා දමන තත්ත්වයට එය පරිවර්තනය වුණා. උක් වගාව සඳහා මහජන බැංකුව ඒ කාලයේ කෘෂිකර්ම අමාත්‍යාංශය මගින් විශේෂ සහන ණය පහසුකම් සැලැස්සුවා.

තමුත්තාත්තේලාගේ ආර්ථික ප්‍රතිපත්තිය තිසයි උක් වගාවට ඒ වික සිද්ධ වුණේ. උක් කර්මාන්තය ගැන පමණක් නොවෙයි. කුඩා පරිමාණයේ දේද කර්මාන්තය අරගෙන බලන්න. සුළු බල වේග කර්මාන්තයට මොකද වුණේ ? අත් යත්තු පේෂ කර්මාන්තයට මොකද වුණේ ? මේ ආකාරයෙන් සුළු පරිමාණයේ ජාතික කර්මාන්ත, ග්‍රාමීය වශයෙන් සලකන්න පුළුවන් කර්මාන්ත සිය ගණනක් ලංකාවේ වැසී ගියා.

මේ විවෘත ආර්ථිකයේ ප්‍රතිඵලයයි. එය තැවත පුනරුත්ථාපනය කිරීමද මේ පහතේ යම් යම් වගන්තිවලින් අදහස් කරන්නේ කියන ප්‍රශ්නයයි අපි අහන්නෙ. එහෙම තැන්නම් අලුත් කර්මාන්ත පෙළැක්කියක් නොහොත් අලුත් කර්මාන්ත පදනමක් ඇති කිරීම සඳහා උත්සාහයක යෙදෙනවාද ? මම ඒ ගැන විශේෂයෙන් අසන්නෙ ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කළ කථා අනුවයි. මාතර දිසා ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළ අදහස ගැන විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

තමුත්තාත්තේලා කියන්න පුළුවන් මේ බැංකුව තුළින් අවශ්‍ය ණය පහසුකම් සලසා, මූල්‍ය ධනය සපයා ගොවියා සංවර්ධනයේ කොටස් කාරයෙක් කරගන්න පුළුවන්ය කියා. තමුත්තාත්තේ ඒ ක්ෂේත්‍රයේ දැන් බහු ජාතික සමාගම් මගින් වෙලා ගෙන යනවා. සත්ව පාලන අංශය බලන්න. තෙස්ලේ සමාගමට තමුත්තාත්තේලා මේ රටේ කිරි කර්මාන්තය භාර දී හමාරයි. තෙස්ලේ සමාගම තමයි අද කිරි කර්මාන්තය පාලනය කරන්නෙ. කිරි මණ්ඩලය වසාගෙන යන තත්ත්වයකට පරිවර්තනය කර හමාරයි. තෙස්ලේ සමාගමේ නිර්දේශ මත තමයි කිරි නිෂ්පාදනයට අවහිරණ වන ගම්බද ගොවියාට ණය පහසුකම් දීමට තමුත්තාත්තේට සිද්ධ වෙන්නෙ. අනාගතයේදී තෙස්ලේ සමාගම ලංකාවේ කිරි කර්මාන්තය පාලනය කරන අවදිය වන විට තමුත්තාත්තේලාගේ කොන්දේසි කිරි කර්මාන්තයට දමන විට අතිවාරයයෙන්ම මුළු බැංකු ක්ෂේත්‍රයටම සිද්ධ වෙනවා ගැමියා ඒ තත්ත්වයෙන් පාලනය කරන්න. එහි සැබෑ ඵලය සැබෑ ලාභය තුක්ති විදින්නේ කවුද කියන එකත් ඒ මගින් ග්‍රාමීය ආර්ථිකයේ දියුණුව කොයි ආකාරයෙන් සිද්ධ වෙනවාද කියන එකත් අපට ප්‍රශ්න කරන්න වෙනවා.

මෙය වාණිජමය බැංකුවක් හැටියටයි ක්‍රියාත්මක වෙන්නෙ. මොකද, තැන්පත් කිරීම, ණය දීම ආදී සියලුම වාණිජමය කටයුතුවලට මේ බැංකුවේ ඉඩ ප්‍රස්ථා ඇති කර තිබෙනවා. ඒ අනුව තවත් වාණිජමය බැංකුවක් තමුත්තාත්තේලා ආරම්භ කරන්නෙ. එහි එක් විශේෂත්වයක් දක්වන්න පුළුවන් ග්‍රාමීය සම්පත්වලට සහ ග්‍රාමීය ආර්ථිකයට උදව් කිරීම සඳහා ක්‍රියාත්මක වීමක් තිබෙනවාය කියා. තමුත්තාත්තේ අද බහු ජාතික සමාගම් ඒ ග්‍රාමීය ක්ෂේත්‍රය ගිලගෙන යාම නොවේවිය කියා කියන්න පුළුවන් කමක් තැහැ.

[දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා]

මොණරාගල අද ඇති කරගෙන යන උක් වගාව ගැන බලන්න. ජාත්‍යන්තර සමාගම් ගණනාවක් ඇවිත් ලංකාවේ උක් වගාව පාලනය කරනවා. ඒ ගම් කියමි ගම් සිය ගණනක් ඉදිරි කාලයේදී පාලනය කරන්නේ ඒ අයයි. එහෙම නම් තමුත්තාත්සේලා ණය දෙන්න උත්සාහ දරන්නේ මේ රටේ ගම්බද ජනතාවටද. එසේ තැන්තම් බහු ජාතික සමාගම්වල ඕනෑකම් ඉටු කරන්නද කියන ප්‍රශ්නය මම මේ වෙලාවේදී තහන්න ඕනෑ.

ආණ්ඩුව මේ අවස්ථාවේදී කියන්න පුළුවන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අය බහු ජාතික සමාගම්වලට නිතරම විරුද්ධය ඒ නිසායි මේ විධියට විවේචනය කරන්නේ කියා. තමුත් මෙහි සැබෑ තත්ත්වය අපි බලමු. සාමාන්‍යයෙන් වි ගොවිතැනේ නිරත වී සිටින ගොවියාගේ තත්ත්වය ගැන බලමු. ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකුගෙන්ම කියවුණා අද ගොවි ජනතාවට තමන්ගේ අමු ද්‍රව්‍ය සපයාගන්නට, පෝර වික සපයාගන්නට, රසානය බෙහෙත් වර්ග වික සපයා ගන්නට, කෘමි නාශක සහ වල් පැලෑටි නාශක වික සපයා ගන්නට, වෑකටර් ආදී ඒ වාගේ වෙනත් යන්ත්‍ර සපයාගන්නට ආධාර කරන බව, තමුත් එසේ ආයෝජනය කරන මුදලින් ඒ ආකාරයේ අස්වැන්නක් ලබා ගැනීමට පුළුවන්ද කියන ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙන්නට සිද්ධ වෙනවා. පොළී ගෙවා ලබා ගන්නා ණය මුදල් ආයෝජනය කොට ලබන අස්වැන්නෙන් ලාභයක් ලැබෙන තත්ත්වයක් පවතිනවාද? අද මේ රටේ සාම්ප්‍රදායික ගොවීන් මුහුණ දී සිටින්නේ තමා ආයෝජනය කළ මුදලේ වටිනාකම සපයා ගන්න පුළුවන් නිෂ්පාදිතයක්, තමා බලාපොරොත්තු වූණ තරමේ නිෂ්පාදිතයක් තිබෙනවාද කියන ප්‍රශ්නයටයි.

රටේ වී නිෂ්පාදනයේ මුළු එකතුව ගෙන සංඛ්‍යාලේඛනාත්මකව බැලුවොත් වැඩිවීමක් තිබෙනවාය කියන්න පුළුවනි. ඇත්ත වශයෙන්ම මුළු එකතුව ගෙන බැලුවොත් තම නිෂ්පාදනය වැඩි වී තිබෙනවා. තමුත් කාලයක් තිස්සේ ගොවිතැන් කෙරුණු සමහර ගොවි ජනපදවලට ගිහින් බැලුවොත් දක ගන්න පුළුවන් වෙයි. ඒ ජනපදවල ගොවීන් මුහුණ දෙන තත්ත්වය. තමන් කලින් පාවිච්චි කළ පෝර ප්‍රමාණය අඩු කරන්න. වෙනත් රසායනික ද්‍රව්‍ය ප්‍රමාණය අඩු කරන්න සමහර ජනපද ගොවීන්ට සිද්ධ වී තිබෙනවා. තමන්ගේ මුදල් පසුම්බිසේ තත්ත්වය අහුව.

ඒ නිසා, මෙවැනි බැංකුවක් විසින් ණය පහසුකම් සැපයීමේදී ඒවා කොයි ආකාරයකින් සපයනවාද කියන ප්‍රශ්නයක් මතු වෙනවා. ඇයි, ඒ? ණයක් ලබා ගැනීමේදී නොයෙකුත් අමාරුකම්වලට මුහුණ දෙන්න සිද්ධ වෙනවා. ගොවි ජනතාව - විශේෂයෙන් වි ගොවිතැනේ යෙදී සිටින ජනතාව - තමන් ලබා ගත් ණය මුදල් ආපසු ගෙවා ගන්න බැර වන තත්ත්වයේ නොයෙකුත් ස්වභාවික අමාරුකම්වලට, ආපදවලට මුහුණ දී සිටිනවා. ඒ නිසා වැස්ස, ගංවතුර, නියඟය සහ වෙනත් ස්වභාවික ආපද නිසා සිය ණය වාරික ගෙවා ගන්න බැරව සිටින ගොවීන්ට තම ආදායම තත්ත්වය වැඩි කර ගැනීම සඳහා මේ වාගේ බැංකු ක්‍රමයකින් කොයි තරම් දුරට උදවු කරන්න පුළුවන්ද කියන ප්‍රශ්නය කෙරෙහි මේ අවස්ථාවේදී අපේ අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමනි, ඒ සියල්ල තීරණය වන්නේ මේ බැංකුව ඒ ක්ෂේත්‍රය සම්බන්ධයෙන් අනුගමනය කරන්න බලාපොරොත්තු වන ක්‍රියා මාර්ගය මතයි.

එකුමා කිවා වගේ, එවකට තිබුණු සමුපකාර බැංකු ක්‍රමයේ සුළු වෙනස්කම් ඇති කොට තමයි, එද වි. බී. ඉලංගරත්න ඇමතිතුමා මහජන බැංකුව පතන් කෙටුම්පත සම්මත කොට තිහිගත කර ගත්තේ. මහජන බැංකුව ඇති කිරීමේ මූලික අරමුණ වූණේ ඒ සමුපකාර බැංකු පදනමයි. මහජන බැංකුව ඇති කරනු ලැබුවේ ඒ අරමුණු ඇතිව වූණේ එය ගමන් ගත්තේ වෙනත් ක්ෂේත්‍රයක් දෙසටයි. මහජන බැංකුව ගොවි ජනතාවගේ තැන්තම් ග්‍රාමීය ජනතාවගේ මුදල් එකතු කරන්න පටන් ගන්නා, ග්‍රාමීය බැංකු ක්ෂේත්‍රය තුළින්. අද මහජන බැංකුවේ මුදල් තැන්පතු වල විශාල ප්‍රමාණයක් තිබෙන්නේ ග්‍රාමීය බැංකු මගින් එකතු කර ගත් ගම්බද ජනතාවගේ මුදලය. තමුත් එහි ප්‍රයෝජනය භුක්ති විඳින අයගේ සංඛ්‍යාව අනුපාතයක් හැටියට ගෙන බැලුවොත් ඒ මහා පරිමාණ ව්‍යාපාරිකයන් කියන සත්‍යයටයි. අපි නිරන්තරයෙන් මුහුණ දී සිටින්නේ. ඒ නිසාම වෙනත් ඕනෑ, මේ වාගේ විශේෂ බැංකුවක් ඇති කිරීම සඳහා තීරණයක් ගන්න ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට සිද්ධ වූණේ.

ඒ නිසා මා විශේෂයෙන් තහන්නේ, මේ අලුත් බැංකුවෙන් එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වීම වැළැක්වීමට හැකි වෙනවාද කියන ප්‍රශ්නයයි. ග්‍රාමීය ජනතාවගේ මුදල් මේ අලුත් බැංකුවේ තැන්පත් කරන්න පුළුවන් තත්ත්වයක්

තිබෙනවාද? එහෙම නම් මෙතෙක් සමුපකාර අංශයක් මහජන බැංකුවට ඇදී ගිය ග්‍රාමීය ජනතාවගේ තැන්පතු බොහෝ සෙයින් මේ අලුත් බැංකුවට ඇදෙන්න ඉඩ තිබෙනවා.

ඊළඟට, ඒ ඇදී එන ග්‍රාමීය ජනතාවගේ තැන්පත් මුදල් මේ අලුත් බැංකුව අනුගමනය කරන ආයෝජන ප්‍රතිපත්තිය තුළින් කුමන ක්ෂේත්‍රයකට ගලපිද කියන ප්‍රශ්නයටයි. අපට අතිවාරයයෙන්ම මුහුණ දෙන්න සිදු වන්නේ. ඒ ඇයි? සාමාන්‍යයෙන් ඕනෑම බැංකුවක් ලාභ ලබන්න. ඉංබෙන ලාභය වැඩි කර ගන්න, අය විය යුතු ණය වාරික හා පොළී ලෙහෙසියෙන්-පහසුවෙන් අය කර ගන්න පුළුවන් ක්ෂේත්‍ර දිගා බලා ගෙනයි. සමහර විට ඒ පිළිබද තීරණ ගන්නේ. "මේ වාගේ රටක ගොවියකුට ණය දෙන්නේ ඇයි? තොග වෙළෙඳකුට ණය දීම ජව වඩා හොඳයි නේද?" කියන තර්කය කෙරෙහියි. අද තිබෙන තත්ත්වය යටතේ බැංකුවල අවධානය යොමු වන්නේ.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් දන්නා, මීට කලින් අප කියා තිබෙන කාරණයක් කෙරෙහි තැවතත් මේ අවස්ථාවේදී මේ ගරු සභාවේ අවධානය යොමු කරවන්න කැමැතියි. සුළු කර්මාන්තකරුවන් සඳහා ඇති විශේෂ ණය ක්‍රමය දිගා බලන්න. ඒ ණය ලබා ගැනීම සම්බන්ධ විස්තර, කොන්දේසි ආදිය දිගා බැලුවාම අපට පෙනෙනවා, සුළු කර්මාන්තකරුවකුට ඒ ණයක් ලබා ගැනීමේ දී මොන තරම් අමාරු, තත්ත්වයට වැටෙන සිදු වෙනවාද කියා. තමුත් ඒ අයටම ජව වඩා වැඩි පොළියකට ඒ බැංකු ශාඛාවෙන්ම ඉතාමත් ඉක්මණින් වෙනත් ණය ලබා ගන්න හැකියාව තිබෙන බවට වාර්තාගත වී ඇති තොරතුරු ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් පිළිගන්නවා ඇති. ඒ සම්බන්ධයෙන් මහජන බැංකුවට ගියත් එකයි, හැටන් තැනලේ බැංකුවට ගියත් එකයි. සුළු කර්මාන්තකරුවන්ට සියයට 14 ක අඩු පොළියට මුදල් ලබා ගන්න තිබෙන ණය ක්‍රමය යටතේ ණය ලබා ගන්න බැර තරමටම එය බොහොම අමාරු වැඩක් වී තිබෙනවා. තමුත් සියයට 22 ක් වැනි ඉහල පොළියකට ඒ බැංකු ශාඛාවෙන්ම සහිත කර ඇතුළත-බොහොම ඉක්මනින්-ණය සපයනවා, මේ අලුත් බැංකුවෙන් ඉෂ්ට වන අරමුණු පිළිබදව අප ප්‍රශ්න කරන්නේ අන්න ඒ තත්ත්වය හිතේ තබා ගෙනයි. එය සැලකීම මේ වාණිජමය ප්‍රතිපත්තිය පිළිබද යම්කිසි වෙනසකින් ක්‍රියා කරන බැංකුවක් වෙයිද, ඉහල ලාභ හා ඉහල පොළිය තුළින් විශාල ලෙස ලාභයක් ලබන බැංකුවක් බවට පරිවර්තනය වෙයිද, එසේ තැන්තම් මේ බැංකුව සැලකීම ග්‍රාමීය ජනතාව වැඩි තිබෙන ණය බරින් මුද ගැනී සඳහාත්, ඒ ජනයාගේ සම්පත් සහ ශක්තිය අලුත් සංවර්ධනයකට යොමු කර ගැනීමට සහයෝගය දීම සඳහාත් යෙදෙයිද යන ප්‍රශ්න පැන නගිනවා. අරමුණු සහ ක්‍රියාකාරීත්වය තුළින් තමයි එය ඔප්පු කරන්නට සිදු වෙන්නේ.

තමුත්තාත්සේ දන්නවා ඉන්දියාවේ කුඩා කර්මාන්ත සහ ග්‍රාමීය කර්මාන්ත සංවර්ධනය දෙස බැලූ විට එය යම්කිසි සැලැස්මක් ඇතිවයි. කරන්නේ. ඒ රටේ බැංකුවකින් දවස් කිහිපයක් ඇතුළත තමන්ගේ ණය අනුමත කර ගැනීමට පුළුවන්කමක් තිබෙනවා. ණය පිළිබද අපකරුවන්ගේ විස්තර ආදී දෙවල් යෙවීම ඉහල බැංකු ක්‍රමයක අද විශේෂත්වයක් හැටියට සලකන්නේ නැහැ. ඒ ණය අවශ්‍ය ව්‍යාපෘතියක් හැකියාව, ඒ ව්‍යාපෘතිය විසින් ඉෂ්ට කරන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් මත එය තක්සේරු කරන්නට පුළුවන් අය බැංකුව තුළ සිටින්නට ඕනෑ. අන්න එයයි, අද අපේ රටේ තිබෙන ප්‍රධාන අර්බුදය. අපේ රටේ සුළු ව්‍යාපෘතියක් වූණේ තක්සේරු කරන්නට මාස ගණනක් ගත වෙනවා. ඒ රෝගයට මේ බැංකුවක් වැටුණොත් ඇත්ත වශයෙන්ම මෙය ග්‍රාමීය ගොවි ජනතාවගේ ගෝ ග්‍රාමීය ගැමි ජනතාවගේ ප්‍රශ්නයට මුහුණ දෙන බැංකුවක් වෙන්නේ නැහැ. එවිට එයත් අතික් බැංකු වාගේ වාණිජමය පදනමකට පරිවර්තනය වෙනවා.

තවත් කාරණයක් ගැන මා ප්‍රශ්න කරන්නට කැමතියි. මෙම පතන් කෙටුම්පතේ හතර වෙනි පිටුවේ හයවෙනි උපවගන්තියේ (ව) අනුව, ශ්‍රී ලංකාවෙන් පිටත යම් බැංකුවක හෝ මුදල් ආයතනයක තැන්පතු ගිණුම් විවෘත කිරීම සඳහාත් අවස්ථාව සලසා තිබෙනවා. මෙහි ප්‍රතිඵලය මේ බැංකුවට කොයි ආකාරයෙන් බලපායිද කියන ප්‍රශ්නය පිළිබදව මා හිතන්නේ අපි කල්පනා කරන්නට ඕනෑ.

මේ පතන් කෙටුම්පතේ 28 වැනි උප වගන්තියේ (1) මෙසේ සඳහන් වෙනවා.

"දෙසිය හෝ විදෙසිය සංවිධානවලින් ලැබෙන ප්‍රදාන හෝ පරිත්‍යාග පිළිගැනීම සඳහා මේ වගන්තියේ 'අරමුදල' යනුවෙන් සඳහන් කරනු ලබන 'විදේශ සම්පත් අරමුදල' වශයෙන් හැඳින්වෙන වෙන අරමුදලක් බැංකුව විසින් පිහිටුවනු ලැබිය යුතුය."

[දිනේෂ ගුණවර්ධන මහතා]

බලපෑම්වලින් නිදහස් කළ විට මවුත් ඒ සඳහා දක්වන උනන්දුව අත් කීඩීම දෙකට වඩා දර්ශනීය ක්‍රියාත්මක බලවේගයක් බවට පරිවර්තනය වෙතවා. එය ලොව පිළිගත් සත්‍යයක්. එය කුඹුරු පනත මගින් ඉෂ්ට කර තිබෙතවා.

කුඹුරු පනත සමාකප්පල් කරන්නට ඉඩම් හිමියන් නැවත උත්සාහ දැරීම නිසා අද කුඹුරු පනත කොතේ හිඟින්ද දන්නේ නැහැ. විවෘත ආර්ථිකය තුළ ගැම දෙයක්ම කොතේ විසි වී තිබෙනවාදැයි කීඩිවෙක් කොදත්තා තත්ත්වයකට අද අපි පරිවර්තනය වී තිබෙනවා. ඒවා අනුලා එකතු කරන්නට මොන ආණ්ඩුවකට වුවත් කාලයක් ගතවෙයි. ඒක තොවෙයි ප්‍රශ්නය.

අවසාන වශයෙන් කුඹුරු පනත ගැන හෝ බැංකු පනත ගැන හෝ විවිධ සේවා සමුපකාර ක්‍රමය ගැන හෝ ඒ සියල්ලම ගැන හෝ ඉතාම කෙටියෙන් කියන්න තිබෙන්නේ මෙපමණයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් මම කියන කාරණයට එකඟ වෙයි. 1956 නිවුණ ආණ්ඩුවේ දස අවුරුදු දැලැස්මක් තිබුණා. දැන් ක්‍රම සම්පාදන අමාත්‍යාංශයෙන් යම් යම් ඉලක්කයක් සාද තිබෙනවා. කෘෂිකර්ම ක්ෂේත්‍රය ඒ විධියට දියුණු කරන්න. [බාධා කිරීම] ඒ කාලයේ කරන්න දුන්නාද නැද්ද කියන එක තොවෙයි ප්‍රශ්නය. ඒ දස අවුරුදු දැලැස්ම යටතේ කෘෂිකර්මයදියුණු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය ශක්තිය ඇති කර ගැනීම සඳහා තමයි බැංකුව, විවිධ සේවා සමුපකාර ක්‍රමය, රක්ෂණය ආදී දේවල් බිහි කළේ. යම්කිසි දර්ශනීය ආර්ථික ඉලක්කයකට ඊට ගමන් කරවීම සඳහා ඒ කටයුතු කළා. අන්න ඒ වගේ ඉලක්කයක් කරා යාම සඳහා, විදේශ බලපෑම්වලින් මිදී ජාතික සම්පත්වලට, ජාතික ශක්තීන්වලට වැඩි බර දමන යුගයකට අපේ ආර්ථිකය ගමන් කරවීමට මේ බැංකුවේ වැඩි බර දෙන්නේය කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අද කියනවා නම් ඇත්තවශයෙන්ම තමුත්තාක්සේප්‍රාගේ ප්‍රතිපත්තිවල වෙනසක් ඇතිවී තිබෙනවාය කියා අපට කියන්න පුළුවන්.

ගත් අවුරුද්දක් තිස්සේ ගිය ආර්ථික ගමනේ වරදක් ඇතිවී තිබෙන බව තමුත්තාක්සේප්‍රා පිළිගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා මම අවසාන වශයෙන් කියන්න කැමතියි. මේ බැංකුවලට සේවකයන් බඳවා ගැනීමේදී වෙනත් බැංකුවලට සේවකයන් බඳවා ගන්නවා වගේ සේවකයන් බඳවා ගන්න එපා. බොහොම හොඳ පදනමකින්, මේ සඳහා කැප වුණ, මේ සම්බන්ධයෙන් පලපුරුදුකම් තිබෙන, විශේෂයෙන් සමුපකාර ක්ෂේත්‍රයේ, ගොවි ජනතාව අතර වැඩි කර ප්‍රායෝගික දැනුමක් ඇති අය මේ බැංකුවල සේවය සඳහා පත් කරගන්න සිදුවෙයි. ඒ මත තමයි. මේ බැංකුව තුළ ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. ඒ නිසා අපි මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් හිතන්න හොඳ නැහැ. මේ බැංකුව ඇති කිරීම නිසා අපට තිබෙන ප්‍රශ්න බොහොමයක් ඇමතිතුමා ලවා විසඳ ගන්න පුළුවන් වෙයි කියා. එතම බලාපොරොත්තුවකින් අපි අද මේ පනත සම්මත කර ගන්නොත් එහි කීඩීම ප්‍රතිඵලයක් නැති බව තමයි. අවසානයේ දකින්න පුළුවන් වන්නේ. ලක්ෂ ගණනින් ධනය තාස්තියකට පරිවර්තනය වීමක් පමණක් සිදුවී තිබෙන බවයි. දකින්න ලැබෙන්නේ. ඒ නිසා ඉක්මණින් විසඳුම් ගන්න පුළුවන්. ඉක්මන් තීරණ ගන්න පුළුවන්. ඉල්ලුම් පත්‍රයක් දෙස ප්‍රායෝගිකව බලන්න පුළුවන් අය මේ බැංකුවල සේවයට පත්වෙන්න ඕනෑ, ඉල්ලුම් පත්‍ර හිරවෙමින් පවතින්නේ නැති තත්ත්වයක් ඇති කෙරෙන්න ඕනෑ, සාමාන්‍ය ගැමි ජනයාට ඉල්ලුම් පත්‍රයක් පුරවා ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන් වෙත තත්ත්වයක් තිබෙන්න ඕනෑ. ඉක්මන් තීරණ ගන්න පුළුවන් අය වෙන්න ඕනෑ. බැංකු ක්ෂේත්‍රයේ අන්න ඒ වගේ සමස්ත වෙනසක් ඇති කරමින් ග්‍රාමීය ජනතාවගේ ඕනෑ එපාකම් ඉටු කරන්න පුළුවන් විධියේ බැංකුවක් අපි ඇති කරන්න ඕනෑ. ඒ කටයුතු ඒ විධියට ඉටු කළේ කැත්තම් අවසානයේදී මේ බැංකුවක් සේවය කරන්නේ මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ආර්ථිකය ඉදිරියට ගෙන යාම සඳහා තොවෙයි. එම ආයතනයන් අනිවාර්යයෙන්ම මේ රටේ ආර්ථික ශක්තීන් පාලනය කරන කොටසටම සේවය කරන ආයතනයක් බවට පත් වෙයි. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති තොවීම සඳහා මා දක්වූ ඒ කරුණුවලට ප්‍රමුඛස්ථානයක් දෙන්නය කියා ඉල්ලමින් මා නවතිනවා.

අ.හ 5.18

අශෝක ධම්ප්‍රිය. සෝමරත්න මහතා (රත්ගම)
(ශ්‍රී ලං. අශෝක ධම්ප්‍රිය. සෝමරත්න — 1956)
(Mr. Asoka W. Somaratne-Ratgama)

Mr. Deputy Chairman, I must say at the very outset that this is a very commendable piece of legislation that has been introduced by the Hon. Minister of Finance

and Planning to develop the rural economy of the country, to assist the small scale entrepreneur and to develop that sector in a significant way. I must also say that the Hon. Minister has made a vast contribution to this sector during the last few years on these lines.

I think it was in his recent Budget Speech that he announced certain tax incentives to industries outside Colombo that employed over 25 people. That was also with the intention of developing certain industries in the rural sector. I think it was last year that he gave every Member of Parliament an additional 25 lakhs of rupees, again with a specific direction that the money be used for the purpose of setting up industries and to help ease the problem of unemployment in the country.

If you look at the small industry scene in the country closely, you might ask, 'Why is it that, with all the assistance, all the support and all the enthusiasm that has been shown over the years, we have not made a breakthrough in developing the rural economy of the country? It was three years ago that we got some support from the World Bank. Due to the efforts of the Hon. Minister, we got nearly Rs. 700 million to develop the small and medium scale industries of the country but, unfortunately, that money has gone abegging. Many people did not use that money. Many people did not go to the banks to get that money. Therefore, it is necessary that we should really ask why this money was not utilized and to understand how exactly we should proceed in developing this sector and utilize the concepts enunciated in the Bill before the House.

I know of many small scale entrepreneurs. For example, a manufacturer of leather goods goes before the Peoples Bank and says "I am a manufacturer of leather goods. I am interested in developing my industry and I need funding. Can you assist me in this matter?" Then he gets a very sophisticated form which is not suitable for a small or medium scale industrial loan application. With some difficulty he fills up that form and comes before the bank and the first question he is asked is, "What is your market?" Then this man says, "I am a leather goods manufacturer. I have been in the business for six years. I sell 2,000 pairs a week and I think I can increase that to 10,000 pairs a week. This is according to my market intelligence." Then the officer turns round and says, "I am not satisfied with what you say". How does he say that? When he says that, the entrepreneur is put into a difficulty. He asks himself "How am I to satisfy this officer?" Here you find an officer who has not seen this industry. There is no data base available in the bank for him to check. Every entrepreneur has been put into innumerable difficulties for lack of sufficient data in the bank to take decisions.

Many hon. Members spoke today about the Peoples Bank moving so far away from the corporate sector of the country. They said the People's Bank was

established with the specific purpose of developing the co-operative sector of this country. Today it has forgotten the co-operative sector. When a co-operative goes to a local bank manager what does he ask? he asks, "How do you expect to increase your sales? What is your cash flow?" You find an accountant, who is SSC qualified, on a salary of Rs. 600, unable to provide the information they are asking for because they have shifted the burden completely on to the co-operatives. This what I say. With the money they are earning at least why is it that they cannot appoint two officers for each district to study on their own, the situation of the co-operatives, understand why they have failed, publish a little magazine for each district setting out certain data, give them a free consultancy service with the millions and millions of rupees they have earned, provide a data base and collect everything so that, when they come before them they do not have to ask them questions like what is your name? or where do you stay? Because they are already equipped with the necessary knowledge required to assist the concerns in its fullest aspects. This is why I ask myself the question: Is it a question of resources? It is my personal opinion, with the good work done by the Hon. Minister, there is plenty of money available for the development of industries in the electorates. I am certain that most of the Members of Parliament would willingly give away a million or two million rupees. They can find two hundred to three hundred people employment in their areas. What exactly is the problem? In my own electorate many people have come and told me, "We have got some money. we can spare three or four lakhs of rupees. Is there anything in which you think we can invest our money in some sort of a venture?" Now, if the money is available on the one side, then there is a fair amount of know-how available. I think institutes like the I.D.B. have gone to many electorates. They have the know-how on small industries. I know they came to my electorate and gave a demonstration on the manufacture of "papadans" and things like that. Now comes the question for the small entrepreneur who has the money and who starts a business for manufacturing something. After the things are manufactured comes the question as to how he is going to go about marketing. Is he going to sit on the roadside with whatever he has manufactured? Or is he going to put the manufactured items into little box and go round on a bicycle looking for markets. Or is there a directory that he can refer to find some person who can assist him in marketing his products? Then you would find here is a genuine difficulty that a small time entrepreneur faces in marketing his products. Then comes the question of distribution. You are a small time businessman. You cannot afford to buy a vehicle for yourself. It becomes an expensive operation. you cannot buy a van to distribute some little thing for which you invested only Rs. 15,000. Then again you are up against another problem. I have known many small industries that could have been set

up in my electorate. I can remember once I met somebody in the free trade zone who told me, "If you can give three million small pieces of timber we will buy every month but it must be tested to see that it has a low moisture content." But, Sir, when you go to implement it - I have the DCB money, the contracts and the possibility of doing so many other things also - how do I get about in setting it up? There must be some officers to assist me at the beginning. Short of my running, there is no institutional support that is available to see that the development of such industries takes place. That is why I say, Sir, though the hon. Member for Kalawana was trying to show that this Bill is only a Bill seeking to assist in the lending operations, it has much more than that. I particularly find under Clause 6(j) (l) and (m) that his bank is provided with the authority or the power to assist in marketing, processing, managing or even undertaking rural projects.

Now, Sir, on the earlier question I discussed that not only Sri Lanka but even many other countries in the world have faced similar problems. I can tell you how at least in one instance they have overcome this problem in the United States of America. There is a concern in the State of Minnesota called the Controlled Data Products Services Limited. What is this Company doing? It has a very large building, three or four little rooms in this large building, there is a central computer attached in the centre, there are many small computers in so many little, little rooms and if there was a person who had a nice idea how he could start an industry, here was an opportunity for him. He walks into the office, there is a little board of management and he could tell them, "Gentlemen, I have got a certain idea as to how a little business could be set up". Then he would find that they would listen to his idea. If they find that the idea is acceptable, can be implemented, they authorise a little room in the building and say, "Look, we have allocated room No. 110 for you, a little office, a secretarial service, marketing information, a little bit of funding". And here is an entrepreneur who has launched out on a business. Half-way through, when he has succeeded in the business, he would find that he is required to pay back the capital taken from the Controlled Data Products Corporation. I do not think, Sir, that we should think of a situation like that, but the problems that we face in this country among the small entrepreneurs seem to be similar. That is why I said that it is worthwhile to make a comprehensive study of such schemes and decide how exactly this Bank should be launched out on its mission. I think I mentioned certain things about small and medium-scale industries. I think I have already suggested this at one of the Consultative Committees also.

I can remember, in one of my journeys to India, I met one of the business tycoons. He was a manufacturer of gas cylinders, large rails wagons and fire-fighting equipment. When I asked him how he got into the

අමරසිරි දෙඩන්ගොඩ මහතා
(திரு. அமரசிரி தொடங்கொட)
(Mr. Amarasiri Dodangoda)

අමරසිරි දෙඩන්ගොඩ මහතා
(திரு. அமரசிரி தொடங்கொட)
(Mr. Amarasiri Dodangoda)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා, ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු
පනතේ 6 වෙනි වගන්තියේ (බ) අනු වගන්තියේ මෙසේ සඳහන් වෙතො :

" මූල්‍ය මණ්ඩලය විසින් සිරිණේ සරණු ලබන කොන්දෙසිවලට යටත්ව බඩු පනත
ගන්නකුගේ ව්‍යාපාරය පවත්වාගෙන යාම ; "

මේ අනු වගන්තිය තමයි අඩු ආදායම් නිබන්ධන සාමාන්‍ය ගැමියන්ගේ,
සංවර්ධන කටයුතුවලට කෙසේ වෙතත්, ණයගැනී ගාවය සම්බන්ධව නිබන්ධන
වගන්තිය. අද ග්‍රාමීය බැංකුවල ක්‍රියාකාරීත්වය බැලූවිට මේ බැංකුවේ වැඩ
කටයුතුවල වැඩි ප්‍රමාණයක් බොහෝ විට මෙතන මේ පැත්තට යොමු වෙන්න
ඉඩ තිබෙනවා. මම විශේෂයෙන් අවධානය යොමු කරවන්න කැමතියි, 6 වෙනි
වගන්තියේ "ඩ" අනු වගන්තියට :

" ග්‍රාමීය ගුණි, බඩු රඳවන ස්ථාන, ගබඩා සහ ගොඩනැගිලි, යන්ත්‍ර, උපකරණ සහ
වෙනත් බඩු බදු දීම, කුලියට දීම, සිත්තකර විකිණීම හෝ කුලී සිත්තකර පදනමක්
මත විකිණීම ; "

මේ වගන්තියේ සඳහන් " කුලී සිත්තකර පදනමක් මත විකිණීම " කියන
එක අද ලංකාවේ දැඩි සූරා කැමකට ලක් වී තිබෙන කටයුත්තක්. අපි දන්නවා
ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල යම් වාහනයක් හෝ යන්ත්‍රයක් ගන්න අවශ්‍ය වූණ වෙලාවට
මේ කුලී සිත්තකර පදනම යටතේ මේ රටේ විකුණු සමාගම්වල
ක්‍රියාකාරීත්වය සහ සේවාව ලබා ගන්න බව. මෙය විශාල සූරාකැමක් වී
තිබෙනවා. අන්ත වශයෙන්ම මේ බැංකුවේ ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් අන්ත ඒ
ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් දෙන්න පුළුවන් නම් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවල මේ කුලී
සිත්තකර පදනම මත කෙරෙන කටයුතුවලදී විශාල සහනයක් ලබා
ගන්නට ග්‍රාමීය ජනතාවට ඉඩ කඩ සැලසෙනවා. උදාහරණයක් වශයෙන්
පොද්ගලික බස් රථයක් ගන්න තැනැත්තෙකුට ඒ සඳහා වැය වන රු.
2,50,000 වෙනුවෙන් ණය ගෙවා තිම වන විට එම මුදල රු. 3,50,000ක්
වෙතො ; රුපියල් ලක්ෂයක පමණ මුදලක් කුලී සිත්තකර පදනම මත
විකුණු සමාගමේ ගාස්තුව වශයෙන් ගෙවන්න වෙනවා. එමනිසා මෙතන
මේ වගන්තිය මෙම බැංකුව මගින් ක්‍රියාත්මක කරනවා නම් මේ පවතින
ආර්ථික ක්‍රමය සුදුසු සැලකෙන දුරට මේ බැංකුවේ පැවැත්ම එලඳයි වෙන්න
පුළුවන්.

මහරජ බැංකුවේ පරමාර්ථ ගැනත් මෙහි විශේෂයෙන් සඳහන් වෙනවා. ඒ
ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කරන්නන් උත්සාහයක් ගන්නොත් හොඳයි. 6 වෙනි
වගන්තියේ "ක" අනු වගන්තිය යටතේ එක් පරමාර්ථයක් මෙසේ සඳහන්
වෙතො :

" බැංකුවේ අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීම පිණිස නියම ව්‍යාපෘති ඇතුළුව පුර
පරමාණයේ ව්‍යාපෘති වත්තා වූ ග්‍රාමීය සංවර්ධන ව්‍යාපෘති හැර ගැනීම ; "

මෙය ඉතාමත් වැදගත් දෙයක්. ඒ වාගේම බැංකුවලින් ක්‍රියාත්මක ගොඩ
දෙයක්. මීට කලින් අවස්ථාවලදී මහරජ බැංකුව උත්සාහ කලා ඒ වැඩ
පිළිවෙල කරන්න. නමුත් බැංකුව අවසාන වශයෙන් සීමා වූණේ මුදල්
නැත්තක් කරන සහ ණය ගනු දෙනු කරන ආයතනයක් බවට පමණයි.

ග්‍රාමීය මට්ටමේ සංවර්ධනය ගැන කියන විට මතුගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා
(අතිල් මුණේසිංග මහතා) නී කාරණයක් ගැන අවධානය යොමු කරවන්න
කැමතියි. අද මේ ග්‍රාමීය මට්ටමේ ආරම්භ කරන කර්මාන්ත මොනවාද කියන
එක ගැන අපට සැකයක් ඇති වෙනවා. ඒ මොකද, උදාහරණයක් වශයෙන්
ගාලු දියක්‍රිකය ගන්නොත් මෙහි විශ්වාසයක් තිබෙනවා බැංකුවේ එකතු වන
මුදල්වලින් අවසාන වශයෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නේ නේ පැන්ටර් හිමියන් කීප
දෙනෙක් පමණයි කියා. ඒ මොකද ? හේ පොල් රබර් තැවන වගා කිරීම සඳහා
සහායාධාර දීමනාවක් තිබෙනවා. ඒ ප්‍රදේශවල උක් විකටර් 70 ක් පමණ
තිබුණා. අද ඒ එකක්වත් ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ. ඒ අයට ඒවා
පවත්වාගෙන යන්න බැහැ. රෙදි විවීමේ ආයතන තිබුණා. ඒවාත් අද
පවත්වාගෙන යන්න බැහැ. වැල් දොඩම් නිෂ්පාදන කරන පිරිස් සිටියා. අද ඒ
නිෂ්පාදනයන් ගොතන්න බැහැ.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(அங்கத்தினர் ஒருவர்)
(A Member)
දුන් හොඳයි.

දත් සාමාන්‍ය වශයෙන් හොඳයි. මේ විධියට තිබුණ නිෂ්පාදන අද අඩපණ
වී ඇති නිසා, ග්‍රාමීය මට්ටමින් තිබුණ ආයෝජන අඩපණවී තිබෙන නිසා මේ
ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකුවෙන් ණය ගන්නේ කවුද කියන ප්‍රශ්නය මතු වෙන්න
පුළුවන්. මගේ විශ්වාසයේ ගැටියට ගාලු දියක්‍රිකයේ නම් හේ
විකටර්කරුවන්ට මේ බැංකුවලින් ණය ගන්න පුළුවන් වෙයි. මොකද, හේ
වගා කරන්නන්ට අද ආධාර දෙනවා. පොල් වගා කරන්නන්ටත් අද ආධාර
දෙනවා. රබර් වගා කරන්නන්ටත් ආධාර ලැබෙනවා. ඒ නිසා
විකටර්කරුවන්ට මේවායින් ප්‍රයෝජන ගන්න පුළුවන් වෙයි. නමුත්
නිෂ්පාදන වශයෙන්, ග්‍රාමීය කර්මාන්ත වශයෙන් අද පටන් ගන්නේ
මොනවාද ? "ලේන් මැණික්" එකක් වගේ දෙයක් පටන් ගන්න පුළුවන්. නමුත්
අද ඒවා සැලකෙන ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා මෙම ආයතනය ග්‍රාමීය
කටයුතුවල කවර ක්ෂේත්‍රයක හැසිරෙයිද කියන එක ගැන අපට දත්
ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. අන්ත ඒ නිසාම මේ ආයතනය ක්‍රියාත්මක වෙද්දී මේ
කාරණය සම්බන්ධයෙන් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු විය යුතුයි.

මම මුලින් සඳහන් කලා විකුණු කොමිසනිවල කටයුත්තක් ගැන. ඒ
වගේම විශේෂයෙන්ම කණ්ඩායම් වශයෙන් ණය ගැනීමේදී ඇතිවෙන ප්‍රශ්න
තිබෙනවා. මෙම ආයතන උගස් බැංකුවක් ගැටියට ක්‍රියාත්මක වෙන්න
පුළුවන් බවත් පරමාර්ථ දෙස බලන විට පෙනෙනවා. ඒ ගැනෙත්ත අතික්
කොටස් ක්‍රියාත්මක කිරීමේදීත් ප්‍රශ්නයක් මතු වෙනවා. උදාහරණයක්
වශයෙන් පරිසර විද්‍යාත්මක ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමේ කටයුත්ත ගෙන
බලමු. මෙම පනත් කෙටුම්පත් හතරවැනි පිටුවේ මෙතන මේ විධියට
සඳහන් වෙතො :

"(ග) පරිසර විද්‍යාත්මක ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමේ කොටසක් වශයෙන් ගස් සිටුවීම
වැනි කටයුතුවලට දිරිගැන්වීම සැලසීමෙන් ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ සංවර්ධනය කිරීම සහ ගම්
වැනි දේ සුදුසු කිරීම ; ... "

පනතේ පරමාර්ථයක් ඒ විධියට දක්වුණත්, අගෙක් පැත්තෙන් සිදු වී
තිබෙන්නේ මොකක්ද ? අපේ දිස්ත්‍රික්කයේ, වන සම්පත රැක ගැනීම සඳහා
අප කළ ඉල්ලීම් කීපයකට හත් දුන්නේ නැහැ. අපේ ඒ ඉල්ලීම් ප්‍රතික්ෂේප
කරමින් උත්තරයක් වශයෙන් අපට ලැබුණේ, "සංවර්ධනයට අවශ්‍ය ලී සඳහා
ඒ වන සම්පත පාවිච්චි කරන්න ඔබ," කියන එකයි. ඒ තත්ත්වය යටතේ
කිසිම පිළිවෙලක්, ක්‍රමානුකූලතාවයක්, විධිමත් බවක් තැනීම අත්කර දහස්
ගණනක කැලෑ කපා දමාගෙන යනවා. එවෙලේ නම් අලුතින් ඇති කෙරෙන මේ
බැංකුව ගස් සිටුවීම පිළිබඳ සංවර්ධන වැඩ කටයුතු කරන්න ගියොත් අර
ප්‍රතිපත්තියක් සමග ගැටීමක් ඇති වෙනවා නේද ?

බැංකුවකින්, මූල්‍ය ආයතනයකින් මුදල් ණයට ගැනීමට පුළුවන්කම
ලැබෙන්නේ යම් මට්ටමක සුදුසුකම් ඇති, ඇපකර දිය හැකි අයට පමණයි. ඒ
සම්බන්ධයෙන් එක උදාහරණයක් පෙන්වා දෙන්න කැමතියි. එක්තරා වඩු
කාර්මිකයකුගේ වඩු කම්හල යාන්ත්‍රීකරණය කිරීම සඳහා බැංකු ණයක්
ඉල්ලා සිටියා. නමුත් ඔහුට ඒ ණය ගන්න පුළුවන් වූණේ නැහැ. ඊට පස්සේ
මම ඔහුට කාර්මික සංවර්ධන මණ්ඩලයෙන් සහතිකයක් අරගෙන දුන්නා. ඒ
ව්‍යාපෘතිය සඳහා - යාන්ත්‍රීකරණය සඳහා - රුපියල් ලක්ෂයකට ආසන්න
මුදලක් අවශ්‍ය බවට කාර්මික සංවර්ධන මණ්ඩලය සහතික කළ පසුවත්
ණය ලබා ගන්න ඒ වඩු කාර්මිකයාට පුළුවන් වූණේ නැහැ.

එවැනි නොයෙකුත් කරුණු සඳහා ණය මුදල් ලබා ගත් බොහෝ දෙනෙක්
ණය ආපසු ගෙවා ගන්න බැරව ඉක්නවා. ඒ ව්‍යාපාර අරඹා තිබෙන්නේ
සැලැස්සමකින් තොරව තිසා ඒ අතර වුවමනාවෙන්ම වැටීතව ණය ලබා
ගන්නා අයත් ඉක්නවා. ඒ අය ඇත්ත තත්ත්වය වටා කරලයි. කටයුතු
කරන්නේ. ඒ නිසා, ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු පනත වැදගත් එකක්
බව පිළිගන්නා අතරම අප පෙන්වා දෙන්න ඔබ, එය තියම විධියට
ක්‍රියාත්මක කොටුණොත් එයින් ප්‍රයෝජන ලැබීම එක්තරා කොටසකට
පමණක් සීමා වන්න පුළුවන් බවත්, එවැනි සීමාවක් වූණොත් එය
පිහිටුවීමේ මූලික පරමාර්ථවලින් දෙක-තුනකට වඩා ඉෂ්ට වන්නේ නැහැ. ඒ
නිසා පැරණි බැංකු පනත් ක්‍රියාත්මක වීමේදී ඇති වූණු අඩුපාඩුකම්වලින්,
ඒවායේ ක්‍රියාත්මකවීම් හදුන් අන්දකීම් ලබා ගෙන, පාඩම් ඉගෙන ගෙන ඒ
අනුව කටයුතු කරන්න සිදු වෙනවා. මේ පනත ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී.

මේ පනත් කෙටුම්පත ගැන අවධානය යොමු කරන විට මට මතක්
වෙනවා, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා යටතේම තිබෙන ශ්‍රී ලංකා රක්ෂණ සංස්ථාවේ
ලංසනයක්.

ගම්බද ප්‍රදේශවල ඉහත අන්ත දුර්වල ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කරන්නට ඒ තැන්පත්වලින් එක්තරා ප්‍රමාණයක් අපි වෙත් කරනවා. ඒ අංශ ගැන අපි විශේෂයක් කරනවා.

Third, the small-holders to get together - small-holders of land.

ඒ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කලා. මේ රටේ ඉඩම් කැබලි බොහොම ප්‍රච්ච වෙලාවට අපි කවුරුත් දන්නවා. මේ රටේ සියයට 60 ක්ම නිවෙන්නේ අක්කරයකට අඩු ප්‍රමාණයේ ඉඩම් කැබලි වෙලාවට අපි කවුරුත් දන්නවා. ඒවා සැහෙන දුරට සම්බන්ධ කරන්නේ තැනිවි නිසි පිළිවෙලට නිෂ්පාදනයක් ඇති කරන්නට බැහැ. ඒ විධියට විශාල සැලැස්මක් අනුව මිස බැංකුවෙන් ණය ලබා ගන්නට බැහැ.

To meet this contingency, Sir, the small-holders of land will be required to get together so that their total acreage will be around two acres to enable them to cut down costs and increase the efficiency in the use of resources. By this method it is hoped to increase the rate of recovery.

පුද්ගලයන්ට පමණක් නොව, සමූහ වශයෙන් නිස දෙනෙක් එකතු වෙලා, ණයක් ඉල්ලන්නත් මේ පනතින් විශේෂ විධිවිධාන යොදා තිබෙනවා. සමිතියක් හදගෙන ණයක් ඉල්ලන්න, ඒ කියන්නේ, සමුපකාර සමිති හෝ වේවා, ග්‍රාමසංවර්ධන සමිති හෝ වේවා, නිෂ්පාදන සමිති හෝ වේවා, අලෙවි කිරීමේ සමිති හෝ වේවා, කර්මාන්ත සමිති හෝ වේවා ඒ විධියේ මනාම සමිතියක් හදගෙන සමූහ වශයෙන් ණයක් ඉල්ලන්න වුණත් පුරවන්න.

Then, Sir, a Credit Guarantee Fund and a National Stabilization Fund will be established along with this soon. The Central Bank has drawn up the necessary blue print, both for a Credit Guarantee Fund and a National Stabilization Fund. The Credit Guarantee Fund will guarantee all loans. The National Stabilization Fund will allow borrowers to re-schedule their loans.

මහජන බැංකුව විශාල වාණිජ බැංකුවක් ලෙසට පරිවර්තනය වුණා වගේ තත්ත්වයට පරිවර්තනය වීමට මේ බැංකුවට ඉඩ නොදෙන තරම් මහත්සි දරනවා. ඒ ගැන දත් සිටම කල්පනා කර බලා ඒ තත්ත්වයට ඒ බැංකුවත් වැටීම වළක්වන පියවර සියල්ලක්ම ගන්නවා.

අද ඉතා වැදගත් කාර්යාලයක් ඉදිරිපත් වුණා. මතුගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අතිරේ මුණසිංහ මහතා) පැයක් පමණ දීර්ඝ ලෙස කථා කලා. එතුමා විශේෂයෙන් කථා කළේ බැංකුවල අද ණය දීමේදී ලබා ගන්නා අධික පොලීය ගැනයි.

Then he spoke about the rates of lending and he also referred to the fact that today's lending rates are 30 per cent. His figures are not quite correct, Sir. I am sorry he is not here, but I think I must put the record straight. Today's lending rates are not 30 per cent as the Member of Parliament for Matugama tried to make out. Only temporary overdrafts are today at rates varying between 28 per cent to 30 per cent, but more than 90 per cent of borrowing are done at much lower rates of lending. For example, cultivation loans for paddy and other subsidiary crops are given at 9 per cent.

කුඹුරු වගාවට, වි නිෂ්පාදනයට සියයට 9 බැගින්.

For projects refinanced under the Medium and Long-Term Credit Fund operated by the Central Bank, loans are given at 12 1/2 per cent. For small and medium industries under the SMI scheme refinanced by the National Development Bank under IDA loan, loans are given at 14 per cent. Then for construction of new

houses loans up to Rs. 200,000 from the State Mortgage Bank for houses not exceeding a floor area of 750 square feet are given at 12 per cent. Loans to Rs. 300,000 are given at 15 per cent, up to Rs. 500,000 at 18 per cent, and up to Rs. 1 million at 22 per cent. So, a normal person can get a satisfactory loan up to Rs. 200,000 to build a house, to repair a house, to purchase a house or to extend a house at the very concessional rate of 12 per cent.

So, the rates of lending are very much below the rate of 30 per cent mentioned by the hon. Member for Matugama.

Then for the purchase of building sites you can get loans. With regard to sites outside the municipal council or urban council areas, a person who does not own a house can get a satisfactory loan to purchase a building site at 12 per cent. Then loans to property developers are given at 18 per cent and 20 per cent. For purchase of agricultural lands loans are given up to Rs. 50,000 at 18 per cent, up to Rs. 100,000 at 19 per cent, up to Rs. 200,000 at 20 per cent, from Rs. 200,000 to Rs. 400,000 at 22 per cent; for agricultural development up to Rs. 50,000 at 14 per cent, up to Rs. 100,000 at 16 per cent, up to Rs. 200,000 at 18 per cent, up to Rs. 500,000 at 22 per cent; for purchase of new tractors, subject to a maximum of Rs. 150,000, up to Rs. 50,000 at 14 per cent, up to Rs. 100,000 at 17 per cent and up to Rs. 150,000 at 18 per cent; long-term large loans granted to industry and agriculture at 14 per cent. The Development Finance Corporation also grants long-term large loans for industry and agriculture when refinance is available at 14 per cent and when refinance is not available at 18 per cent.

Though the temporary overdraft rate is 30 per cent, most of the lending is done at concessional rates starting from 19 per cent and at the various other rates which I have just mentioned.

Then the hon. Member also referred to the fact that most of the lending or credit to the private sector is for trade. I agree with him that about 48 per cent of all loans has been for trade in the last year. But industry has taken 26 per cent, tourism 2.2 per cent, housing 6.4 per cent, agriculture 9.9 per cent, financial services 2.1 per cent and consumption only 2.9 per cent. So, though it is rather heavily weighted in favour of trade, I would still assure the hon. Member that it is only 48 per cent and not as much as he stated. He stated that about 80 per cent of all loans was for trading purposes.

Then the rates of lending, as you know very well, depend really on the cost of money as a whole to the bank and not the cost of current borrowing. Current borrowing may be at 15 and 16 per cent, but previous borrowing was at 20 per cent, 22 per cent and even 24

[ආර්. ඩේ. ජී. ද මැල් මහතා]

per cent. So banks can lay down their cost of lending taking into account both the cost of current borrowing and the cost of past borrowing – some median between these two. Then administrative expenses also have to be looked into; also overdue loans and defaults. For example, many loans which have been given by the People's Bank to farmers and fishermen have to be waived. All that has to be taken into account when the cost of lending is laid down.

So today's lending rates are somewhat higher than today's borrowing rates. But this is natural because when you take the entire cost of money to the bank, that is the only basis on which the lending rates can be laid down.

Then, Sir, several Members made excellent speeches. I would particularly refer to the speech of the hon. Member for Eheliyagoda (Dr. Wimal Wickremasinghe). He made a very excellent speech both on banking and financial matters. He referred to the need for a Banking and Financial Commission. I fully agree with him, and I think I would take up with my officials, and particularly the Central Bank, the question of appointing a new Banking Commission. One of our difficulties today is to select suitable personnel. People are so engrossed in various business and government work that some of the best people in the country refuse to serve on these commissions. It has been one of our difficulties. But, anyway, I will certainly look into it, and I think it is a very worthwhile suggestion to pursue.

Then, Sir, very practical speeches were made by the hon. Member for Ratgama (Mr. Asoka Somaratne), the Hon. District Minister for Anuradhapura and the Hon. District Minister for Matara.

The only note of contradiction was sounded by my good friend the hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama). I am sorry that the hon. Member for Kalawana, my good friend, now sees almost everything done by this Government with a sort of jaundiced eye. I am very sorry about this because the hon. Member for Kalawana is a person who makes very analytical speeches, full of sound common sense and practical knowledge. It was very often very balanced speeches that he made. Though I do not agree with his political philosophy, I certainly agree that he makes many useful suggestions and criticisms in this House. But today I think he went completely off the rails. He seemed to think that the entire concept of Regional Rural Development Banks will completely fail in the context of the type of economy we have in this country today.

Up to a point he even seemed to imply that from 1947 rural development, the development of the rural areas, had been a complete failure in Sri Lanka. I totally and

entirely disagree with him. I think if there is one country in all the Third World countries where rural areas have been developed, where the major emphasis in development has been in the rural areas, it is Sri Lanka. That is why there has been no drift to the towns in this country, as in so many other Third World countries. As I said in my opening remarks, we have no Seoul, no Rio de Janeiro, no Lagos, no Jakarta and no Manila. Colombo still remains a small village of 600,000 people. It is nothing more than a small village of 600,000 people despite the traffic jams due to our very bad road system! That is nobody's fault. It is our road system. Our two other major towns, Kandy and Galle, still remain little villages of 150,000 and 200,000 people. I mean, if we go abroad and tell people that our capital city has only 600,000 people they will turn round and say "My God, that is only a village". That happened in this country mainly because every Government since Independence – UNP Governments, SLFP Governments and MEP Governments – devoted a large part of their Budgets to the development of the rural areas, to the development of agriculture mainly, and also to the development of irrigation, power, rural roads, education, health, water supply, telecommunications – everything in the rural areas and not so much in the towns. I think it is only recently that there has been some effort at urban development. Actually, Colombo remained very much what the British left it in 1947 till about three years ago. It was only about three years ago that a great deal of urban development began in Colombo, some of it good, some of it monstrous, as I have said recently – [Interruption]. Anyway, I think the hon. Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama) was totally missing the point when he said that rural development in this country had lagged far behind, I think for any Third World country Sri Lanka has a most unenviable record of rural development since 1947.

Then the hon. Member for Kotmale (Mr. Ananda Dassanayake) referred to the need for a total plan if these banks were to succeed. I agree with him. He also referred to the need for settling disputes regarding ownership of land – ඉඩම් නිරවුල් කිරීම. I think this Government has done more in this direction than any previous government. We are now, through the Swarnabhoomi campaign and other campaigns of the Hon. Minister of Lands and Land Development, doing our best to give proper deeds to all persons who had permits under the old Land Development Ordinance or who had encroached on Crown land. I think we are doing our best to unravel the legal complications of land ownership in this country.

Then the hon. Member for Maharagama (Mr. Dinesh Gunawardena) – I am sorry he is not here – need have no fears whatsoever that these banks will ultimately deteriorate into a situation where they will

help the multinationals or foreign companies. There are enough commercial banks for that purpose. These banks are particularly for the small man and for small productive activity. We have laid that down specifically in the Bill. So there is no reason for any fear that these banks will be used ultimately to finance multinationals or foreign companies.

Also, these banks will not become big commercial banks, as he seems to fear. They will remain small rural banks with a small staff. They will not be large establishments air-conditioned and so on and so forth. None of those things will happen. When we start it in the Matara District, for example, it will not be in the Matara town. I can assure you the bank will be in some rural area in the Matara District. When we establish a bank in Anuradhapura it will not be in the Anuradhapura town; it will certainly be in some rural headquarters of the Anuradhapura District. When we establish a bank in Kalutara it will certainly not be in the Kalutara town or the Panadura town or the Aluthgama town or even the Matugama town. Even that is too big for us. It will be in some rural area. That is how we hope to set about things. All these banks will be in rural areas, and only those who like to serve in rural areas will be recruited to these banks—nobody else.

Then the hon. Member for Maharagama said it was impossible for a concept like Regional Rural Development Banks to flourish along with the type of liberalized economy which we have today in this country. I think he should become more practical and take a lesson from Marxist countries like China which are now advocating the system of one country, two systems.

එක රටක්. ක්‍රම දෙකක්. එක රටක ක්‍රම දෙකක් තිබෙන්නට පුළුවන් නම් මොකද මේක අපට කරන්නට බැරි කියා අපි අහනවා.

Why can we not have a liberalized economy and at the same time look after the interests of the small man by having Regional Rural Development Banks to meet the needs and aspirations of the small man, the poorest of the poor, while big commercial banks will cater to the foreign companies and to the multinationals and other big concerns? We can have both systems, and that is what we hope to do in this country. If China can have one country two systems, why can we not have a country in which we cater to all the needs of the small man through this system of Regional Rural Development Banks while the big commercial banks will look after the interests of the foreign investors and the big companies? So I would assure the hon. Member for Maharagama that he need have no fears on this subject.

He also tried to draw a red herring across the trail by referring to what he called "ලාන්ත රාජ්‍ය බැංකුවක්" There is neither ලාන්ත or රාජ්‍ය. We are only going to have some small Regional Rural Development Banks in rural areas. So he need have no fears on this score.

He referred to an application made some time back by some Sri Lankan businessman to start a bank in this country. I think I must put the record straight. I think I did it once but it does not seem to have been comprehended by the hon. Member for Maharagama. Certain Sri Lankan businessman sent a letter to His Excellency the President expressing a desire to start a bank in this country. This was very favourably received by His Excellency the President and by the Cabinet and I was requested, as Minister of Finance, to get the Central Bank to look into this application. That is the procedure. We do not just approve banks over the counter. We have to find out what their capital is, who their directors are, how they are going to raise their share capital, whether they have it or whether they are going to raise it, what their assets and reserves are and the standing and credit worthiness of those who want to establish the bank, and the Governor of the Central Bank in the normal way asked for this information. From 1983, he has got no reply. So how can we proceed further with this application? Some of these businessmen seem to be creating the impression that the Central Bank or the Ministry of Finance has just brushed aside their application. We have done nothing of the sort. We are still awaiting a reply from them. If they send the reply giving us the details, we will certainly consider their application favourably. But we cannot start a bank which will crash in a few months or in a few years just because somebody sends us a letter. That is not the way banks are started. They have to be investigated fully and completely. I think I have covered most of the points raised.

I thank hon Members, once again, for all their very practical and worthwhile suggestions and criticisms and proposals. They will all receive my earnest consideration and the consideration of all my officials. I want the co-operation, one hundred per cent co-operation of all Members of Parliament to make a success of this scheme. I intend to invite all hon. Members of Parliament of the four districts concerned where we are starting these experiments. They are the Members of Parliament for Matara, Kalutara, Anuradhapura and Kurunegala districts. They will be invited to be present at the Central Bank for a discussion very early so that we can get their ideas also and get their full support and co-operation to make a success of this venture. And as we go along and establish further banks in other districts I hope to similarly invite Members of Parliament of those districts to give us their suggestions, proposals, advice and co-operation in future too. I commend this Bill to the House.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදී. සභාසභිමත විය.
සභන් සෙවුම්පත ඊට අනුකූලව දෙවන වර කියවන ලදී.

විභාග විලාසයට, අත්හදා බැලීමක් සිදු විය.
අදහස්, සඳහාම මුහුණදායී මුහුණපාස මනිවිලි කළහ.

Question put, and agreed to.
Bill accordingly read a Second time.

ADJOURNMENT

Bill reported with amendments
 The bill is amended to read as follows:
 Section 1. The Board of Directors of the
 Corporation shall have the power to
 make and alter the bylaws of the
 Corporation, subject to the approval
 of a majority of the stockholders
 present at a meeting called for that
 purpose.

Bill reported with amendments
 The bill is amended to read as follows:
 Section 1. The Board of Directors of the
 Corporation shall have the power to
 make and alter the bylaws of the
 Corporation, subject to the approval
 of a majority of the stockholders
 present at a meeting called for that
 purpose.

දයක මුදල් : පාර්ලිමේන්තු විවාද වාර්තාවල වාර්ෂික දයක මිල රු. 200/- කි. (අශෝඛිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 175/- කි). පිටපතක් ගෙවා ගැනීම අවශ්‍ය නම් ගාස්තුව රු. 2.50 කි. තැපැල් ගාස්තුව ගත 90 කි. කොළඹ 1, තැ. පෙ. 500, රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත සාම වර්ෂයකම නොවැම්බර් 30 දින ප්‍රථම දයක මුදල් ගෙවා ඉදිරි වර්ෂයේ දයකත්වය ලබාගෙන විවාද වාර්තා ලබාගත හැකිය. නියමිත දිනෙන් පසුව එවනු ලබන දයක ලේඛනපත් භාරගනු නොලැබේ.

சந்தா : ஓன்சார்ட் அதிகார அறிக்கையின் வருடாந்த சந்தா ரூபா 200/- (சிறுத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 175/-) ஓன்சார்ட் தனிப்பிரதி ரூபா 2-50. தபாற் செலவு 90 சதம். வருடாந்த சந்தா முற்பணமாக அத்தியட்சர், அரசாங்க வெளியிட்டலுவலகம், த. பெ. இல. 500, கொழும்பு 1 என்ற விவாசத்திற்கு அனுப்பி பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ஒவ்வொரண்டும் நவம்பர் 30 ந் தேதிக்குமுன் சந்தாப் பணம் அனுப்பப்படவேண்டும். பிந்திக் கிடைக்கும் சந்தா விண்ணப்பங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டா.

Subscriptions : The annual subscription for Official Report of Hansard is Rs. 200/- (For uncorrected copies Rs. 175/-). A single copy of Hansard is available for Rs. 2.50. (Postage 90 cts.) Copies can be obtained by remitting in advance an annual subscription fee to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box, 500 Colombo 1. The fee should reach him on or before November 30 each year. Late applications for subscription will not be accepted.